



ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๓

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๖ เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและชวเลขตรวจแล้ว วันที่ ๑๕ เดือน ๑๒ พ.ศ. ๒๕๔๖

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

ณ ตึกรัฐสภา

- ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่

๑. ขอแก้ไขอนุสัญญาและความตกลงด้านปฏิบัติการเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างขององค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศและพิธีสารว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การฯ ซึ่ง คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ผู้อภิปราย

- | | |
|--------------------------------------|-------|
| - นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี | ๒, ๔ |
| - นายอลงกรณ์ พลบุตร | ๓, ๑๓ |
| - นายโสภณ เพชรสว่าง | ๕ |
| - นายบุญทัน ดอกไธสง | ๖ |
| - นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ | ๖ |
| - นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล | ๖ |
| - นายศิริ หวังบุญเกิด | ๖ |
| - นายสัญญาชัย วงศ์สุนทร | ๗ |
| - นายเอกภาพ พลซื่อ | ๗ |
| - นายพงศกร อรรณนพพร | ๗ |
| - นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย | ๗ |
| - นายพงษ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง | ๗ |

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๓/๒๕๔๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายเกษม มาลัยศรี ๗, ๘, ๑๖

- นายเชน เทือกสุขบรรณ ๘

- นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ ๙

ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบกับอนุสัญญาฯ ตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอ ๙

๒. ปรีกร่างพระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ

๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๗ พ.ศ. ใหม่ ตามมาตรา ๙๕ ของรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย

๑๐

ผู้อภิปราย

- นายวิฑูรย์ พูลลาภ ๑๑

- นายแก้วสรร อติโพธิ ๑๑, ๑๔, ๔๔

- นายวราเทพ รัตนากร ๑๑

- นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ๑๒

- นายเจริญ คันธวงค์ ๑๕

- นายชุมพล ศิลปอาชา ๑๖, ๒๖

- นายอดิศร เพียงเกษ ๑๘

- นายวิษณุ เครืองาม ๑๘, ๒๕, ๖๗

- นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๒๔

- นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ ๒๕

- นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ ๒๖

- นายวิทยา บุญศิริ ๒๖

ที่ประชุมได้ลงมติยืนยันตามเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่ถึงสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่อาจนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายได้อีกครั้งหนึ่ง ตามมาตรา ๙๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒๘

๓. ปรึกษาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ใหม่ ตามมาตรา ๙๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒๙

ผู้อภิปราย

- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๒๙
- นายปภิต พัฒนกุล ๓๕
- นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ๓๖
- นายวิจิตร ศรีสุอาน ๓๗
- นายสุทิน คลังแสง ๔๒
- นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ ๔๖
- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ๔๙, ๕๐, ๕๑
- นายสม ติยะศ ๕๔
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๕๔, ๕๕, ๖๕
- นายนิสิต สิ้นสุไพโร ๕๖
- นายสนั่น สุธากุล ๕๗, ๕๙
- นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจ่า ๖๒
- นายวิทยา ทรงคำ ๖๓
- นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์ ๗๔

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๓/๒๕๔๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

หน้า

ที่ประชุมได้ลงมติยืนยันตามเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่ถึงสองในสามของ
จำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่อาจ
นำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายได้อีกครั้งหนึ่ง ตามมาตรา ๙๔ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย

๗๕

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๖๑๙ คน

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพ บัดนี้ได้มีสมาชิกรัฐสภา
มาลงชื่อครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอเปิดการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่

๕.๑ ขอแก้ไขอนุสัญญาและความตกลงด้านปฏิบัติการเกี่ยวกับการปรับ
โครงสร้างขององค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศและพิธีสารว่าด้วยเอกสิทธิ์
และความคุ้มกันขององค์การฯ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เชิญรัฐมนตรีเลยครับ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอรัฐสภาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบกรรมสาร ๓ ฉบับ

ฉบับแรกเรื่องเกี่ยวกับข้อแก้ไขอนุสัญญาว่าด้วยองค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ เหตุผลที่ต้องนำเสนอรัฐสภาเนื่องจากอนุสัญญาฉบับเดิมได้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาเมื่อพุทธศักราช ๒๕๓๖ แต่เนื่องจากองค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศได้มีการปรับโครงสร้างองค์การเพื่อสนองต่อความเปลี่ยนแปลงด้านโทรคมนาคมและให้เกิดการแข่งขันโดยเสรีและเป็นธรรม จึงได้ปรับโครงสร้างองค์การโดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วยส่วนที่เป็นองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล ใช้ชื่อว่า อินเตอร์เนชันแนล โมบายด์ เซทเทิลไลต์ ออแกนไนเซชัน (International Mobile Satellite Organization) กับส่วนที่ดำเนินธุรกิจในรูปบริษัท ใช้ชื่อว่า อินมาร์แซท ลิมิเต็ด (Inmarsat limited) โดยบริษัทดังกล่าวจดทะเบียนภายใต้กฎหมายของประเทศอังกฤษ การเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้ต้องแก้ไขอนุสัญญาซึ่งถือเป็นธรรมนูญขององค์การที่ประเทศภาคีจะต้องให้สัตยาบัน

ข้อแก้ไขกรรมสารฉบับที่ ๒ คือข้อแก้ไขความตกลงด้านปฏิบัติการว่าด้วยองค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ ความตกลงด้านปฏิบัติการเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติของผู้ลงนามในองค์การและสืบเนื่องจากการปรับโครงสร้างขององค์การดังที่กล่าวไว้ในกรรมสารฉบับแรก มีผลทำให้ไม่มีผู้ลงนามในองค์การอีกต่อไป ดังนั้นจึงมีการแก้ไขความตกลงด้านปฏิบัติการเพื่อยกเลิกความตกลงด้านการปฏิบัติฉบับเดิม ซึ่งรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบแล้วเมื่อปี พุทธศักราช ๒๕๓๖ ดังนั้น คณะรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอสภาเพื่อโปรดพิจารณา

กรรมสารฉบับที่ ๓ คือพิธีสารว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การ พิธีสารถือเป็นพันธกรณีที่ผูกพันภาคีในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การในฐานะนิติบุคคล ตลอดจนเจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญขององค์การ เนื่องจากประเทศไทยได้รับเอาอนุสัญญาแล้ว และตามมาตรา ๙ (๖) และมาตรา ๑๒ ของอนุสัญญากำหนดว่าภาคีอนุสัญญา

จะต้องให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในพิธีสาร ดังนั้นรัฐบาลจึงได้นำเสนอรัฐสภา เพื่อโปรดพิจารณาครับ

ประธานรัฐสภา : มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ มีคุณลงกรณ์
เชิญเลยครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธาน
รัฐสภา กระผม นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตามที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อรัฐสภาในการที่ให้
ความเห็นชอบในอนุสัญญาว่าด้วยองค์การดาวเทียมทางทะเลระหว่างประเทศ อินมาร์แซท
(Inmarsat) และ ๒ ภาคผนวกวิธีดำเนินการสำหรับการระงับข้อพิพาทที่อ้างถึงในมาตรา ๓๑
ของอนุสัญญาและมาตรา ๑๖ ของความตกลงด้านปฏิบัติการ รวมทั้งความตกลงด้าน
ปฏิบัติการว่าด้วยองค์การดาวเทียมทางทะเลระหว่างประเทศ ซึ่งการเสนอเพื่อให้รัฐสภาให้
ความเห็นชอบในการแก้ไขความตกลงซึ่งเป็นข้อตกลงเดิมสำหรับดาวเทียมทางทะเลระหว่าง
ประเทศหรืออินมาร์แซทนั้นเป็นเรื่องที่สอดคล้องตามการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจดาวเทียม
ตลอดจนในเรื่องของกิจกรรมระหว่างประเทศทั้งภาครัฐและภาคประชาชน แต่อย่างไรก็ตาม
การเปลี่ยนแปลงในการที่จะขอความเห็นชอบต่อรัฐสภาที่ถือเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยนั้น
กระผมใคร่ขอเรียนถามคณะรัฐมนตรีผ่านท่านประธานรัฐสภาว่า การแก้ไขดังกล่าวที่ขอ
ความเห็นชอบจากรัฐสภานั้นประเทศไทยจะได้ประโยชน์และเสียประโยชน์อย่างไร มีจุดอ่อน
จุดแข็งอย่างไรสำหรับอนุสัญญาความตกลงแล้วก็ข้อตกลงซึ่งเป็นกรรมสารหลักดังกล่าว

ประธานรัฐสภา : ท่านรัฐมนตรีชี้แจงนะครับ เชิญเลยครับ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประโยชน์ที่ประเทศไทย จะได้จากการที่ได้เห็นชอบต่อข้อแก้ไขอนุสัญญาและความตกลงด้านปฏิบัติการนั้น มีเหตุที่ว่าเนื่องจากที่ประชุมของสมัชชาขององค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ เมื่อพุทธศักราช ๒๕๔๑ ได้ให้ความเห็นชอบข้อแก้ไขอนุสัญญาและความตกลง ด้านปฏิบัติการดังกล่าว แล้วก็ได้มีการกำหนดไว้ว่าเมื่อที่ประชุมเห็นชอบแล้วก็จะให้มีผล ใช้บังคับภายใน ๑๒๐ วันนับจากที่ผู้เก็บรักษากรรมสารได้รับการแจ้งให้ความเห็นชอบ การยอมรับ หรือให้สัตยาบันจากภาคีและผู้ลงนามที่มีหุ้นเงินลงทุนจำนวน ๒ ใน ๓ ของ หุ้นเงินลงทุนทั้งหมด ณ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๒ และปรากฏว่าตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ขณะนั้นข้อแก้ไขอนุสัญญาและความตกลงด้านปฏิบัติการก็มีผลใช้บังคับแล้ว เพราะว่าได้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่มีภาคีและผู้ลงนามที่มีหุ้นเงินลงทุนจำนวนมากกว่า ๒ ใน ๓ ได้ให้ความเห็นชอบ หากภาคีที่ไม่ได้แจ้งยอมรับข้อแก้ไขดังกล่าวก็ยังคงต้องยอมรับ ในข้อแก้ไขที่ได้มีการลงนามเห็นชอบแล้วมากกว่าหุ้น ๒ ใน ๓ นั้น ดังนั้นหากประเทศไทย ได้เห็นชอบในข้อแก้ไขดังกล่าวก็จะเป็นผลที่ทำให้ประเทศไทยยังสามารถที่จะมีสิทธิ ในการออกเสียงในเรื่องเกี่ยวกับความเห็นต่าง ๆ ในที่ประชุมสมัชชาได้ แต่หากไม่ได้ มีการแก้ไขโอกาสที่จะถูกจำกัดสิทธิในการออกเสียงในอนาคตก็เกิดขึ้นได้ครับ

ประธานรัฐสภา : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ผมขอปิดอภิปรายนะครับ ต่อไปนี้ผมจะขอลาถามมตินะครับ เนื่องจากรัฐธรรมนูญบอกว่า ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภานะครับ ขอเชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้ามา ใช้สิทธิครับ

(ประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานรัฐสภา : ขอความกรุณาเข้านั่งประจำที่ด้วยนะครับ ถ้าเดิน อยู่อย่างนี้ผมไม่แน่ใจว่าเราพร้อมกันหรือยังนะครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากว่าญัตตินี้ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ ฉะนั้นหากสมาชิกรัฐสภาท่านใด เห็นชอบก็ลงคะแนน

โดยกดปุ่มคำว่า เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นชอบก็กดปุ่มลงคะแนนว่า ไม่เห็นด้วย โปรดใช้ สิทธิได้แล้วครับ ท่านแล้วครับ นั่งได้แล้วครับ เพิ่งเข้ามาเชิญเลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานรัฐสภา : เรียบร้อยหรือยังครับท่านแล้วครับ เรียบร้อยหรือยังครับ เรียบร้อยนะครับ ผมปิดการลงคะแนนเลยนะครับ มีสมาชิกยกมือ คุณรังสิมา เชิญเลยครับ ยังอยู่ในห้องประชุมยังใช้สิทธิได้อยู่

นายโสภณ เพชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน ครับ ผม โสภณ เพชรสว่าง ผมขออนุญาตลงมติ เห็นด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : ทำไมไม่กดบัตร

นายโสภณ เพชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : บัตรขัดข้อง ครับผม

ประธานรัฐสภา : ครับ เดี่ยวเติมทีหลังนะครับ เพราะว่าตัวเลขจะออกมา จากบัตรก่อน ผมปิดการลงคะแนนนะครับ เจ้าหน้าที่ส่งคะแนนนะครับ

ร ๓/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

สุภปภา ๓/๑

นายบุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภา (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ
กระผม บุญทัน ดอกไธสง ไฟไม่ติด ผมขอลงมติเห็นด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : เอาอย่างนี้ครับ หลังจากที่คะแนนตามบัตรออกมาแล้ว
ใครจะลงเพิ่มเติมผมจะอนุญาตนะครับ มีสมาชิกรัฐสภา

นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :
ท่านประธานคะ ขออนุญาตลงคะแนนด้วยคะ

ประธานรัฐสภา : เดียวนะครับ ให้ประกาศคะแนนก่อนนะครับ

นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :
ยังไม่ได้ลงคะแนคะ ท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : ลงตามเลขนะครับ เดี่ยวลงทีหลังเพราะว่ายอดคอมพิวเตอร์
เขาออกมาแล้วครับ เห็นด้วย!๓๔๑ ไม่เห็นด้วย ไม่มีนะครับ ท่านจะลงเพิ่มเติมบอกชื่อด้วย
นะครับ เจ้าหน้าที่จะได้บันทึกถูก เชิญเลยครับ คุณวิจิต

นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิจิต ปลั่งศรีสกุล สมาชิกรัฐสภา เห็นด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : เป็น ๓๔๒ นะครับ

นายศิริ หวังบุญเกิด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม ศิริ หวังบุญเกิด เห็นด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : ๓๔๓

นายบุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภา (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม บุญทัน ดอกไธสง เห็นด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : ๓๔๔ คุณหมอปพรพิชญ์ครับ เชิญครับ

นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :
ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ สมาชิกรัฐสภา
หมายเลขของ ส.ส. ๒๑๙ คะ ลงมติ เห็นด้วย คะ

ประธานรัฐสภา : ๓๔๕

นายสัญญาชัย วงศ์สุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม สัญญาชัย วงศ์สุนทร นครสวรรค์ ๓๔๘ เห็นด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : ผมให้อีกท่านหนึ่งนะครับ ต่อไปผมปิดแล้วนะครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เห็นด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : อนุญาต เชิญเลยครับ

นายพงศกร อรรณนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ
พงศกร อรรณนพพร พรรคไทยรักไทย ขอนแก่น เห็นด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : หลังสุดอีกท่านหนึ่งครับ เชิญเลยครับ

นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานครับ
กระผม อภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย สกลนคร เลขที่ ส.ส. ๔๖๗ เห็นชอบด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายพงษ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง สมาชิกวุฒิสภา (พังงา) : ท่านประธานครับ ผม
พงษ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดพังงา ขอลงมติเห็นด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : เพื่อตัดปัญหายุ่งยากนะครับ ผมปิดแล้วครับ ผมไม่ให้แล้วครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมสุดท้ายนะครับ

ประธานรัฐสภา : ผมไม่ให้ มีเหตุผลครับ ขอชี้แจงอย่างนี้ครับ คือเมื่อผมกดออก
เรียกให้เข้ามาน่าจะรีบเข้ามา นั้นประการที่ ๑ ประการที่ ๒ เมื่อผมให้โอกาสแล้วผมก็ทิ้งเวลายาว
พอสมควรนะครับ ก็น่าจะสมควรแก่เวลา ประการที่ ๓ ผมประกาศปิดไปแล้วนะครับ แสดงว่า
คุณมาลงคะแนนไม่ทันนะครับ ปิดไปแล้วก็ควรจะจบ ไม่เช่นนั้นการที่คุณโอ้อ้อ ๆ อยู่แล้วเข้าที่หลังก็ได้
แล้วมาขอเพิ่มทีหลัง ๆ อย่างนี้ คุณนึกถึงสิ คนเข้ามาก่อนเขาจะรู้สึกอย่างไร จบไม่รู้จักจบนะครับ

เอาเป็นที่ทราบกันอย่างนี้แล้วกันนะครับ เดี่ยวจะคิดว่าท่านประธานไปตัดสิทธิ แต่คุณไม่นึกถึงสิทธิของคนอื่นบ้างนะครับ เชิญเลยครับ ข้างหลัง

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เกษม มาลัยศรี นะครับ ผมประท้วงท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญเลยครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ผมเข้ามานั่งตั้งนานแล้วครับ แล้วก็หาที่นั่งไม่ได้ครับ ผมเป็น ส.ว.

ประธานรัฐสภา : เป็นไปไม่ได้ ที่นั่งข้างล่างว่างเยอะเยอะ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ท่านรัฐมนตรีกิตติศักดิ์เป็นพยานก็ได้ครับ

ประธานรัฐสภา : ข้างหน้ามีทำไมคุณไม่มา ไม่ใช่ข้อแก้ตัวนะครับ ผมวินิจฉัยแล้วนะครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ผมเดินไปแล้วไม่มีที่นั่งครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานจะตัดสิทธิไม่ได้ครับ

ประธานรัฐสภา : ผมวินิจฉัยแล้ว นั่งลงได้ วินิจฉัยแล้วว่าไม่มีเหตุผลสมควรนะครับ

นายเซน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานขออนุญาตครับ

ประธานรัฐสภา : คุณเซนครับ เห็นยกมือตั้งแต่ต้นแล้ว

นายเซน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานครับ ผม เซน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตหารือท่านประธานครับว่า ในกรณีนี้ผมอยากหารือท่านประธานว่า เมื่อผมดูคะแนนเสียง ท่านประธานครับ ผมเกรงว่าจะทำให้ภาพที่ออกไปเราไม่ครบ ไม่เกินกึ่งหนึ่งของสภา ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่ามีเพื่อนสมาชิกหลายท่านที่ยังไม่ได้ลงคะแนน อยากจะหารือท่านประธานเปิดโอกาสให้ยาวขึ้นเพื่อที่จะให้ภาพที่ออกไปดีขึ้นนะครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : ขอบคุณครับ อย่างที่เรียนเรื่องภาพของสภา ผมก็เป็นห่วงนะครับ ในขณะที่เดียวกันคนที่ห่วงภาพของสภามีก็คน ถ้าห่วงปัญหานี้ จะไม่เกิดนะครับ ที่มันเกิดเพราะว่าพวกเราไม่ห่วงภาพของสภา ไปห่วงตัวเอง ว่ายังไม่เสร็จบ้างอะไรบ้าง ผมเรียนแล้วคุณเซนครับ ว่าผมอดเชิญเข้าห้องประชุม ยาวถึง ๒ ครั้ง ๒. ผมทอดเวลานานพอสมควร ทานข้าวอยู่ที่วงช้อนได้ ทานน้ำได้ เช็ดปากทัน ผมเก่งดูแล้วนะครับ อันที่ ๓ เมื่อลงคะแนนผมก็ให้เวลานะครับ หลังจากให้เวลาแล้วผมก็ประกาศให้ปิดการลงคะแนน ถามว่าทำไมต้องปิดครับ ถ้าไม่ปิดคนไอ้เอ้เข้ามาที่หลังก็ลงบ้างไม่ลงบ้างขอเพิ่มบ้างอย่างนี้ มันจะเป็นปัญหาว่า เรื่องจะจบง่าย ๆ มันก็ไม่จบ แล้วมาขานที่หลังนี้ การจดบันทึกการประชุมอะไรต่าง ๆ ก็ต้องมาบวกที่หลังอีก ท่านนึกดูนะครับที่ผมพูดนี้ผมไม่ได้ไปรังเกียจใครเป็นส่วนตัว แต่ผมอยากว่าส่วนรวมเราทำอะไรให้มันเรียบร้อย เกรงใจซึ่งกันและกัน มืออยู่แค่นี้ละครับ ผมขออภัยถ้าได้พูดอะไรที่ไม่ถูกใจหรือทำอะไรที่ไม่ถูกใจ แต่ผมคิดว่า เพื่อให้มันถูกต้องตามความเป็นจริง ตามความสมควรนะครับ ผมขอประกาศคะแนน ยืนยันนะครับ

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) :
ท่านประธานครับ ด้วยความสัจจริงครับท่านประธาน ผมขออนุญาตครับท่านประธาน ผม สุพร อัตถาวงศ์ ท่านประธานครับ ผมยืนยันว่าท่านประธานทำถูกใจแน่นอนครับ แต่ถูกใจท่านประธานคนเดียวครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ ขอบคุณนะครับ อย่างน้อยยังถูก ๑ คน
ท่านสมาชิกครับ ผมขอประกาศมตินะครับ เห็นชอบกับญัตติ ๓๕๒ นะครับ
ไม่เห็นชอบ ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมรัฐสภานี้มีมติเห็นชอบญัตติที่รัฐบาล
เสนอเข้ามาครับ

ท่านสมาชิกครับ ระเบียบวาระต่อไปที่เชิญประชุมร่วมก็คือ

๕.๒ ปรีการ่างพระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระ

พระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๗ พ.ศ.ใหม่ ตามมาตรา ๙๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยผมได้รับหนังสือจากนายกรัฐมนตรี้แจ้งว่า ตามที่ยืนยันมติของรัฐสภา มาพร้อมด้วยร่างพระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๗ พ.ศ. ไปเพื่อนำทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมาย ตามความในมาตรา ๙๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไปนั้น สำนักรายกรัฐมนตรีได้นำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว บัดนี้สำนักราชเลขาธิการแจ้งว่า พระราชทานร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวคืนมายังรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เนื่องจากมีความบกพร่อง ในมาตรา ๓ ถ้อยคำที่ว่า พระอัสสาเบ็องซ้ายประดับเหรียญรัตนภรณ์ รัชกาลที่ ๘ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วย และพระราชทานคืนมายังรัฐสภา รัฐสภาจะต้องปรีการ่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใหม่ ถ้ารัฐสภาไม่มีมติยืนยันตามเดิม ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้ง ๒ สภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นทูลเกล้าฯ ทูลกระหม่อมถวายอีกครั้งหนึ่ง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๔ เพราะฉะนั้นรัฐบาลมีอะไรจะชี้แจงใหม่ครับ หรือสมาชิกมีอะไรจะอภิปรายใหม่ครับ เชิญเลยครับ ผมมองหน้าไม่ถนัด ขานชื่อตัวเองครับ

นายวิจิต พูลลาภ สมาชิกวุฒิสภา (พิจิตร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิต พูลลาภ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดพิจิตรในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ขอให้ข้อสังเกตในเกี่ยวกับพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ที่คืนมายังประธานรัฐสภานี้นะครับ ข้อสังเกตประการแรกก็คือ การพิจารณา ๓ วาระรวดของสมาชิกวุฒิสภาเอง การพิจารณา โดยรีบด่วนย่อมเกิดข้อบกพร่องได้ นะครับ ก็เป็นอุทาหรณ์ไว้เท่านี้เองครับ การพิจารณาต่อไปนั้นคงจะพิจารณา ๓ วาระคงจะมีน้อย แม้แต่ ๔ - ๕ มาตรานี้ก็อย่าคิดว่าไม่สำคัญเป็นข้อสังเกตเท่านี้

และอีกประการหนึ่งกรณีที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องให้กฎหมายสมบูรณ์นั้น ก็เป็นอุทาหรณ์เหมือนกันนะครับว่า ท่านบรรดาสมาชิกวุฒิสภาก็อย่าได้ว่า ส.ว. นั้นทำเพื่อตัวเอง แต่ทำเพื่อให้กฎหมายสมบูรณ์นะครับ ก็เป็นอุทาหรณ์เหมือนกันครับ อันนี้ครับถ้าเอาตามร่างของสมาชิกวุฒิสภาซึ่งแก้ไขไปแล้วจะไม่มีข้อบกพร่องเลยครับ กฎหมาย พ.ร.บ. บุคลากรทางการศึกษาครับผม แค่นี้ครับ

ประธานรัฐสภา : เป็นข้อสังเกตนะครับ ท่านอาจารย์แก้วสรร เชิญเลยครับ ส.ว. ครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา เคารพและทูลเกล้าฯ ถวายพระเกียรตินี้ นะครับ เป็นการถวายพระเกียรติ ถึงอย่างไรเราก็ต้องเร่งทำให้สำเร็จ เมื่อกฎหมายบกพร่องก็จะต้องแก้ไข ผมอยากจะขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีนะครับ ท่านกรุณาชี้แจงสักครับว่าท่านจะปรับปรุงอะไร อย่างไรบ้าง ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ เชิญรัฐมนตรีครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม วราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ในนามของคณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างที่เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมรัฐสภาวันนี้ตามรัฐธรรมนูญ สืบเนื่องมาจากเหตุผลดังที่ท่านประธานได้กรุณาแจ้งที่ประชุมไปแล้วนะครับ ในส่วนของร่างพระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติดังกล่าวนี้มีถ้อยคำในมาตรา ๓ ที่มีการระบุในเรื่องของเหรียญที่ผิดพลาด สืบเนื่องมาจากการระบุในมาตรา ๓ นั้นมีการระบุเหรียญที่เดิมเขียนเป็นเหรียญรัตนภรณ์รัชกาลที่ ๘ นั้นจะมี

การขอแก้ไขเพื่อให้ถูกต้องเป็นดวงตราประณมจุลจอมเกล้า วิธีการก็คือรัฐบาลเมื่อวานได้ มีการประชุมในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีแล้ว เห็นว่าเรื่องนี้จะต้องส่งกลับมายังรัฐสภา เพื่อรัฐสภา จะได้มีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งในที่ประชุมเมื่อวานคณะรัฐมนตรีก็มีมติแนวทางที่คงจะ ดำเนินการไปตามรัฐธรรมนูญก็คือ อยากจะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตกไปเพื่อรัฐบาลจะได้ ดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัติใหม่ขึ้นมา เพื่อให้ทันต่อการเฉลิมพระเกียรติ โดยจะแก้ไข ถ้อยคำให้ถูกต้อง ผมขอตอบเบื้องต้นในคำถามแรกเพียงเท่านี้ก่อนครับ

ประธานรัฐสภา : คุณพินิจ จันทรสุนทร์ เชิญเลยครับ

นายพินิจ จันทรสุนทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำปาง) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสุนทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด ลำปาง พรรคไทยรักไทยครับ ท่านประธานครับ สำหรับเรื่องที่เราได้นำเสนอตั้งที่ ทราบแล้ว กระผมอยากจะเรียนนิดเดียวครับท่านประธานครับว่าจะเป็นไปได้ไหมถ้าหากว่า ความสมบูรณ์เรียบร้อยของกฎหมายนี้สามารถทำภายใน ๗ วัน หรือภายในวันพรุ่งนี้ ถ้าสมมุติ วันพรุ่งนี้ถ้าสามารถผ่านเป็นกรณีพิเศษ ถึงแม้ว่าวันพรุ่งนี้เป็นวันประชุมเฉพาะในเรื่องของ กระทั่งถามเรื่องอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้ จะเป็นไปได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้จะสามารถดำเนินการ โดยเร่งด่วนอย่างไร ก็อยากจะขอฟังท่านประธาน เพื่อจะได้วินิจฉัยในเรื่องนี้ต่อไป เพราะว่า เรื่องนี้ไม่มีสาระอื่น นิดเดียวครับท่านประธานครับ มีข้อขอแก้ไขนิดเดียว ผมคิดว่าถ้าสามารถ ทำได้ก็สามารถผ่านเรื่องนี้ไปได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณอลงกรณ์ครับในฐานะสมาชิกรัฐสภา เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ความจริงในวาระนี้นั้นดูประหนึ่งว่าเป็นเรื่องที่เป็นครั้งแรกที่รัฐสภาของเราได้มีการหารือปรึกษากันในประเด็นที่พระมหากษัตริย์ทรงคืนร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านรัฐสภาไป ขั้นตอนกระบวนการนั้นอาจจะเป็นเรื่องค่อนข้างใหม่ เพราะเป็นครั้งแรกถ้าผมจำไม่ผิด ตามกระบวนการของกฎหมายนั้นในระหว่างนี้เข้าใจว่าในการปรึกษาหารือนั้นก็เป็นเรื่องที่ประธานจะได้ปรึกษาว่าเราจะดำเนินการกันอย่างไร เพราะว่าแนวทางปฏิบัตินอกจากมาตรา ๙๓ ตามรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นขั้นตอนในการที่จะนำกฎหมายให้นายกรัฐมนตรีได้ทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อลงพระปรมาภิไธยก่อนที่จะประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้น ก็เป็นปกติเรื่อยมา แต่จะด้วยความผิดพลาดบกพร่องอย่างไร ตรงนี้เป็นอุทธานุภาพประการหนึ่งที่เราต้องมาใช้มาตรา ๙๔ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งกำหนดไว้ว่า ในร่างพระราชบัญญัติใดที่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วย และพระราชทานคืนมายังรัฐสภา รัฐสภาจะต้องปรึกษาร่างพระราชบัญญัตินั้นใหม่ แล้วก็จะต้องมีมติอย่างหนึ่งอย่างใด ตรงนี้กระผมเข้าใจว่าเป็นเรื่องที่เป็นครั้งแรกของรัฐสภา ดังนั้นประเด็นที่มีความสำคัญอาจจะไม่ใช่อยู่ในเรื่องของเนื้อหาสาระที่อาจจะมีความผิดพลาดบกพร่อง แต่ว่าการแก้ไขอย่าให้เกิดปัญหานี้ก็ เพราะว่าผมทราบว่ามันนอกจากในกระบวนการที่ต้องมาใช้มาตรา ๙๔ ของรัฐธรรมนูญแล้ว เรายังเคยมีการส่งร่างกฎหมายที่ผ่านมติแล้วก็เข้าไปสู่การตีความของศาลรัฐธรรมนูญ ก็เคยถูกตีตกมาแล้วว่าสภาของเราทำผิด ดังนั้นเหตุการณ์อย่างนี้ไม่ควรเกิดขึ้น ซึ่งเข้าใจว่าจะเป็นเรื่องที่ทางสภาเองในเมื่อเป็นวาระปรึกษาหารือต่อท่านประธานรัฐสภานะครับ ผมก็มีคำปรึกษาว่าเราจะต้องเข้มงวดมากขึ้น ไม่ใช่ว่าลงมติผ่านเสร็จเรียบร้อยแล้วปรากฏว่าไปผิดพลาดผ่านความบกพร่องในส่วนของการสายฝ่ายบริหารอีก แล้วก็ไประคายเคืองเบื้องพระยุคลบาท ซึ่งไม่ควรจะเกิดขึ้น แล้วไม่ใช่ฉบับเดียว วาระถัดไปนี่ยิ่งหนักกว่านี้อีก ดังนั้นเรียนกับท่านประธานเป็นปรึกษาแล้วก็อยากบันทึกไว้เพื่อปรับปรุงงานด้านนี้ทั้งสภาและฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะฝ่ายบริหารนั้นไม่ควรผิดพลาดเลย

ประธานรัฐสภา : ครับ มีผู้ประสงค์จะอภิปรายอีก ๒ ท่านนะครับ
คือคุณสันติภาพกับท่านแก้วสรรนครับ เชิญคุณแก้วสรรนครับอาจจะติดพันครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกรัฐสภา เรื่องนี้เป็นเรื่องของเหตุผลนะครับ
ผมได้พิจารณาห้ฟังคำชี้แจงแล้วนี้ก็เข้าใจอย่างนี้ถูกต้องหรือไม่ กล่าวคือในร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวฉบับก็มีรูปเล็ก ๆ ให้เห็นเป็นพระบรมฉายาลักษณ์ แล้วพระราชบัญญัติก็ระบุว่า
พระบรมฉายาลักษณ์นั้นทรงประดับเหรียญใดบ้างนะครับ เพราะฉะนั้นทั้ง ส.ส. ส.ว. ในสภา
ก็มีอาจจะทราบได้หรือครับว่าในพระบรมรูปนั้นเหรียญนั้นเป็นเหรียญอะไร -----

ซึ่งเมื่อได้พระราชทานกลับมาก็หมายความว่า เป็นการระบุเหรียญผิดจากความเป็นจริง ที่จริงไม่ใช่เหรียญรัตนภรณ์ รัชกาลที่ ๘ อันนี้ผมเข้าใจถูกไหมครับ ที่จริงเป็นดวงตราประถม ฉะนั้น ส.ส. ส.ว. นี่เห็นรูปเล็กนิดเดียวแล้วไม่รู้จักหรือครับ มองไม่ออก ถ้าใช่ นะครับ ถ้าผมเข้าใจอย่างนี้ถูกนะครับ ก็แสดงว่าเราผิดพลาดกันแน่ ๆ ก็ต้องรับผิดชอบนะครับ แต่ในฐานะที่เป็นฝ่ายบริหาร ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานผ่านยังท่านรัฐมนตรีว่า ความผิดพลาดอย่างนี้เกิดขึ้นได้อย่างไรครับ ส.ส. ส.ว. ไม่รู้หรือครับ กลม ๆ นั่นคือ เหรียญอะไร แล้วระบุผิดพลาดได้อย่างไรครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เดี่ยวตอบเสียทีเดียวพร้อมกันครับ เอาท่านเจริญนะครับ แล้วคุณเกษม มาลัยศรี

นายเจริญ คันธวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเจริญ คันธวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขออนุญาตอภิปรายในเรื่องการที่ตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔ ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงพระราชทานคืนมา กระผมก็มีข้อสงสัย นะครับว่าก่อนที่จะกฎหมายจะเข้าสู่สภานี้ โดยปกติมันจะต้องผ่านมาจากสำนักงาน เลขาธิการคณะรัฐมนตรีซึ่งจะต้องมีผู้รู้ได้ศึกษามาก่อน เสร็จแล้วก็มาผ่านคณะกรรมการ กฤษฎีกา แล้วก็จะมีเจ้าหน้าที่จากคณะกรรมการกฤษฎีกามาคอยชี้แจงผ่านคณะรัฐมนตรี แล้วก็ก่อนที่จะมาสู่สภานี้ก็จะผ่านวิป (Whip) รัฐบาล ซึ่งจะมีตัวแทนของสำนักงานเลขาธิการ กฤษฎีกามาชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง ที่นี้เมื่อมาสู่สภาแล้วแน่นอนครับ สมาชิกรัฐสภาที่ต่างที่จะ ปลื้มปิติที่จะพยายามจะสนับสนุนผ่านไปให้โดยเร็ว แล้วเมื่อรัฐบาลเสนอมาร ๓ วาระอีก ก็เหมือนกัน สมาชิกรัฐสภาก็ย่อมปลื้มปิติที่อยากจะให้ผ่านไปเร็ว แต่ว่าในความบกพร่องอันนี้ ผมก็เห็นด้วยกับท่าน ส.ว. ดอกเตอร์แก้วสรร อติโพธิ นะครับว่า มันจะเป็นไปได้อย่างไร ที่ว่าอยู่ดี ๆ ผ่านหลายขั้นตอนเหลือเกินมาผิดพลาด ส.ส. ส.ว. นั้นจะไม่รู้ปัญหาทางเทคนิค รายละเอียดอย่างนี้ แต่ว่าโดยหลักการแล้วก็คือเห็นชอบด้วย อันนี้ผมก็อยากจะเตือนรัฐบาล นะครับว่า ต้องพยายามระมัดระวัง อย่าไปเห็นว่ามีเสียงข้างมากในสภาผูกขาดทุกอย่าง

แล้วก็ต้องทำไปโดยที่ว่าขาดสติสัมปชัญญะคล้าย ๆ อย่างนั้นนะครับ ผมคิดว่าไม่สมควร อยากจะขอเตือนว่าพึงระมัดระวัง ถึงแม้ว่าจะมีเสียงข้างมากอย่างไรก็ตาม ขั้นตอนต่าง ๆ นี้ควรที่จะคำนึงถึงความถูกต้องเป็นหลักด้วย ไม่ใช่เอาเสียงข้างมากอย่างเดียว ผมก็ขอเตือนรัฐบาลไว้อย่างนั้นด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : คุณเกษม มาลัยศรี นะครับ แล้วถัดไปก็เป็นคุณชุมพล ศิลปอาชา นะครับ แล้วผมคิดว่าน่าจะให้รัฐมนตรีชี้แจงก็คงจะขอมติได้นะครับ เชิญ คุณเกษมครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายเกษม มาลัยศรี ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา เรื่องทำเหรียญดังกล่าวนี้ครับ ผมก็อยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ จะทำออกมาจำนวนเท่าไรครับ ส่งสัยครับท่านประธาน ผม ส.ว. บ้านนอกครับ แล้วก็แม้แต่เหรียญบาทเดี๋ยวนี้เหรียญสตีลขาดแคลนนี้ครับ ท่านเลขนั่งดูได้ ทำเหรียญอย่างนี้ถ้ามีคนต้องการเยอะ ๆ จะพอกับความต้องการของประชาชนไหม ผมเรียนถามท่านรัฐมนตรี

ประธานรัฐสภา : ครับ ผมคิดว่าที่ถามคงไม่ใช่ประเด็นที่พิจารณานะครับ เอาว่ามันผิดพลาด ผิดพลาดตรงไหน อย่างไรนะครับ ถึงได้ต้องคืนมานะครับ ท่านชุมพล ศิลปอาชา เชิญเลยครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกวุฒิสภา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกวุฒิสภา กระผมเข้าใจว่าเราคงจะไม่มีเวลาไปพื้นผอยหาตะเข็บ มันมีสิทธิผิดพลาดได้มาโดยตลอดในระบบราชการ ดังนั้น เมื่อท่านประธานขอปรึกษาที่ประชุมว่าควรจะทำอย่างไรกับเรื่องนี้ กระผมก็อยากจะเสนอแนะตามขั้นตอนของรัฐธรรมนูญก็แล้วกัน ตามมาตรา ๙๔ ของรัฐธรรมนูญ เรามีสิทธิอย่างเดียววันนี้ต้องลงมติว่าจะยืนยันหรือไม่ยืนยัน ไม่ใช่ชี้มติว่าตกไปนะครับ ชี้มติคำว่ายืนยันหรือไม่ยืนยัน ถ้าไม่ยืนยัน ก็ถือว่าอันนี้จบไป รัฐบาลก็ไปนั่งนับ ๑ ใหม่ นั่งนับ ๑ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๙ ครม. รีบเสนอมา ถ้าจะเอาเร็วก็ต้องพ่วงนี้ แล้วก็ขอวุฒิสภาประชุม

๑๗

ร ๓/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ยาวเรศ ๗/๓

วันศุกร์นี้อีกรอบก็ผ่านไปได้ตามมาตรา ๑๖๙ มาตรา ๑๖๙ นั้น ครม. เสนอเองได้ จะเร็วกว่า
ที่ให้ ส.ส. เป็นคนเสนอ เมื่อทำตามมาตรา ๑๖๙ แล้วเราก็มามาตรา ๑๗๒ เข้าสภาผู้แทนราษฎร
แล้วก็ไปดูตัวอย่างที่ผมกราบเรียน ดั่งนั้น มีทางเดียววันนี้ก็คือลงมติเลยว่ายืนยันหรือไม่ยืนยัน
เท่านั้นเอง ขอขอบคุณมาก

- ๘/๑

ประธานรัฐสภา : ครับขอบคุณครับ คุณอดีตรัฐมนตรีท่านสุดท้ายนะครับเดี๋ยวให้
ท่านรัฐมนตรีครับ

นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม อดิศร เพียงเกษ สมาชิกรัฐสภา กฎหมายฉบับนี้นะครับเป็นการพิจารณา
ทั้ง ๒ สภาเป็น ๓ วาระทั้งนั้น มิใช่เอาเสียงข้างมากอะไรไปนะครับ ๓ วาระนั้นสมาชิก
ทั้ง ๒ สภาต้องมีสติและมีสัมปชัญญะ ผมอยากให้อาจารย์เจริญถอนนะครับ ไม่ใช่
เสียงข้างมากลากไป อย่าใช้เวทีนี้เล่นการเมืองครับ ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คงไม่ต้องถึงขนาดนั้นนะครับ เพราะเป็นการอภิปราย
ภาพรวมในการทำงานของเราเท่านั้นเองนะครับ ไม่ได้ไปว่าเจาะจงว่าใครโดยเฉพาะ
นะครับ ท่านรัฐมนตรีเชิญเลยครับมีอะไรชี้แจงครับ

นายวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้มาเรียน
ชี้แจงต่อท่านประธานในที่ประชุมแห่งนี้ มีคำถามที่ได้สอบถามถึงความเป็นมาของ
ความคลาดเคลื่อนดังกล่าว และบางท่านได้สอบถามถึงความเป็นไปว่าต่อจากนี้
จะดำเนินการแก้ไขเยียวยาอย่างไร เพื่อให้รัฐสภามีความมั่นใจว่าทุกอย่างจะเป็นไป
ด้วยความถูกต้องเรียบร้อย ขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ เพราะว่ามาถึงตรงจุดนี้ก็ต้อง
รายงานให้ทราบว่าวันนี้ได้เสนอหรือแจ้งหรือกราบเรียนไปยังท่านประธานรัฐสภาว่า
สำนักราชเลขาธิการได้ส่งร่างพระราชบัญญัติกลับไปคืนมา ๒ ฉบับ เพื่อให้รัฐสภาได้ประชุม
ปรึกษาใหม่ตามมาตรา ๙๔ ของรัฐธรรมนูญ ฉบับแรกที่ท่านประธานได้กรุณาบรรจุ
ในวาระนี้ก็คือร่างพระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
พระบรมราชินีนาถ ความคลาดเคลื่อนใด ๆ ก็ตามที่มาถึงวันนี้แล้วพบเห็นนั้นก็ต้อง
เรียนตรง ๆ ว่าเป็นเรื่องที่รัฐสภาทั้ง ๒ สภา ได้ดำเนินการไปตามข้อเสนอของรัฐบาล
เพราะได้เห็นชอบร่างนี้โดยไม่ได้แก้ไข ส่วนรัฐบาลนั้นก็ดำเนินการเรื่องนี้ไป โดยผ่าน
กระบวนการขั้นตอนของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องและรอบคอบรัดกุมที่สุดทุกฝ่ายเท่าที่
จะพึงทำได้ เรื่องมันเกิดจากการที่ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๗ ที่จะถึงนี้เป็นต้นไป
รัฐบาลประกาศให้เป็นการเริ่มเขตงานเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

พระบรมราชินีนาถ ครบ ๖ รอบพระชนมพรรษา โดยธรรมเนียมที่ได้กระทำมาทุกรัฐบาล ทุกสมัยก็คือจะต้องจัดทำเหรียญเฉลิมพระเกียรติเพื่อให้ประชาชนทั่วไปหามาประดับได้ อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ คือมิได้เป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์ในตัวเอง แต่ใช้คำว่า อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ คือประดับได้เหมือนกับเป็นเครื่องราช และไม่ได้พระราชทาน แก่บุคคลใดโดยเฉพาะ เป็นเรื่องที่คุณคนใดก็ตามที่ประสงค์สามารถไปชวนขวายนามาได้ โดยผ่านทางกรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง เคยมีการจัดทำเหรียญเฉลิมพระเกียรติ ทำนองนี้มาแล้วหลายครั้ง เช่น ในสมัยรัฐบาลท่านนายก ชวน ครั้งที่ ๑ ขออภัยที่เอ่ยนาม ก็ได้ทำเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าพระองค์นี้ในวโรกาสที่พระชนมพรรษา ๕ รอบ คือ ๖๐ พรรษาไปแล้ว และในโอกาสอื่น ๆ หลังจากนั้นก็ดำเนินการมาตามประเพณี ทุกประการ และขั้นตอนที่ทำกันตามประเพณีทุกประการก็คือ กระทรวงการคลังมี คณะกรรมการชุดหนึ่งเรียกว่าคณะกรรมการจัดทำเหรียญเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสต่าง ๆ โดยมีผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของทุกฝ่ายทั้งจากภายในแวดวงฝ่ายบริหารกันเอง จาก สำนักพระราชวัง สำนักพระราชเลขาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ร่วมเป็นคณะกรรมการ เรื่องนี้ได้ดำเนินการมาตั้งแต่เลือกที่จะใช้พระบรมพระฉายาลักษณ์หรือพระรูปใด ได้มีการขอความเห็นชอบจากหน่วยงานทั้งหมดว่าจะใช้พระบรมพระฉายาลักษณ์หรือ พระรูปนี้ ต่อจากนั้นก็มาถึงขั้นบรรยายข้อความว่า เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ทรงประดับนั้น เป็นอะไร อย่างไร ซึ่งเรื่องนี้ก็ต้องดูจากภาพถ่ายหรือพระบรมพระฉายาลักษณ์ โดยได้ มีการพิจารณาในหมู่บุคคลที่เกี่ยวข้องของผู้ทรงคุณวุฒิมีความรู้ ซึ่งรัฐบาลก็ต้องฟังพาดภัย คนเหล่านั้น -----

ในที่สุดก็วินิจฉัยตีความกันออกมาว่า เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่สมเด็จพระนางเจ้าทรงประดับนั้นเป็นแพรแถบ ๒ อันประดับซ้อนกัน อันล่างเป็นเหรียญรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ ๙ อันบนเข้าใจกันในครั้งกระนั้นว่าเป็นเหรียญรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ ๔ ขอรอบเรียนว่า เหรียญรัตนาภรณ์นั้นเป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์ส่วนพระองค์ เป็นบำเหน็จความชอบในพระองค์ ไม่มีการขอพระราชทาน และจะพระราชทานแก่บุคคลใดผู้ใดก็ได้ไม่มีขีดขั้นชั้นสูงชั้นต่ำของอายุใสใด ๆ ทั้งสิ้น ดังที่เคยปรากฏว่าได้พระราชทานแก่ข้าทูลละอองธุลีพระบาททั่วไปมาเนื่อง ๆ และหลังจากได้มีการพระราชทานไปแล้ว วันหนึ่งทางสำนักพระราชเลขาธิการก็ดี สำนักพระราชวังก็ดี จะทำบัญชีแจ้งมายังรัฐบาล เพื่อจัดทำประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีให้นายกรัฐมนตรีลงนามรับสนองพระบรมราชโองการเสียดราวหนึ่ง บางครั้งก็พระราชทานผ่านพ้นไปแล้วเป็นเวลานาน จึงรวบรวมรายชื่อแจ้งมาเพื่อทำประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ทราบวาระเบียบแบบแผนตั้งแต่ครั้งในรัชกาลก่อนที่ล่วงมา คือในรัชกาลที่ ๔ นั้น หลักฐานต่าง ๆ สูญหายและไม่ปรากฏความชัดเจนว่าได้พระราชทานแก่บุคคลใด ผู้ใดบ้าง เหรียญรัตนาภรณ์นั้นมีมาตั้งแต่ครั้งรัชกาลที่ ๕ สมัยก่อนเรียกว่า เหรียญรจนาภรณ์ และยืนยันกันเป็นมั่นเป็นเหมาะว่าพระราชทานเป็นการส่วนพระองค์ไม่เหมือนเครื่องราชอิสริยาภรณ์มงกุฎไทยหรือช้างเผือกที่เรารู้จักกันทั่วไป เจ้าหน้าที่ได้ดูพระบรมฉายาลักษณ์แล้ว เทียบเคียงกับพระบรมฉายาลักษณ์ของสมเด็จพระบรมวงศ์อีก ๒ พระองค์ คือสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ พบว่าในพระบรมรูปของสมเด็จพระบรมวงศ์ทั้ง ๒ พระองค์นั้นประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์อย่างเดียวกัน แล้วเคยมีเหรียญเฉลิมพระเกียรติออกมาแล้วว่า เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ทรงประดับซ้อนกันอยู่ อันล่างเป็นรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ ๙ อันบนเป็นรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ ๔ จึงเกิดความเข้าใจขึ้นในชั้นเจ้าหน้าที่และคณะกรรมการว่า เหรียญอันบนที่ซ้อนอยู่นั้นเป็นรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ ๔ เช่นเดียวกับสมเด็จพระบรมวงศ์อีกทั้ง ๒ พระองค์ เรื่องนี้เมื่อนำมาถึงชั้นคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีรับหลักการตามร่างพระราชบัญญัตินั้นและส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ความรอบคอบของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งทำการแทนรัฐบาลแล้วก็ช่วยบรรเทาภาระของรัฐสภาไปได้ก็คือ เมื่อตรวจแก้ถ้อยคำของร่างพระราชบัญญัติแล้ว

ได้เชิญเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมาสอบถาม ได้รับคำยืนยันเป็นมั่นเป็นเหมาะตามข้อความ และถ้อยคำในร่างนั้น และความรอบคอบของสำนักงานดังกล่าวก็คือ ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนี้ไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยเท่าที่จะพึงมีในประเทศไทยตรวจสอบ และได้รับหนังสือยืนยันกลับมาเป็นหนังสือราชการว่า เห็นชอบทุกประการ เพราะฉะนั้นเมื่อ เป็นเช่นนี้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นเมื่อกลับมาถึงรัฐบาล รัฐบาลก็ให้ความเห็นชอบก็ส่งมายัง รัฐสภา ทางสภาก็กรุณาพิจารณาหลักการในวาระหนึ่ง สอง สาม โดยกรรมาธิการเต็มสภา ในชั้นสภาผู้แทนราษฎร และทางวุฒิสภาก็ได้กรุณาอย่างมาก เพราะถือเป็นเรื่องเร่งด่วนสมควร เร่งรัดเพื่อเฉลิมพระเกียรติ ก็ได้พิจารณา ๓ วาระโดยกรรมาธิการเต็มสภาเช่นกัน และเมื่อส่ง กลับไปยังรัฐบาลเพื่อจะนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายต่อไปตามมาตรา ๙๓ และ มาตรา ๙๔ ก็เกิดไปพบขึ้นในครั้งนั้นว่ามีความคลาดเคลื่อนหรือน่าจะคลาดเคลื่อน เรื่องนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้ขอพระราชทานพระบรมราชวโรกาสเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทเป็น การภายใน ซึ่งมีพระมหากษัตริย์พระราชทานพระบรมราชาโองาสนั้นได้กราบบังคมทูลถวาย รายงานถึงร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับ คือฉบับนี้และฉบับที่จะมาถึงในวาระต่อไปเพื่อทรง ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท ได้มีพระบรมราชวินิจฉัยว่า เมื่อความคลาดเคลื่อนนั้นเป็นเรื่องที่ พบเห็นแล้วรู้กันอยู่ทั่วไป ก็สมควรที่จะไปดำเนินการเสียให้ถูกต้อง เพราะยังมีเวลา มิฉะนั้น ปล่อยให้ไปในภายภาคหน้าก็จะเกิดปัญหาให้วินิจฉัยตีความกันอีกว่าหมายถึงอะไรและเป็น อย่างไร ด้วยเหตุนี้เองจึงต้องจำเป็นที่ในเวลาต่อมาสำนักราชเลขาธิการจึงได้เชิญ พระราชกระแสแจ้งกลับมายังรัฐบาลว่า สมควรที่จะดำเนินการโดยส่งกลับคืนมายังรัฐสภา เพื่อประชุมปรึกษาต่อไป ขอกราบเรียนว่าก่อนที่จะมาถึงขั้นนี้ รัฐบาลได้พยายามอย่างที่สุด ที่จะแก้ไขเยียวยาโดยวิธีอื่น ได้หารือเรื่องนี้กับเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของสำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร สำนักราชเลขาธิการ สำนักพระราชวังมาโดยตลอด ว่าจะสามารถแก้ไข ประการใดบ้าง เพื่อไม่ต้องเป็นพระราชภาระและไม่ต้องเป็นภาระของรัฐสภา ขอกราบเรียนว่า เรื่องที่จะทรงใช้พระราชอำนาจยับยั้งคืนร่างพระราชบัญญัติกลับมานั้นเคยมีกรณีเกิดขึ้นแล้ว ในสมัยรัชกาลที่ ๗ ภายหลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครอง แต่ครั้งนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ทรงเห็น พ้องด้วยกับเนื้อหาหลักการของร่างพระราชบัญญัติ เมื่อส่งกลับคืนมารัฐสภาก็ยังมีมติยืนยัน ให้ถวายกลับขึ้นไปอีก ในสมัยรัชกาลปัจจุบันไม่เคยมีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้น เพราะเหตุผล

หลายประการที่ได้ดำเนินการ ส่วนหนึ่งก็คงจะเป็นเพราะด้วยความรอบคอบชัดเจนของ รัฐสภา แต่ขอกราบเรียนท่านประธานครับ ถ้าจะว่าไปแล้วความคลาดเคลื่อนในการพิมพ์ ร่างพระราชบัญญัติที่ส่งจากรัฐสภาไปยังรัฐบาลนั้นมีอยู่เนือง ๆ และเกือบจะพบในทุกรัฐบาล แต่ความคลาดเคลื่อนเหล่านั้นเป็นความคลาดเคลื่อนของวรรคตอนการพิมพ์ ซึ่งเมื่อประสาน กับทางรัฐสภาก็สามารถดำเนินการเสียให้ถูกต้องได้โดยไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ไม่ขัดต่อ ข้อบังคับการประชุมของสภา และความคลาดเคลื่อนบางตอนที่เป็นเรื่องฉกฉกรรจ์ก็มีครับ ท่านประธานแต่โดยเหตุที่เมื่อถวายเป็นไป พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชอำนาจ ที่จะทรงพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้น ๙๐ วันตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๔ และโดย เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นไป รัฐธรรมนูญกำหนดด้วยว่า ถ้าไม่พระราชทานกลับคืนมาภายใน ๙๐ วันหรือทรงคืนมา รัฐสภาสามารถยกขึ้นปรึกษาพิจารณาใหม่ได้ แต่ถ้าหากว่ายังไม่ พระราชทานกลับคืนมา และยังคงอยู่ในช่วงระยะเวลา ๙๐ วัน และถ้าหากว่าสภาหมดอายุไป ก็เป็นเรื่องที่ให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นตกไป เพราะฉะนั้นโดยอาศัยเหตุอย่างนี้มีกรณีที่ กราบเรียนมานี้ก็เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าบางครั้งความคลาดเคลื่อนมันมีอยู่เหมือนกัน ซึ่งเรื่องนี้ ก็คงเป็นบทเรียนที่ทุกฝ่ายจะต้องดำเนินการต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งขออนุญาตประธาน กราบเรียนท่านประธานว่าบางทีอาจจะต้องย้อนกลับไปดูข้อบังคับการประชุมของสภาทั้งสอง และข้อบังคับการประชุมรัฐสภาว่า ถ้าหากมีความคลาดเคลื่อนอย่างนี้เกิดขึ้น และหากมี การพบเห็นภายหลังจากที่ร่างพระราชบัญญัติผ่านรัฐสภาไปแล้ว จะสามารถดำเนินการ ประการใดไม่ให้เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ -----

ในส่วนของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วันนี้ครับ ความเป็นมาก็เป็นไปทั้งหมดนี้ ไม่ได้มีอะไร
 ลับลมคมในใด ๆ ทั้งสิ้น ความเข้าใจของรัฐบาลโดยผ่านทางสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 ที่ได้ประสานกับสำนักราชเลขาธิการโดยใกล้ชิดมาโดยตลอดก็คือ การที่มีพระบรมราชวินิจฉัย
 มีพระราชกระแสให้ส่งร่างพระราชบัญญัติกลับคืนมาในวันนี้ทั้ง ๒ ฉบับ มิได้ทรงวินิจฉัยในเนื้อหา
 มิได้ทรงไม่เห็นชอบกับหลักการของพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ แต่เป็นเพราะได้ปรากฏ
 ความคลาดเคลื่อนขึ้น จะเป็นโดยการพิมพ์ โดยขั้นตอนทางธุรการ ขั้นตอนทางเทคนิคหรือ
 ประการใดก็ตามแต่จะเรียก และเมื่อพบแล้วอยู่ในวิสัยที่จะทำให้ถูกต้องโดยไม่ได้ขัดข้องหรือ
 เกิดความเสียหายอย่างใดต่อราชการบ้านเมือง จึงมีพระราชกระแสให้ส่งกลับคืนมา เพื่อรัฐสภา
 จะได้กรณูปริक्षाพิจารณาใหม่ เมื่อเป็นเช่นนี้ถามถึงความเป็นไปว่าแล้วรัฐบาลจะดำเนินการ
 ในเรื่องนี้อย่างไร ในช่วงเวลานี้รัฐบาลคิดว่าโดยมาตรการทางบริหารนั้นสามารถดำเนินการไป
 ได้ เพราะแม้จะยังไม่มีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขั้นตอนในการผลิตจัดทำเหรียญหรือเตรียม
 การก็สามารถดำเนินการไปได้ เพราะได้ดำเนินการอยู่แล้ว เพียงแต่ไม่ถึงขนาดผลิตออกมาเป็น
 เรื่องเป็นราวเท่านั้น แต่การเตรียมการทางธุรการนั้นเมื่ออยู่ได้รับทราบด้วยว่า เมื่อไหน ๆ จะต้อง
 จัดทำร่างพระราชบัญญัติใหม่ ถ้าหากรัฐสภานี้มีมติไม่ยืนยันก็อาจจะต้องมีการปรับปรุงมากไป
 กว่าแค่เรื่องเหรียญรัตนากรณ์ รัชกาลที่ ๘ เพราะถึงคราวที่จะต้องปรับในส่วนอื่นเสียด้วย เรื่องนี้
 รัฐบาลจึงใคร่ขอเวลาในช่วงปิดสมัยประชุมสภา และเมื่อเปิดสมัยประชุมสภาในสมัยหน้า
 รัฐบาลจะเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจจะโดยข้อความที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมตามที
 จะได้หารือกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงและมีความรับผิดชอบมากกว่านี้ในเวลาที่ผ่านมา เพื่อจัดทำ
 ร่างพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์มา เพื่อทั้งรัฐสภาและรัฐบาลจะร่วมกันเฉลิมพระเกียรติได้เป็น
 พระเกียรติยศในโอกาสแรกสุดที่จะทำได้ ซึ่งเหรียญที่จะทำนี้ตั้งใจกันว่าถ้าเป็นเหรียญสำหรับ
 บุษจะจัดทำขึ้น ๒๕,๐๐๐ อัน ถ้าเป็นเหรียญสำหรับสตรีจะจัดทำขึ้น ๑๕,๐๐๐ อัน ทั้งนี้ใช้
 ตัวเลขจากเหรียญเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระบรมวงศ์ทั้งหลายที่เคยทำปฏิบัติมาว่าอยู่ใน
 ความต้องการของประชาชนในระดับนี้ หากไม่เพียงพอรัฐบาลก็จะดำเนินการผลิตเพิ่มเติมขึ้น
 ในโอกาสต่อไปครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ผมคิดว่าพอสมควรแล้วในการอภิปราย
 ต่อไปนี้จะให้พิจารณาในการลงมตินะครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพ ขออนุญาตครับ

ประธานรัฐสภา : คุณพีระพันธุ์ เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ขออนุญาตท่านประธานครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมนั่งฟังท่านรองนายกกล่าวชี้แจงแล้ว ผมขออนุญาตท่านประธานครับ
เพราะโดยสรุปก็คือว่าท่านกล่าวโดยสรุปฟังดูแล้วเหมือนกับว่าเป็นความที่รัฐสภาต้องร่วมกัน
รับผิดชอบ รัฐบาลทำงานดีแล้ว แต่ผมอยากทราบเรียนครับว่า ท่านจะอธิบายอย่างไรก็แล้วแต่
สิ่งที่ท่านอธิบายมาทั้งหมดคือความรับผิดชอบของรัฐบาล คือความรับผิดชอบของรัฐมนตรี
ที่เกี่ยวข้องที่นำเสนอเนื้อหาสาระแบบนี้ต่อสภาผู้แทนราษฎร เหมือนที่ท่านสมาชิกหลายคน
บอกไปแล้วนะครับว่าตรงนี้เราไม่มีความรู้ แต่ผมอยากถามท่านประธานผ่านไปถึงท่านรองนายก
ว่าท่านบอกว่าได้หรือไปหมดแล้ว ผมก็นั่งฟังอยู่ว่าถ้าหาหรือหมดแล้วทำไมเขาถึงได้มาว่าที่หลัง
ถามท่านรองนายกผ่านท่านประธานสภาไปครับว่า ในขั้นตอนนั้นได้ถามสำนักพระราชวัง
สำนักเลขาธิการหรือยัง ถ้าถามแล้วจะได้ขอหนังสือมาคุยกันภายหลังว่า ในระหว่างที่ท่านบอกว่า
ได้ถามหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดแล้วเป็นอย่างนั้น

ประการที่ ๒ ท่านประธานครับที่บอกว่าเป็นเรื่องความคลาดเคลื่อน ผมคิดว่า
อย่าใช้ถ้อยคำครับ มันไม่ใช่เรื่องของความคลาดเคลื่อนเป็นเรื่องของความผิดพลาด เพราะว่า
ไม่ใช่เรื่องวรรคตอน เว้นวรรค แต่เป็นเรื่องเนื้อหาของสาระของถ้อยคำจากสิ่งที่ควรจะเป็นกลายเป็น
คนละเรื่องแล้วก็ปรากฏอยู่ในหนังสือที่ท่านนายกรัฐมนตรีลงนามมาว่า บัดนี้สำนักราชเลขาธิการ
แจ้งว่าพระราชทานร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวคืนมายังรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖
เนื่องจากมีข้อบกพร่องในมาตรา ๓ ถ้อยคำที่ว่า พระอังกษาเบ็องซ้ายประดับเหรียญรัตนภรณ์
รัชกาลที่ ๘ นี้เนื้อหาสาระในกฎหมายครับ มาตรา ๓ เพราะฉะนั้นผมอยากทราบเรียน
ท่านประธานว่าผมก็ขออนุญาตบันทึกไว้ว่า สิ่งที่ท่านรองนายกชี้แจงนั้นไม่น่าจะตรงกับความเป็นจริง
ขอพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ ท่านรัฐบาลขออนุญาตชี้แจง เชิญเลยครับ

นายวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : ขออนุญาตเล็กน้อยครับ
ท่านประธานครับ คำว่า คลาดเคลื่อน นั้นเป็นคำที่ปรากฏในหนังสือสำนักราชเลขาธิการ
แจ้งมายังรัฐบาล ส่วนการสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องนั้นได้ปรากฏความเห็นของเลขาธิการ
พระราชวัง และราชเลขาธิการ ปรากฏในหนังสือราชการ ซึ่งกระผมจะนำกราบเรียน
ท่านประธานต่อไปครับ

(ประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมครับ
ขอเชิญเข้ามาใช้มติครับ เนื่องจากว่ามติที่เราจะลงกันนั้นนะครับ เป็นการยืนยัน
ร่างพระราชบัญญัติที่ทรงพระราชทานคืนมานะครับ ต้องมีคะแนนเสียงยืนยันไม่น้อยกว่า
๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้ง ๒ สภา ขณะนี้สมาชิกมีอยู่ ๖๙๗ นะครับ
ขาดไป ๓ เสียง เนื่องจากว่าได้ลาออก แล้วก็ที่เราเลื่อนขึ้นมาแทนอีก ๓ ท่านนะครับ ยังไม่ได้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก็เลยเหลือยอด ๖๙๗ เสียง ๒ ใน ๓ ต้องเป็น ๔๖๔.๖ เกิน ๕
ก็เลยต้องปัดเป็น ๔๖๕ นะครับ เพราะฉะนั้นถ้าจะยืนยันต้องมีคะแนนเสียง ๔๖๕ ขอให้สมาชิก
เข้าห้องประชุมพร้อมเพรียงกันนะครับ ผมจะถามมติเดี๋ยวนี้ครับ ว่ายืนยันก็คิดว่าเห็นด้วย
แล้วเอาตัวเลขนี้มาดู ถ้าตัวเลขนี้ไม่ถึง ๔๖๕ ก็เป็นอันว่าตกไป เราจะได้พิจารณาเรื่องอื่นต่อไป
แล้วกระบวนการต่าง ๆ ก็ดำเนินการตามที่รัฐบาลจะดำเนินการ คุณสุขุมพงศ์ เชิญเลยครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ตามที่ท่านประธานได้กรุณาชี้แจงกระผมสับสนและไม่เข้าใจ ท่านถามว่า
ถ้าท่านใดยืนยันก็ให้กดเห็นด้วย ถ้ากระผมไม่เห็นด้วยที่จะให้ยืนยันไม่ทราบว่าจะกดอะไร

ประธานรัฐสภา : นั่งเฉย ๆ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : นั่งเฉย ๆ นะครับ
ครับผม

ประธานรัฐสภา : ครับ แล้วผมจะดูตัวเลขว่ายืนยันมีเท่าไรนะครับ ท่านสมาชิก
ครับ อีกครั้งนะครับ ตัวเลขนี้สำคัญนะครับ คุณจรินทร์มีอะไรสงสัย เชิญเลยครับ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาต
กราบเรียนถามท่านประธานครับว่า สำหรับผู้ที่ประสงค์จะลงคะแนนไม่ยืนยันจะใช้สิทธิอย่างไร
ครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ คือเมื่อที่ท่านเลขาธิการสภาฯ ท้าหรือกับผมนะครับว่า
ถ้าท่านประธานบอกว่าคนที่ไม่ยืนยันนี่นะครับ นั่งเฉย ๆ นี่ ก็จะไม่ปรากฏในรายงาน ประวัติ
การทำงานเรื่องนี้ท่านเห็นอย่างไร ถ้าเช่นนั้นผมก็ชี้แจงเพิ่มเติมอย่างนี้ เอาอย่างนี้นะครับ
เราลงทั้ง ๒ อย่าง เสียงยืนยันเท่าไร เสียงไม่ยืนยันเท่าไรนะครับ จะได้ปรากฏในประวัติ
การประชุมสภาของท่านเองนะครับว่า เรื่องนี้ท่านยืนยันหรือไม่ยืนยัน พอใจนะครับ
คุณจรินทร์ครับ ลงถูกต้องนะครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ขออนุญาต
ครับ ท่านประธานครับ ผม วิทยา บุรณศิริ พรรคไทยรักไทย เขต ๔ พระนครศรีอยุธยา
ขออนุญาตล้างใหม่ได้ไหมครับ เพราะมีบางท่านสับสนและได้กดไปแล้วครับ

ประธานรัฐสภา : อ้อ ผมยังไม่ได้ให้ลงมติเลยนะครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) :
ก็นี้แหละครับ เพราะว่ามือไวเหลือเกินครับ

ประธานรัฐสภา : ดีครับ เจ้าหน้าที่ครับ โปรดล้างมติใหม่ นะครับ คุณชุมพลครับ
ถามเสียให้เรียบร้อย เชิญเลยครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ท่านประธานถามคำถามตอนแรกนะถูกต้องตามมาตรา ๙๔ แล้ว ในมาตรา ๙๔ ไม่มีคำบอก
ไม่ยืนยัน นะครับ มีคำเดียวคือ ยืนยัน ครับ ท่านถามถูกแล้วครับ

ประธานรัฐสภา : ถูกก็ถูกครับ แต่ยังไม่ถูกใจพวกเรา ไม่เป็นไรครับ ที่เกินมา
ก็ไม่เสียหายอะไรนะครับ ท่านสมาชิกครับ พร้อมแล้วนะครับ ผมกำหนดอีกครั้งนะครับ
ตามรัฐธรรมนูญครับ ถ้าใครยังยืนยันจะให้ร่างพระราชบัญญัติที่เข้ามาปรึกษาได้ใช้ต่อไป
นะครับ ให้กดคำว่า เห็นด้วย นะครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ยืนยันนะครับ คือตกก็ต้องปล่อยให้
ตกนี่นะครับ ให้กดคำว่า ไม่เห็นด้วย นะครับ โปรดลงคะแนนได้แล้วครับ เชิญเลยครับ

๒๗

ร ๓/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

รพีพร ๑๑/๓

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานรัฐสภา : ครับ ผมให้เวลาพอสมควรแล้วนะครับ ผมปิดการลงมติ
นะครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่ส่งตัวเลขลงมาได้นะครับ -----

- ๑๒/๑

ท่านสมาชิกครับเนื่องจากว่าตามรัฐธรรมนูญนี่นะครับหน้าที่ของเราเพียงแค่ว่าขอมติตัวเลขการยื่นยัน ๒ ใน ๓ เพราะฉะนั้นเมื่อคะแนนออกมาผมจะประกาศเฉพาะตัวเลขการยื่นยันว่าครบตาม ๒ ใน ๓ หรือไม่ ถ้าไม่ครบก็ตกไป ถ้าครบก็ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนะครับ ผมจะประกาศเฉพาะตัวเลขยื่นยันเท่านั้นว่าได้หรือไม่ได้นะครับ ท่านสมาชิกครับบัดนี้ตัวเลขการลงคะแนนที่ยื่นยัน ๕ เสียงครับ ก็เป็นอันว่าไม่ถึง ๒ ใน ๓ นะครับ แต่ก็ประกาศเพิ่มเติมไม่เป็นทางการไม่ยื่นยัน ๔๑๐ นะครับ ก็จะได้เห็นว่าองค์ประชุมนี้พร้อมนะครับ ก็เป็นอันว่ากฎหมายฉบับนี้ก็ป็นอันตกไปนะครับ

ต่อไปครับระเบียบวาระที่ต้องพิจารณานะครับ คือระเบียบวาระที่ ๕.๓ ที่จะต้องปรึกษากันนะครับ ตามรัฐธรรมนูญ ด้วยผมได้รับหนังสือจากนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า ตามที่ได้ยืนยันมติของรัฐสภาพร้อมด้วยร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ไปเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ ทรงลงปรมาภิไธยประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมาย ตามความในมาตรา ๙๓ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยต่อไปนั้น สำนักนายกรัฐมนตรีได้นำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ช่างต้นขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว บัดนี้ สำนักราชเลขาธิการแจ้งว่าพระราชทานร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวคืนมายังรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เนื่องจากมีข้อบกพร่องในถ้อยคำและในการอ้างอิง บทกฎหมายหลายประการ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พระมหากษัตริย์ไม่ทรง เห็นชอบด้วยและพระราชทานคืนมายังรัฐสภา รัฐสภาจะต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ใหม่ ถ้ารัฐสภามีมติยืนยันตามเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวน สมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้ง ๒ สภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้น ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายอีกครั้งหนึ่งตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๙๔ เพราะฉะนั้นการพิจารณา ฉบับนี้ก็ทำนองเดียวกับฉบับที่แล้วนะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกให้ความเห็นครับ ให้คุณอภิสิทธิ์ ก่อน เชิญเลยครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าวาระที่เรากำลังปรึกษา ในขณะนี้แม้ว่าโดยขั้นตอนตามรัฐธรรมนูญจะดูประหนึ่งเป็นเรื่องทำนองเดียวกับ ร่างพระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติที่ทางรัฐสภาได้ลงมติไปเมื่อสักครู่ คือเป็นการ ดำเนินการตามความในมาตรา ๙๓ และมาตรา ๙๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น แต่กระผมต้องกราบเรียนว่าที่มาที่ไปของปัญหาที่เกิดขึ้นกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาฉบับนี้คงจะแตกต่างจากกรณีของกฎหมาย เหรียญเฉลิมพระเกียรติ กระผมต้องทำความเข้าใจให้ท่านประธานได้เห็นที่มาของปัญหานี้ คืออะไร เพราะกระผมคิดว่าความสำคัญของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนี้ที่รัฐสภาจะต้องมา

๓๐

ร ๓/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

บ้งอร ๑๒/๓

ปรึกษากฎหมายในลักษณะอันนี้ซึ่งมีไม่บ่อยนัก จะต้องเป็นบทเรียน และจะต้องนำไปสู่
การปรับปรุงแก้ไขการทำงานของทุกฝ่าย -----

- ๑๓/๑

กรณีกฎหมายเหรียญเฉลิมพระเกียรติ ท่านประธานครับ อย่างที่มีการชี้แจงและอาจจะมีการโต้แย้งกันเมื่อสักครู่ แต่จะอย่างไรก็ตามก็เป็นกรณีที่กฎหมายฉบับนั้นผ่านความเห็นชอบของทั้ง ๒ สภา โดยมีได้มีการแก้ไข เนื่องจากทุกฝ่ายยืนยันหรือเข้าใจว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้ว เมื่อมาปรากฏภายหลังว่ามีความผิดพลาดนี้ กระผมก็เชื่อว่าทุกฝ่ายก็ต้องยอมรับว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกัน จะของรัฐบาล จะของสภาผู้แทนราษฎร หรือจะของวุฒิสภาที่สุดแล้วแต่ ร่วมรับผิดชอบกัน มากน้อยผมคิดว่าเราก็คงเข้าใจไม่ต่างกันนักล่ะครับ ว่าใครควรจะรับผิดชอบมากน้อยเพียงใด แต่กรณีของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ท่านประธานครับ ไม่เหมือนกันครับ กฎหมายที่นำขึ้นทูลเกล้าฯ ฉบับนี้มิใช่กฎหมายที่ทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเห็นชอบด้วย เนื่องจากว่าเดิมที่นั้นระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งถือเป็นกฎหมายฉบับหนึ่งที่เป็นกฎหมายในชุดของการปฏิรูปการศึกษามีการเสนอเข้ามาโดยรัฐบาลและโดยสมาชิก ความแตกต่างที่สำคัญก็คือว่ากฎหมายของสมาชิคนั้นส่วนใหญ่มีบัญญัติเงินเดือนครู บัญชีเงินเดือนใหม่แบบท้าย สภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการกฎหมายทั้งของรัฐบาลและของสมาชิก เมื่อเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญของสภา ท่านประธานก็คงจะจำได้ว่าที่สุดคณะกรรมการก็มีความเห็นครับว่า กฎหมายฉบับนี้น่าจะได้มีการแนบบัญชีเงินเดือนครูเป็นบัญชีเงินเดือนใหม่แบบท้ายด้วย สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อกฎหมายกลับเข้ามาสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ก็คือว่าเสียงข้างมากของสภาผู้แทนราษฎร คือ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลโดยมติของคณะกรรมการประสานงานและพูดไปแล้วก็คือโดยจุดยืนของรัฐบาลไม่ประสงค์จะให้มียกบัญชีเงินเดือนแบบท้าย ฉะนั้นเมื่อเข้ามาสู่การพิจารณานั้นจึงใช้เสียงข้างมากตัดบัญชีเงินเดือนแบบท้ายนี้ออกไป โดยสนใจเพียงเรื่องนั้นนะครับเป็นหลัก มุ่งมั่นว่าจะไม่ยอมให้มีบัญชีเงินเดือนแบบท้าย จึงทำให้เกิดความบกพร่องในเรื่องของการอ้างอิงกฎหมาย ในเรื่องของการเชื่อมโยงกับกฎหมายอื่น และในเรื่องถ้อยคำต่าง ๆ บรรยายภาคเป็นอย่างไร กรรมการวิสามัญหลายท่านคงพร้อมที่จะยืนยันข้อเท็จจริงตรงนี้ครับ เพราะฉะนั้นฉบับที่เรากำลังพิจารณาคือฉบับที่ผ่านวาระ ๓ ของสภาผู้แทนราษฎร เพราะเมื่อเรื่องนี้เข้าสู่วุฒิสภา วุฒิสภาได้ไปปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมรวมทั้งเรื่องของการนำบัญชีเงินเดือนครูกลับเข้ามาใหม่ แต่ท่านประธานก็คงจำได้

๓๒

ร ๓/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

นนท์สภรณ์ ๑๓/๒

อีกเช่นกันครับว่าเมื่อกลับมาที่สภาผู้แทนราษฎร ก็อีกเช่นกันคือรัฐบาลโดยเสียงข้างมาก
ในสภาผู้แทนราษฎรไม่ยอมรับการแก้ไขของวุฒิสภา เมื่อไม่ยอมรับการแก้ไขเราก็ต้อง
ตั้งกรรมาธิการร่วมของ ๒ สภา ปราบกว่ากรรมาธิการร่วมของ ๒ สภานั้นเห็นคล้ายตาม
แนวทางของวุฒิสภาครับเป็นส่วนใหญ่ จึงยืนยันกลับมาในลักษณะของกฎหมายที่มี
บัญชีเงินเดือนแนบท้ายและแก้ไขค่อนข้างที่จะสมบูรณ์ แต่ว่าเมื่อกฎหมายฉบับที่มีเงินเดือน
และไม่มีปัญหานั้นกลับเข้ามาสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร รัฐบาลโดยเสียงข้างมาก
ของสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในการที่จะไม่รับกฎหมายฉบับนั้น หลังจากนั้นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรของฝ่ายรัฐบาลจึงได้เสนอญัตติ เพื่อยืนยันกฎหมายที่มีปัญหาฉบับนี้ครับ
โดยสมาชิกฝ่ายค้านได้ขอเสนอญัตติที่จะยืนยันร่างของคณะกรรมาธิการร่วม กระผมลำดับ
ให้เห็นเพื่อที่จะบอกว่ากรณีนี้แตกต่างกับกรณีของกฎหมายเหรียญเฉลิมพระเกียรติ
เพราะฉบับที่ได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ นั้นเป็นฉบับที่ทางวุฒิสภาได้พยายามแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว
แต่เสียงข้างมากของสภาผู้แทนราษฎร ก็คือเสียงของฝ่ายรัฐบาลไม่รับ และเมื่อมี
กรรมาธิการร่วมและวุฒิสภาและฝ่ายค้านเห็นสอดคล้องกัน รัฐบาลโดยเสียงข้างมากของ
สภาผู้แทนราษฎรก็ไม่ยอมรับอีก และพยายามกลับไปยืนยันร่างซึ่งมีปัญหาเพียงเพราะ
ความมุ่งมั่นอย่างเดียวว่าจะต้องตัดบัญชีเงินเดือนครุบัญญัติใหม่ออกไปให้ได้ -----

กระทบคิดว่ากระทบลำดับเหตุการณ์อย่างนี้ท่านประธานจะเห็นชัดเจนนะครับว่า
 ความรับผิดชอบเบื้องต้นอยู่ที่ใด กระทบจำได้เลยครับว่าการต่อสู้เกี่ยวกับเรื่องของ
 การจะใช้ร่างกฎหมายระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีบัญชีเงินเดือน
 และที่มีความชัดเจนในการเชื่อมโยงกฎหมายต่าง ๆ ฝ่ายค้านก็ทำ วุฒิสภาก็ทำ แต่รัฐบาล
 แน่จนครับถือว่ามีความเสี่ยงข้างมากนั้น เมื่อตัดสินใจไม่ยอมรับก็มีสิทธิที่จะทำได้ แต่ต้อง
 รับผิดชอบ วันนี้เมื่อปรากฏชัดเจนแล้วว่ากฎหมายนี้มีข้อบกพร่องทั้งในถ้อยคำและ
 การอ้างอิงบทกฎหมายหลายประการนี้ กระทบก็ทราบเรียนว่าคงจะไปโทษฝ่ายอื่นไม่ได้
 ท่านรัฐมนตรีซึ่งกรุณามาชี้แจงวันนี้ท่านเคยเป็นประธานคณะกรรมการมาธิการนะครับ
 มาชี้แจง กระทบยังเคยเรียกร้องท่านวันนั้นเลยครับว่าเมื่อท่านมาเป็นประธาน
 คณะกรรมการนี้ท่านต่อสู้ให้ร่างของกรรมการได้รับการยอมรับได้ไหม แล้วกระทบ
 ก็จำได้ว่าวันนั้นทำที่ที่ท่านตอบกระทบก็คือบอกว่าไม่เป็นไรหรอกถึงไม่รับ รัฐบาลก็เตรียม
 แก้ไขไว้แล้ว คือรัฐบาลก็ทราบว่าร่างทั้งที่จะนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถ้ายืนยันร่างของสภาผู้แทนราษฎร
 นั้น มันมีปัญหาหลายอย่างที่ตามมา กระทบทราบเรียนสิ่งนี้ทั้งหมดเพื่อจะบอกท่านประธาน
 ครับว่าเมื่อเหตุการณ์มาถึงวันนี้แล้ว กระทบหวังว่ารัฐบาลจะสำนึก สำนึกในความละเอียดอ่อน
 และความสำคัญของกระบวนการนิติบัญญัติและสำนึกว่าลำพังเสียงข้างมากนี้จะตั้งต้น
 จะผลักดันทุกสิ่งทุกอย่างไม่ได้ กระทบทราบเรียนสิ่งนี้ท่านประธานครับ เพื่อที่จะย้ำเตือน
 ทุกฝ่ายในการทำงานครับ กฎหมายบางครั้งเราเห็นว่าไม่มีปัญหา เราก็บอกพิจารณา
 ๓ วาระรวด ซึ่งในที่สุดก็อาจจะมีข้อบกพร่องได้ แต่กรณีนี้สมาชิกทั้งสภาผู้แทนราษฎร
 ฝ่ายค้าน ทั้งวุฒิสภา พยายามทักท้วงแก้ไข แต่เสียงข้างมากไม่ฟัง ในอนาคตกระทบหวังว่า
 เราจะเก็บเกี่ยวบทเรียนตรงนี้ครับ แล้วกระทบต้องทราบเรียนเพิ่มเติมครับไปถึงการทำงาน
 ของท่านประธานและการทำงานของกรรมการในสภาด้วย เพราะว่าหลายครั้ง
 ท่านประธานครับกระทบก็ฟังการดำเนินการประชุมของประธานในที่ประชุม พยายาม
 จะเน้นครับว่าผลงานของสภานี้คือความรวดเร็วและจำนวนกฎหมายที่ออก กระทบ
 อยากจะได้แย้งหลายครั้งครับแต่ไม่มีโอกาส ไม่ใช่ครับ กฎหมายที่ออกไปเป็นประโยชน์
 หรือไม่ประโยชน์ ถูกต้องหรือผิดพลาดนี้ ก็จะส่งผลว่าเป็นคุณหรือเป็นโทษ หลายครั้ง
 ท่านประธานพยายามที่จะรวบรวม เพราะบอกว่าเราจะได้มีผลงานผ่านกฎหมายออกไป

หลายครั้งเวลาโต้แย้งชี้แจงกลับมาเรามีเหตุผลที่จะหักล้างท่านประธานก็บอกว่าไม่ได้ ไม่อย่างนั้นเดียวกันไม่จบ ไม่ใช่หรอกครับ กระบวนการนิติบัญญัติต้องอาศัยทั้งเหตุ และผลและความละเอียดอ่อน ซึ่งกระผมหวังว่าตรงนี้จะ เป็นบทเรียน เพราะกระผม กราบเรียนครับว่าในการทำงานในกระบวนการนิติบัญญัติหลายครั้งกระผมเห็นปัญหา เช่น ท่านประธานก็คงจำได้ นะครับว่ามีปัญหาเรื่องของกฎหมาย ๒ ฉบับที่เกี่ยวกับการปฏิรูประบบราชการ ที่ท่านนายกประกาศว่าจะต้องใช้ ๑ ตุลาคม แต่ในที่สุด พระมหากษัตริย์ก็ทรงลงพระปรมาภิไธยและประกาศในราชกิจจานุเบกษาหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ฝ่ายค้านพยายามจะส่งเรื่องตีความก็มีกระบวนการซึ่งทำให้รัฐธรรมนูญ ใช้บังคับไม่ได้ กฎหมายฉบับนั้นท่านประธานครับ เชื้อใหม่ครับ กระผมอยู่ในกรรมาธิการ พอมีนโยบายของรัฐบาลมา ประธานกรรมาธิการบอกต้องจบวันนั้นวันนี้ ทั้ง ๆ ที่เนื้อหา สาระยังมีหลายเรื่องที่ต้องพิจารณากันอีกมาก และเหตุการณ์ทำนองเดียวกันยังเกิดขึ้น อยู่กับกฎหมายหลายฉบับในขั้นตอนของการทำงานของกรรมาธิการ ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าวันนี้มาถึงขั้นนี้ทางออกเรื่องนี้ก็คงจะไม่ต่างจากเรื่องเมื่อสักครู่ครับ แต่ลำค้ำกัญกว่านั้นก็คือว่าเราจำเป็นต้องเก็บเกี่ยวตรงนี้เป็นบทเรียนและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านนายกและสมาชิกที่เป็นเสียงข้างมาก กระผมเข้าใจดีครับว่าท่านก็มีความตั้งใจต้องการ ความรวดเร็ว แต่ขอให้วันนี้เป็นการบ่งบอกด้วยว่าวุฒิสภาซึ่งเป็นสภาถ่วงดุลก็ตี เสียงข้างน้อยในสภาผู้แทนราษฎรที่ดี มีความหมายและมีคุณค่า ถ้าลำนี้กันอย่างนี้ปัญหา วันข้างหน้าคงเกิดขึ้นได้ยากครับ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ทางนี้บ้างครับ คุณปกิตครับ

นายปกิต พัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพยิ่งครับ กระผม นายปกิต พัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมจำเป็นต้องขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานและสมาชิกแห่งรัฐสภาถึงข้ออภิปรายต่าง ๆ ของสมาชิกผู้ทรงเกียรติเมื่อสักครู่ นั้นนะครับ ท่านได้พูดถึงว่า สภาผู้แทนราษฎรได้ใช้เสียงข้างมากในการที่ไม่รับร่างพระราชบัญญัติข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในชั้นสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งในชั้นกรรมาธิการร่วมซึ่งได้พิจารณาแล้วเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ผมขอประทานกราบเรียนว่าไม่มีประเด็นที่สภาได้ลงมติไปโดยเสียงข้างมากกว่าไม่รับบัญชีเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยไม่ประสงค์ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับเงินเดือนเพิ่ม แต่ประการใด แต่ที่สภาได้พิจารณาวินิจฉัยตรงนั้นนะครับ ได้ใช้เสียงข้างมากโดยวินิจฉัยตามกฎหมายรัฐธรรมนูญด้วยครับ เนื่องจากว่าที่ประชุมแห่งสภานั้นได้พิจารณาในประเด็นที่ว่า กฎหมายนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยรัฐบาล เมื่อรัฐบาลไม่ได้เสนอบัญชีเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้ามาในร่างพระราชบัญญัตินั้นด้วย ปัญหาที่ต้องคิดพิจารณาตามกฎหมายก็คือว่า สภาผู้แทนราษฎรก็ดี ท่านวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติก็ดี จะไปเพิ่มเติมบัญชีเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้รัฐบาลจ่ายเงินของแผ่นดิน โดยรัฐบาลไม่ได้เสนอมาเองได้หรือไม่ ได้พิจารณาในประเด็นข้อกฎหมายตรงนี้ และที่ประชุมได้เห็นชอบพร้อมกันนะครับว่าตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาไม่สามารถที่จะไปเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลที่เกี่ยวกับการเงินในขณะที่รัฐบาลไม่ได้เสนอบัญชีการใช้จ่ายนั้นได้นะครับ ไม่สามารถที่จะบังคับให้รัฐบาลจ่ายเงินของแผ่นดินตามกฎหมายรัฐธรรมนูญในชั้นสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้ ตรงนี้ต่างหากครับได้พิจารณาไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญ เสียงข้างมากได้พิจารณาว่าปัญหาข้อกฎหมายต่างหากก็ขอประทานกราบเรียนเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องต่อท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : รัฐสภาจากวุฒิสภาบ้างครับ ท่านวัลลภครับ เชิญเลยครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิก
 แห่งรัฐสภานะครับ กระผมขออนุญาตท่านประธานใช้เวลาสภาไม่นานนักนะครับ
 ประเด็นที่ผมจะขออนุญาตอภิปรายก็คือว่า ผมคงจะไม่ก้าวล่วงลึกไปถึงเรื่องบัญชี
 เงินเดือนครู เพราะว่ามีได้อยู่ในข้อผิดพลาดที่มีรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรนะครับ ในมือ
 กระผมมีสรุปข้อผิดพลาดของร่าง พ.ร.บ. ครูและบุคลากรทางการศึกษานี้ ๑๒ จุดด้วยกัน
 จำแนกเป็นความผิดพลาดเนื้อหาสาระอยู่ ๕ จุด แล้วก็ผิดพลาดเรื่องถ้อยคำอยู่ ๗ จุด
 ด้วยกัน ขออนุญาตเรียนอย่างนี้ครับท่านประธาน เนื่องจากกระผมเป็น ๑ ใน
 คณะกรรมาธิการพิจารณาพระราชบัญญัตินี้ในขั้นตอนของวุฒิสภา และก็อยู่ในขั้นตอนของ
 กรรมาธิการร่วมด้วย ขอเรียนให้ทราบว่าในส่วนที่ผิดพลาด ๕ จุดในเชิงเนื้อหานี้ะครับ
 ๕ จุดแรกสมาชิกวุฒิสภาได้แก้ไขไปทั้งสิ้น ๓ จุดด้วยกัน แก้ไขให้ตรงและถูกต้องตามที่
 ได้บัญญัติมา มีเพียงการอ้างมาตราใน (๒) (๕) ในข้อผิดพลาดเชิงสาระ ๒ ส่วนด้วยกัน
 ซึ่งก็ต้องยอมรับว่าเราผิดพลาดจริง ๆ ส่วนที่ ๒ เป็นข้อผิดพลาดในเชิงถ้อยคำ มีส่วนที่ติด
 มาทั้งสิ้น ๗ จุดด้วยกัน วุฒิสภาได้แก้ไขถูกต้อง ๖ จุดครับ มีเพียงจุดเดียวที่ไม่ได้แก้ไข
 ก็คือคำว่า ทดลองปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งท้วงติงว่าควรจะใช้คำว่า ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ
 ตกคำว่า ราชการไป เพราะฉะนั้นกล่าวโดยสรุปก็คือ ๑๒ จุดนี้วุฒิสภาได้แก้ไขให้ทั้งสิ้น
 ๙ จุดแล้ว เพียงแต่ว่าเมื่อทางสภาผู้แทนราษฎรยืนยันใช้ร่างเดิมความผิดพลาดทั้ง ๑๒ จุด
 ก็ปรากฏขึ้นดังเดิม นี่สะท้อนให้เห็นว่าไม่ได้เห็นความสำคัญของสภาถ่วงรอบอย่างแท้จริง
 ซึ่งอันนี้ก็น่าจะเป็นบทเรียนที่ทางรัฐบาลควรจะพิจารณาไว้ด้วย ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : ทางนี้บ้างครับ อาจารย์ ดอกเตอร์วิจิตร ครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสอ้าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขออนุญาตท่านประธาน
 ใช้เวลาทั้ง ๆ ที่เรื่องนี้อาจจะรวบรัดได้ แต่ขอयरวบรวมเนื่องจากว่าเป็นกฎหมายที่
 จริง ๆ แล้วตอนที่เรายกขึ้นมาเ็นยันวุฒิสภาไม่ได้เกี่ยวข้องด้วย ทางสมาชิกวุฒิสภาก็ถามผม
 เป็นการส่วนตัวอยู่มากเหมือนกันว่า เมื่อยกร่างขึ้นมาเ็นยันแล้วไปตามขั้นตอนนี้ทำไมถึงมี
 ปัญหา ตามที่สมาชิกทางวุฒิสภาได้ชี้ให้เห็นแล้วว่ามีข้อผิดพลาดบกพร่อง กระผมจะไม่กล่าวซ้ำ
 แต่ประเด็นมาอยู่ตรงที่ว่าทราบหรือไม่ว่าร่าง พ.ร.บ.ที่ผ่านสภาและวุฒิสภาไปแก้ไขมีข้อบกพร่อง
 ผู้ที่เสนอให้ยกขึ้นมาเ็นยันทราบไหม รัฐบาลทราบไหม ผมเชื่อว่าทราบ แต่ไม่ได้ใส่ใจว่าเป็นเรื่อง
 ที่สำคัญเพราะคงจะเคยชินกับการที่ผ่านเพราะเสียงข้างมากไปแล้วก็น่าที่จะรอบคอบ ที่เ็นยัน
 เช่นนี้เพราะในชั้นกรรมาธิการร่วมก็มีท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการศึกษาธิการแทนรัฐบาลและเป็น
 ประธาน ในกรรมาธิการร่วมถามกันนะครับ ว่าส่วนที่วุฒิสภาไปแก้ไขเราเห็นด้วยหรือไม่ ทุกคน
 เห็นด้วยหมดครับว่าเพราะมันบกพร่อง การไปแก้ไขสมบูรณ์ถูกต้องแล้ว มีเรื่องเดียวครับ
 ที่กรรมาธิการร่วมหยิบยกขึ้นพิจารณาคือเรื่องบัญชีเงินเดือน เพราะฉะนั้นในชั้นตอนนั้นก่อนจะ
 รายงานกลับมาถึงร่างของกรรมาธิการร่วมก็ทราบกันอยู่แล้วครับ ว่าเราต้องยึดร่างของ
 กรรมาธิการร่วมเพราะวุฒิสภาได้กรุณาไปแก้ไขส่วนที่เป็นข้อบกพร่องเหล่านั้นและเป็นที่ยอมรับ
 ได้แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อมาเสนอยกเอาร่างที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรขึ้นมาเ็นยัน เพราะตาม
 รัฐธรรมนูญก็มี ๒ ร่างเท่านั้นที่จะยกเ็นยันได้คือที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรเพราะเป็นกฎหมาย
 การเงิน หรือที่เป็นร่างของกรรมาธิการร่วมในที่สุดทางด้านรัฐบาลผ่าน ส.ส. ก็ยกเอาร่างที่มี
 ข้อบกพร่องซึ่งทราบขึ้นมาให้สภาเ็นยัน -----

ในขณะที่พวกกระผมก็เสนอให้ยืนยันร่างกรรมาธิการร่วม บรรยากาศการประชุม
 วันนั้นในที่ประชุมนี้ ผมพยายามยกมือจะอภิปราย ท่านประธานก็บอกว่าเรื่องนี้
 มันอภิปรายกันมาแล้วในวาระ ๒ - ๓ ลงมติเถอะ ในที่สุดผมก็ไม่ได้อภิปราย
 แต่ว่าเพื่อนสมาชิกที่อภิปรายก็ชี้ว่ามันมีประเด็นข้อบกพร่องอยู่ เพราะฉะนั้น
 การยกขึ้นไปยืนยันแล้วจะแก้ไขอย่างไร คำตอบทั้งในรอบนอกกรอบก็บอกไม่เป็นไรหรือ
 มีวิธีการแก้ไขอยู่แล้ว แล้วผมก็ทราบมาว่าวิธีการแก้ไขนี้ ทั้ง ๆ ที่รู้วาทะ
 ก็คือทันทีที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านการยืนยัน เสนอไปยังรัฐบาลเพื่อนำขึ้น
 ทูลเกล้าทูลกระหม่อมก็มีการร่างฉบับที่ ๒ ทันทีครับ ผมเรียกของผมว่า เป็นฉบับ
 แก้คำผิดครับ โดยเอามาตราต่าง ๆ ที่มันมีข้อบกพร่องนี้ละครับ ร่างเป็น พ.ร.บ. ฉบับแก้ไข
 ฉบับที่ ๒ แต่แก้ก็มีการเติมสาระเรื่องที่จะให้ข้าราชการครูที่ไปอยู่กระทรวงอื่น เช่น
 ไปอยู่กระทรวงวัฒนธรรม ไปอยู่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้มาสังกัดองค์กรกลาง
 บริหารงานบุคคลของครู แล้วก็รวมทั้งต้องการจะเปิดทางไปสู่การเสนอบัญชีเงินเดือนใหม่
 อุดส่าห์ไปแก้ พ.ร.บ. ฉบับที่กำลังจะตกวันนี้ จำแนกตำแหน่ง วิชยฐานะ เดิมเขาจำแนกไว้
 ๓ ท่านก็เอาเป็น ๔ เพื่อที่จะให้มันสอดคล้องกับบัญชี แล้วท่านก็อ้างว่ารัฐธรรมนูญเอ
 ะไรเออ ไม่สามารถจะเอาบัญชีเงินเดือนไปแนบ แต่แล้วในที่สุดพอท่านทำบัญชีเงินเดือน
 ท่านก็ต้องกลับไปแก้ฉบับหลักให้มารับกับบัญชีเงินเดือน การเตรียมการเรื่องนี้ก็มีอยู่
 ด้วยความหวังว่าในที่สุดคงจะผ่านขั้นตอนประกาศใช้เป็นกฎหมาย ทันทีที่ผ่านขั้นตอน
 ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ก็เอาฉบับที่ ๒ เป็นการแก้ไข ผมต้องขอเรียนชี้แจง
 ความชัดเจนอีกประเด็นหนึ่งครับ เนื่องจากผมเป็นคนหนึ่งครับ ที่เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีบัญชีเงินเดือนแนบ แล้วจะบอกว่า
 ตามรัฐธรรมนูญ ถ้ารัฐบาลไม่ได้เป็นคนเสนอเรื่องเงิน คนอื่นเสนอไม่ได้ ไม่ใช่
 ร่างที่ผมเสนอนั้นต้องให้ท่านนายกเห็นชอบ ไปรออยู่ ๑ ปีครับ แล้วเมื่อรัฐบาล
 พร้อมจะเสนอร่างรัฐบาล ท่านนายกก็เซ็นรับรองให้เสนอได้ ไม่ใช่รับรองเพียงบางส่วน
 ของฉบับนะครับ ไม่ใช่บอกว่ารับรองโดยยกเว้นบัญชีเงินเดือน ท่านรับรองกฎหมายผม

ทั้งฉบับ ท่านประธานถึงได้บรรจุเข้าวาระ ถ้ามั่นในสภาอีกครั้ง ว่ามันมีทั้งมีบัญชีเงินเดือน และไม่มีบัญชีเงินเดือน เพราะมี ๕ ฉบับ ของรัฐบาล ๑ ของ ส.ส. ๔ ที่ผ่านพรรคการเมือง รับหลักการทั้งหมดใช่ไหม ใช่ แล้วผมก็กลัวว่าเรื่องบัญชีเงินเดือนจะมีปัญหา ผมก็ยื่นขึ้นกลางสภานี้ละครับ ถ้ามุขมาชี้แจงแทนท่านนายก ซึ่งปัจจุบันเป็นรองนายก เคยเป็นรัฐมนตรีศึกษา ท่านรองนายกสุวิทย์ก็ยืนยันในสภา ว่าพิจารณาได้ ถอดเทปกันยังได้นะครับ เนื่องจากท่านนายกเห็นชอบ แล้วก็ให้ไปดูกันในชั้นกรรมาธิการ ผมเองได้ทวนเรื่องนี้กับท่านนายกที่ทำเนียบ ประชุมวันที่ ๖ สิงหาคม ผมจำได้ครับ ว่า เอ๊ะ ทำไมบัญชีรัฐบาล พ.ร.บ. รัฐบาลไม่มีบัญชีเงินเดือน ท่านนายกบอกไม่มีหรอก ตอนผ่าน ครม. เข้าใจว่ามี เพราะฉะนั้นจะนำมาทบทวนแล้วก็ให้มีได้ แล้วท่านรองนายก สุวิทย์จึงมายืนยันในสภา ผมขอทำให้เปิดเทปเลยครับ เพราะฉะนั้นเมื่อเรื่องนี้ ดำเนินการถูกต้องครับ เป็น พ.ร.บ. การเงิน เราทราบ เราเสนอเองไม่ได้ ต้องให้นายก เห็นชอบ เข้าสู่สภาต้องรับหลักการ กรรมาธิการถึงได้ไปดำเนินการพิจารณา เมื่อเป็นเช่นนี้ผมก็ไม่ได้ตั้งใจว่ากฎหมายตกหรือไม่ตก มีบัญชีเงินเดือนหรือไม่มี มันเป็นเรื่องที่ผ่านไปแล้ว แต่ที่สำคัญก็คือว่า ถ้าเราจะมียืนยันหรือไม่ยืนยัน โดยไม่ทราบว่ามันบกพร่องตรงไหน ที่มาที่ไปเป็นอย่างไร แล้วผมเห็นใจเพื่อนสมาชิก วุฒิสภา เพราะท่านไม่ได้เกี่ยวข้องด้วยในการยกเลิกกฎหมายฉบับนี้ -----

แล้วถ้าจะว่ากันไปตอนวุฒิสภาพิจารณานี้ท่านแก้ไขตั้งหลายจุดหลายมาตรา ก็แสดงว่าท่านไม่ได้รับหรือร่างที่ผ่านสภาผู้แทนไปนี้ท่านถึงได้ไปแก้ แล้วอยู่ ๆ เรามายกกันแล้วก็เกิดปัญหาขึ้น เพราะผิดพลาดบกพร่อง และวันนี้ท่านต้องมาลงมติพร้อมกับเราว่าจะยืนยัน ไม่ยืนยันนี้ วันนี้ต้องให้เวลากับท่านครับ ที่จะให้เข้าใจและเข้าถึงประเด็นทั้งหลายที่เราพูดกันมา เมื่อเป็นเช่นนี้ ผมคิดว่าความสนใจขณะนี้ไต่ถามกันมาก ว่าจริง ๆ แล้วนี่มันเป็นความรับผิดชอบของใคร ก็ออกมาโมเมกันหมดครับ ต้องรับผิดชอบร่วมกันหมด ผมเข้าใจมันไม่เหมือนกับกฎหมายฉบับที่ผ่านไปแล้วก็ เพราะเราเห็นด้วยไม่ได้แก้ไข ๓ วาระ แต่กฎหมายฉบับนี้ประเด็นของความรับผิดชอบอยู่ตรงการยกขึ้นมายืนยัน เพราะกฎหมายที่ผ่านขั้นตอนของ ๒ สภามันตกไปหมด แล้วท่านไปเลือกยกฉบับที่มีปัญหานี้ขึ้นมายืนยัน เพราะฉะนั้นเมื่อท่านไปยกฉบับที่มีปัญหาขึ้นมายืนยัน ท่านก็ต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่ทำไมไปยกฉบับนี้ทั้ง ๆ ที่รู้ว่ามีปัญหา เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมว่ามันต้องมีผู้รับผิดชอบ โทษกันไปโทษกันมาแล้วก็เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากนะครับ ตามมาตรา ๙๔ ผมจึงเห็นว่าในทุกแง่มุมครับควรจะใช้โอกาสนี้เพื่อเข้าถึงปัญหาและเข้าใจปัญหา เพื่อที่ว่าเราจะได้มีการดำเนินการให้รอบคอบรัดกุมและไม่เกิดเหตุเช่นนี้อีก ผมอยากให้เห็นแม้แต่ว่าทางรัฐสภาหรือทางสภา ที่จริงสภาผู้แทนนี้แหละ ตัวเจ้าของเรื่องน่าจะมีการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบเรื่องนี้ครับ ตรวจสอบจากตัวเลข ตรวจสอบจากบันทึกการประชุม เพราะขณะนี้โทษกันครับ บางท่านออกอากาศเลยครับ เป็นความบกพร่องทางธุรการ บางท่านก็ไปโทษว่าเป็นความบกพร่องของกรรมาธิการ บางคนก็ไปบอกบกพร่องที่คนเซ็นชื่อี่ละมี ๒ คน คือประธานคณะกรรมการกับตัวเลขานุการที่เซ็นเอกสารผ่านเข้าวาระสอง วาระสาม แล้วทั้ง ๒ คนก็เป็นคนซีกรัฐบาลทั้งนั้น ผมไม่โทษอย่างนั้นครับ ผมคิดว่าเมื่อมันเกิดข้อผิดพลาดอย่างฉกฉกรรจ์อย่างไม่เคยมีมาก่อนครับ ที่กฎหมายผิดทั้งหมด ๔๐ - ๕๐ แห่ง ผิดทั้งสาระสำคัญ ผิดทั้งถ้อยคำ ต้องตรวจสอบครับ มีหลักฐานตรวจสอบได้หมดครับ จะได้ว่าจริง ๆ แล้วปัญหามันอยู่ที่ไหน แล้วเราจะแก้อย่างไร ข้อสังเกตของผมประการหนึ่งนะครับ อย่าไปโทษกรรมาธิการ ผมเป็นประธานคณะกรรมการการศึกษา ก็มีคนโทษ บอกว่านี่ประธานคณะกรรมการการศึกษาไม่เอาไหนเลย ขอโทษเถอะครับ รัฐบาลนี้ไม่เคยให้กรรมาธิการสามัญพิจารณากฎหมายนะครับ ท่านตั้งวิสามัญหมด เพื่อจะให้คนของท่านเข้ามานั่งด้วยซึ่งดี เพราะฉะนั้นเมื่อทางกรรมาธิการสามัญเขาไม่เคยได้ดูกฎหมาย

ร ๓/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

สถิติมา ๑๘/๒

เลยนะครับในสภาผู้แทนนี้ แล้วไปโทษเขาได้อย่างไรครับ ถ้าเขาจะไปนั่งในกรรมาธิการวิสามัญ ก็เข้าไปในฐานะตัวบุคคลที่พรรคกำหนดเสนอต่อสภาตั้ง เพราะฉะนั้นต้องชัดเจนว่าเรื่องที่มีการตั้งกรรมาธิการแล้ววิสามัญหมดโดยไม่ให้สามัญทำหน้าที่ด้านนี้เลย เหมาะหรือไม่เหมาะสม รอบคอบหรือไม่รอบคอบ -----

เพราะทางสามัญนี้โดยปกติเขาประชุมกันเป็นประจำ เขาจะศึกษาเรื่องต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง วิสามัญมาบ้าง ไม่มาบ้าง ครบองค์ประชุมบ้าง ไม่ครบบ้าง ทำเสร็จแล้วก็ไปแล้วก็บอกข้าพเจ้า ไม่รับผิดชอบ แล้วในที่สุดก็ไปโทษเจ้าหน้าที่รัฐสภา ผมว่าไม่ยุติธรรม เรื่องนี้ต้องทบทวนกัน ทั้งหมดนะครับ กลไกและกระบวนการนี้มันเกิดอย่างนี้ขึ้นมาได้นี้แสดงว่าจะต้องมีการปฏิรูป งานด้านนี้ แล้วก็อธิบายอย่างท่านรองนายกผมก็ฟังด้วยความเคารพนะครับ ผมผิดกันได้ มันบกพร่องกันได้ มันเคยเกิดกันได้ ผมเข้าใจว่าสิ่งที่เราอยากได้ คือ ต้องไม่เกิด เพราะมันเป็น เหตุที่ไม่ปกติครับ เป็นเรื่องธรรมดาที่ไม่ธรรมดาครับ ฉะนั้นผมก็อยากจะฝากข้อสังเกตไว้ เพียงเท่านี้ครับท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : ทางนี้บ้างครับ คุณสุทิน คลังแสง ครับ ต่อไปก็ทางวุฒิสภา นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม สุทิน คลังแสง พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเข้าใจว่าวาระที่เรา กำลังพิจารณาอยู่นี้เป็นวาระที่เราไม่ได้มาโทษว่าคนนั้นผิด คนนั้นถูก เป็นว่าเรารับรู้และทราบ แล้วว่ากฎหมายมันมีข้อบกพร่องที่สภาจะต้องพิจารณาเป็นทางใดทางหนึ่งว่าจะยืนยัน หรือไม่ยืนยัน ฉะนั้นการลงมติหรือการอภิปรายใด ๆ ก็ควรจะอยู่ในกรอบนั้น แต่เอาเถอะครับ ผมเชื่อว่าการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกที่ว่าไปเมื่อสักครู่นี้หรือหลายท่านก่อนหน้านี้อาจจะ มีเจตนาดีเพื่ออยากจะทำให้เป็นอุทธรณ์ว่ามันผิดพลาดที่จุดใด ผมก็จะขออภิปรายในประเด็นนี้ สั้น ๆ ถ้าฟังเพื่อนสมาชิกจากฝ่ายค้านอภิปรายมา ดูประเด็นว่าความผิดนั้นจะอยู่ที่สมาชิก หรือฝ่ายรัฐบาล ผมเรียนด้วยความตรงไปตรงมาว่าขั้นตอนในการผิดพลาดในกฎหมาย ฉบับนี้นั้น ก็เรียนว่าท่านสมาชิกวุฒิสภานั้นท่านอาจจะไม่ได้เกี่ยวข้อง หรือว่าท่านอาจจะได้ ทำหน้าที่ของท่านค่อนข้างสมบูรณ์แล้ว ขั้นตอนก็คือเราได้มาพิจารณาในขั้นตอนของ สภาผู้แทนราษฎร ก็มาพิจารณากันที่ตรงนี้ว่า ใครควรจะผิดตรงนั้น ใครผิด ถูก แล้วจะเป็น อุทธรณ์ต่อไป ในขั้นตอนที่เราได้หยิบยื่นเอาร่าง ยืนยันร่างของสภาผู้แทนราษฎรขึ้นมา พิจารณานั้น ดูประเด็นว่าการอภิปรายมุ่งประเด็นไปที่เรื่องของบัญชีแนบท้ายหรือไม่มีบัญชี แนบท้าย ตรงนั้นไม่สวาทะ แล้วก็ชัดเจนครับว่าข้อบกพร่องของพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้อยู่ที่ ประเด็นว่ามีหรือไม่มีบัญชีแนบท้าย เพราะฉะนั้นตรงนั้นจึงไม่น่าจะเป็นสวาทะ แต่สวาทะจริง ๆ

ที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านวัลลภก็ได้ชี้แล้วว่า ๑๓ ประเด็น ใน ๑๓ ประเด็น นั้นนี้ผมเรียนว่าในขั้นตอนการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร เราต้องยอมรับด้วยความเป็นจริง ร่วมกันนะครับว่า ไม่มีสมาชิกท่านใดเลย รวมทั้งฝ่ายค้าน รวมทั้งท่านที่ได้อภิปรายก่อนหน้านี้ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านอภิสิทธิ์ ท่านวิจิตร ไม่ได้มีใครท้วงติงไปที่ ๑๓ ประเด็นนี้เลย เราไป มุ่งเน้นกันที่เรื่องบัญชีแนบท้าย หรือไม่มีบัญชีแนบท้าย เป็นต้นว่า เรื่องของชื่อกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่มีใครท้วงติง ชื่อกระทรวง ไม่มีใครท้วงติง ๑๓ ประเด็นนี้เราไม่ได้หยิบยกกัน ขึ้นมาเลย ถ้าวันนั้นเพื่อนสมาชิกจากฝ่ายค้านก็ดี รัฐบาลก็ดี ถ้ากรุณาหยิบยกถึงประเด็น เหล่านี้ ผมเชื่อวามติของสภาอาจจะไปอีกทางหนึ่ง เราอาจจะไม่ได้ยืนยันต่อร่างของ สภาผู้แทนราษฎรก็ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ชี้ให้เห็นว่าเรานั้นนี้บกร่วมกันในประเด็นนี้ วันนั้นจริง ๆ แล้วนี่ เทำนั้นเองครับ แนบท้ายหรือไม่แนบท้ายเท่านั้นเอง นี่ประเด็นที่ผมอยากจะ นำเรียน

ส่วนประเด็นต่อมา ที่ท่านสมาชิกได้บอกว่ารัฐบาลจะพอรู้ยู่บ้าง จึงได้มีการ ร่างฉบับใหม่ขึ้นมาแล้วเพื่อจะแก้ไข ผมเรียนว่าตรงนั้นเป็นความจริง ในขั้นตอนนั้นส่วนใดที่เรา พอจะแก้ไขได้ในขั้นตอนของที่ไม่ใช่ขั้นตอนของสภา ขั้นตอนของ ค.ร.ม. ก็ได้ ขั้นตอนของ อธิการบดี ถ้ามันแก้ไขได้เราพยายามแก้ไขถึงที่สุด แต่เราทราบว่างบางประเด็นนั้นมันจะต้องเป็น กระบวนการของรัฐสภา เราจึงได้มีการพยายามที่จะแก้ไขโดยกระบวนการของรัฐสภา ไม่ได้มี ความคิดหรือมีเจตนาอื่นใด ในส่วนเหตุผลของการแนบท้ายหรือไม่แนบท้ายนั้น ผมเรียนนิดหนึ่ง ว่า เพื่อนสมาชิกบางส่วนอาจจะพูดเหมือนกับว่า เรานั้นมีเจตนาไม่แนบท้าย เราเรียนว่าวันนั้นนี้ เหตุผลจริง ๆ เราไม่ชัดเจนว่า โดยบทบาทอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติได้ไปทำบัญชีแนบท้าย ได้หรือไม่-----

ท่านอาจารย์วิจิตรบอกว่าท่านได้นำเสนอร่างเช่นเดียวกันแล้วให้ท่านนายกกลางนาม
ผมเรียนว่าเป็นเช่นนั้นจริง แต่หลายร่างที่นายกกลางนาม แต่ในครรรลองกันเราถือปฏิบัติ
ก็ต้องถือและถามสภาว่าเอาร่างใดเป็นหลัก ก็คือเอาร่างของรัฐบาลเป็นหลัก ก็คือร่างที่
ไม่มีบัญชีแนบท้าย เพราะฉะนั้นทิศทาง ต้นทางมันเป็นเช่นนั้น ปลายทางมันถึงมาอย่างนี้
ผมเรียนทั้งหมดนี้เพื่อเรียนให้ทราบด้วยกันว่า ความบกพร่องยอมรับร่วมกัน แล้วที่มัน
บกพร่อง จุดซึ่งเราไม่ได้ท้วงติงเลยใน ๑๓ ประเด็นวันนี้เราไม่ได้ท้วงติงกันแม้แต่คนเดียว
เลยครับ ขออนุญาตขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : สมาชิกรัฐสภาจากวุฒิสภาบ้างครับ อาจารย์แก้วสรรครับ
เชิญเลยครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ประเด็น
ในวันนี้อยู่ที่ว่าได้ทรงใช้พระราชอำนาจพิจารณาที่ร่างจากรัฐสภา ผมขออ่าณะครับ จากรัฐสภา
ทั้ง ๒ สภา แล้วทรงพระราชทานคืนกลับมาให้พวกเราทบทวนว่าผิดพลาดหรือบกพร่อง
จริงหรือไม่ อย่างไร ผมได้วิเคราะห์แล้วก็เห็นว่าพระองค์ท่านทรงใช้พระราชอำนาจได้
สมเหตุผลเป็นอย่างยิ่ง ในฐานะที่บ้านเมืองนี้ใช้พระปรมาภิไธยให้บ้านเมืองอยู่เย็นเป็นสุข
พระองค์ก็คงทรงใช้สิทธินั้นแล้ว ชัดเจนครับ ท่านประธานครับ ว่าได้ทรงใช้พระราชอำนาจ
สมด้วยเหตุผลทุกประการแล้ว ร่างกฎหมายที่กราบบังคมทูลขึ้นไปนั้นบกพร่องอย่าง
สาหัสจริง ๆ ในส่วนที่ว่าด้วยการบรรจุและแต่งตั้งบุคลากรในวงการศึกษา นั้น ปราบกฏว่า
ร่างกฎหมายที่เสนอไปนั้นนี่นะครับ ไม่ปรากฏเลยว่าใครจะเป็นผู้อำนาจแต่งตั้งครูใหญ่หรือ
ศึกษานิเทศก์หายไปได้อย่างไร ถ้ากฎหมายนี้ผ่านไป ไม่รู้ใครนะครับจะแต่งตั้งครูใหญ่หรือ
ศึกษานิเทศก์แค่นี้ก็แย่แล้วครับ ราชการบ้านเมืองชะงักหมด ความข้อนี้อยู่ในมาตรา ๕๓ (๓)
ว่าด้วยอำนาจบรรจุแต่งตั้งของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขียนไว้แค่ว่า
ให้ ผอ. เขตแต่งตั้งได้แค่รองครูใหญ่ คือรองผู้อำนวยการสถานศึกษา แล้วครูใหญ่ไปไหน
ศึกษานิเทศก์ไปไหน นี่จุดเดียวนะครับ จุดเดียวใน ๑๒ ข้อ ๔๐ จุด จุดนี้จุดเดียวก็แย่แล้วครับ
แล้วยังมีความสับสนในอ้างมาตราที่ผิดพลาดนะครับว่า ถ้าเพื่อสอบสวนทางวินัยแล้ว

เห็นว่าผิดก็ให้ดำเนินการลงโทษ ซึ่งอันนี้เขียนไว้ในมาตรา ๑๐๐ กลับอ้างอิงไปบอกให้ทำตาม มาตรา ๙๘ ซึ่งอันนั้นเป็นเรื่องของการเริ่มการสอบสวน สอบสวนเสร็จแล้ว แล้วอ้างอิงกลับไป บอกให้เริ่มตั้งกรรมการสอบสวน มันก็ผิดอีก กระบวนการมันซับซ้อนหมด อันนี้เป็นการอ้าง มาตราผิด ศึกษาניתศกกับ ผอ. เป็นเรื่องตลกหล่น แค่ ๒ ตัวอย่างนี่นะครับ ไม่ใช่เรื่องธรรการ ครับ เพราะฉะนั้นนี่เป็นบทเรียนครั้งใหญ่นะครับ กฎหมายนี้ซับซ้อนมีการอ้างอิงไปมา เยอะแยะ พลาดตั้งแต่ในชั้นกฤษฎีกา พลาดตั้งแต่ในชั้นกระทรวงศึกษาธิการ เข้าสภาขึ้นไปถึง วุฒิ วุฒิก็พบเห็นว่า เอ๊ะ แล้วใครแต่งตั้งครูใหญ่ เราก็เติมไปนะครับว่ามาตรา ๕๓ (๓) ให้คลุมถึงครูใหญ่กับศึกษานิตศกด้วยก็สมบูรณ เอ๊ะ นี่อ้างมาตราผิด จะลงโทษมันต้องไป มาตรา ๑๐๐ ไม่ใช่ไปมาตรา ๙๘ เราต้องแก้ไข นี่ครับ นี่คือนลักษณะที่มันเป็นความผิดพลาด ไม่ใช่ในทางธรรการครับ ไม่ใช่เด็ดขาด เป็นความบกพร่องในกระบวนการนิติบัญญัติของ ประเทศนี้ แล้วได้ทรงใช้พระราชอำนาจโดยสมเหตุผลอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นนะครับยืนยัน ไม่ได้เด็ดขาด ส่วนประเด็นที่ว่าเป็นความรับผิดชอบของใครนั่นนะครับ ตรงนี้ผมคิดว่าเป็น เรื่องที่แต่ละส่วนต้องพิจารณาให้ดีนะครับ ของวุฒิเองนี่ผมก็เชื่อกับท่านอาจารย์วัลลภ มีอยู่ ๒ จุด เราก็พลาดไปเหมือนกันเรื่องการใช้ถ้อยคำ หลุดไปจริง ๆ เหมือนกัน ถึงแม้จะไม่สำคัญ นะครับ เพราะฉะนั้นผมขออภิปรายว่ายืนยันไม่ได้เด็ดขาด บกพร่องจริง ๆ และก็ไม่ใช่เรื่อง ธรรการ แล้วท้ายสุดครับท่านประธาน ผมขอเสนออย่างนี้ครับ ในการประสานงานระหว่าง ๒ สภานี้ะครับ ผมอยากให้เวลาพิจารณาร่างกฎหมายที่วุฒิแก้ไขเพิ่มเติม ควรจะมีกลไกให้ วุฒิสามารถชี้แจงว่าเพราะอะไร อย่างไร ตรงไหน ตรงนี้ควรจะมีครับ ผมนี้ไม่ขัดข้องเลยนะครับ ถ้าผมต้องมานั่งชี้แจงตรงเน้นกับเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่าแก้ตรงนี้เพราะอะไร อะไรที่กรงรังท่านคว่าไปเลยครับ ผมไม่ว่า แต่อะไรที่มันเป็นเหตุเป็นผลจริง ๆ อย่างนี้ มันจะได้รู้กันและกันป้องกันปัญหาได้ เราต้องทำงานร่วมกันครับ อันนี้เป็นบทเรียนครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับเนื่องจากว่ามีผู้แสดงความจำนงจะอภิปรายอีกหลายท่านนะครับ แต่ผมให้ข้อสังเกตอย่างนี้นะครับในกระบวนการประเด็นที่จะอภิปรายนี้นะครับผมจับประเด็นได้ ๒ - ๓ ท่านนี้นะครับก็จะซ้ำ ๆ กัน ๑. เรื่องใครบกพร่อง พูดกันทุกฝ่ายแล้วนะครับ ซ้ำแล้วใครบกพร่อง ใครไม่บกพร่อง เพราะฉะนั้นเรื่องใครบกพร่อง ผมขออนุญาตอย่าอภิปรายซ้ำนะครับ อันที่ ๒. เรื่องใครรับผิดชอบ ผมขออนุญาตอย่าอภิปรายซ้ำนะครับ ส่วน ๓. ขั้นตอนผิดพลาดอยู่ตรงไหน ก็พูดกันแล้ว ผมขออนุญาตว่าอย่าอภิปรายซ้ำนะครับ เอาเนื้อหาว่ารับได้หรือไม่ได้ เอาตรงนี้เพื่อจะเป็นประโยชน์กับเพื่อนสมาชิกรัฐสภาอีกหลาย ๆ ท่านนะครับ ผมขออนุญาตมาทางพรรคนี้ก่อนนะครับ แล้วค่อยมาทางฝ่ายด้านนี้นะครับ ทางนี้เชิญคุณวิสาร แล้วค่อยมาที่คุณชินวรณ์นะครับ แสดงความจำนงไว้ก่อนเชิญเลยครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วิสาร เตชะธีราวัฒน์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้กรุณาให้โอกาสผมได้มาแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะน้อมรับคำแนะนำของท่านประธานว่าจะไม่ซ้ำประเด็นทั้งหมดนะครับ สิ่งที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานให้ได้รับทราบเกี่ยวกับเรื่องทางราชเลขาธิการซึ่งได้พระราชทานร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวกลับคืนมานั้นนะครับมีข้อบกพร่องในถ้อยคำและอ้างอิงบทกฎหมายหลายประการอย่างที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไป แต่ประเด็นที่ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานก็คือ การประชุมสภาผู้แทนราษฎรของเรานี้ะครับ ในรัฐสภาทั้งหมดก็อยู่ภายใต้พระปรมาภิไธยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสิ่งที่กระผมเองได้ทราบซึ่งเห็นเกล้าเห็นอกระหม่อม นั่นก็คือ ผมได้รับทราบจากทางข้าราชการบริพารว่าพระองค์ท่านได้มีการวินิจฉัยโดยฟังจากพระกรรณของพระองค์ท่านเอง สิ่งเหล่านั้นนะครับจะเป็นสิ่งที่อยากจะขอเรียนท่านประธานว่าเป็นความซาบซึ้งในโอกาสที่เกิดมาเป็นคนไทย พระองค์ท่านนอกจากจะช่วยเหลือเหน็ดเหนื่อยพระวรกายต่อพี่น้องประชาชนในประเทศแล้วนะครับ ข้อมูลเล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับเรื่องกฎหมายนี้พระองค์ท่านยังใช้ความรอบคอบและความละเอียดเพื่อความผาสุกของพี่น้องประชาชน สิ่งที่ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานกับที่ประชุมแห่งนี้ได้รับทราบก็คือว่าในการประชุมกรรมวิธีการวิสามัญ

ทุกครั้งที่นะครีบเรามากจะมีหน่วยงานกฎหมายของฝ่ายรัฐบาลก็คือกฤษฎีกา และนอกจากนั้นเราก็จะมีตัวแทนของสภาทั้ง ๒ สภานี้จะนะครีบเข้าไปเป็นผู้ที่คอยดูแลตรวจทานเกี่ยวกับเรื่องกฎหมาย สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือ ณ ปัจจุบันนี้ผมเคยอภิปรายไว้หลายครั้งแล้วว่า สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาของเรานี้จะนะครีบไม่ว่าจะเป็นวุฒิสมาชิกก็ดี เราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ แต่ว่าเวลาที่มีการร่างกฎหมายทุกทีนะครีบเราก็จะมีที่ปรึกษาซึ่งเป็นกฤษฎีกานี้คอยให้คำแนะนำ และบางครั้งความคิดเห็นของกฤษฎีกาก็ถือว่าเป็นที่สุด ปัจจุบันนี้เป็นที่ทราบนะครีบว่ากฤษฎีกานี้มีปัญหาในเรื่องสมองไหลมากมายครับ เพราะถือว่าเป็นข้าราชการพลเรือน หลายท่านก็หนีไปอยู่ฝ่ายศาลปกครอง ปกติไปอยู่ัยการนั้นหมายถึงว่าเขาอาจจะมีค่าตอบแทนได้มากกว่า เพราะฉะนั้นแรงจูงใจที่เขาจะอยู่ในองค์กรเหล่านั้นก็ไม่มี ในงานครั้งนี้ผมไม่ได้คิดว่าจะดำเนินทางกฤษฎีกา แต่อยากจะเรียกร้องผ่านท่านประธานนี้จะนะครีบว่าในฐานะที่เราเป็นองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติเราควรจะต้องมีองค์กรกฎหมายของเราโดยเฉพาะใหม่ครับ เราควรจะมีใหม่ครับที่จะต้องคอยตรวจทานในเรื่องราวเหล่านี้ ข้อบกพร่องที่ผ่านไปในี่นะครีบมันไม่ควรจะเกิดนะครีบ แล้วเราก็ไม่โทษใครครับ แต่อยากจะเรียนท่านประธานว่าทำอย่างไรที่เราจะหาโอกาสนะครีบ ท่านประธานเคยดำริไว้ว่าจะมีห้องสมุดที่บันทึกกฎหมายที่สำคัญ ๆ ไว้ในสภาแห่งนี้ แต่ในขณะที่เราร่างกฎหมายแต่ละฉบับนี้เราจะหากฎหมายที่เป็นต้นแบบหรือเป็นตัวร่างที่เป็นบรรทัดฐานไม่มีเลยครับ เราก็ต้องพึ่งฝ่ายบริหารอยู่ตลอด เพราะฉะนั้นเรื่องราวเหล่านี้อยากจะขอเรียนฝากบันทึกถึงท่านประธานไว้ด้วยนะครีบว่าทำอย่างไรที่เราอาจจะมีฝ่ายกฎหมายที่คอยดูแลคอยควบคุมและเป็นที่ยึดถือได้นะครีบ ท่านประธานอาจจะต้องมีทางฝ่ายศาลฝ่ายนิติบัญญัติที่เป็นข้าราชการศาลอาวุโสมาช่วยเหลือในการกลั่นกรองกฎหมายของกรมการวิสามัญก็ได้ครับ ไม่จำเป็นที่เราจะต้องไปพึ่งพากฤษฎีกาต่อไป เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอเรียนฝากเป็นบรรทัดฐาน แล้วก็บันทึกในการอภิปรายไว้ในครั้งนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับเนื่องจากข้อบังคับการประชุมนี้พูดไว้ชัดเจนนะครีบว่าไม่ควรอภิปรายพาดพิงถึงพระมหากษัตริย์โดยไม่จำเป็น คำว่า ไม่จำเป็นนี่นะครีบ ไม่ว่าจะอภิปรายในเชิงที่เทิดทูนหรือไม่เทิดทูนก็แล้วแต่นะครีบ ก็ไม่ควรที่จะไป

ร ๓/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

อัมพา ๒๑/๓

พาดพิงนะครับ ตรงนี้ก็ถือว่าพาดพิง เอาเนื้อหาว่ากฎหมายฉบับนี้เราจะยืนยันหรือไม่ยืนยัน
ไม่ยืนยันด้วยเหตุผลอะไรนะครับ การพิจารณาก็จะได้เข้านะครับ การวินิจฉัยก็จะได้
แม่นยำขึ้นนะครับ ผมอนุญาตคุณชินวรรณนะครับ แล้วก็อยากจะให้ทางวุฒิสภาสักท่านหนึ่ง
ก็น่าจะปิดอภิปรายได้นะครับ ผมว่านะครับ เชิญคุณชินวรรณครับ

- ๒๒/๑

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมไม่คาดคิดมาก่อนว่าวันนี้รัฐสภาจะได้ปรึกษาข้อกฎหมายตาม กฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ ครับ แต่ว่าเนื่องจากผมอยู่ในกระบวนการในการร่างกฎหมาย ฉบับนี้มาตั้งแต่เบื้องต้น ท่านประธานต้องยอมรับความเป็นจริงว่าเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ท่านประธานนั่งเป็นประธานอยู่ที่บัลลังก์ครับ มีเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ได้หยิบยกขึ้นมา หรือว่า ถ้ากฎหมายมีข้อบกพร่องจะทำอย่างไร ท่านประธานได้ก็เสนอแนะอย่างมี เหตุผลนะครับ ผมได้ท้วงติงโดยเอาข้อเท็จจริงจริง ๆ ขึ้นมาพูดในวันนั้นว่า จริง ๆ แล้วระบบ รัฐสภานั้น เราต้องการที่จะให้มีการปกครองโดยเสียงข้างมาก แต่ต้องเคารพเสียงข้างน้อย ผมเลยใช้คำพูดในวันนั้นว่า ข้อบกพร่องดังกล่าวที่หยิบยกขึ้นมานั้นเป็นความสะเพร่าของ เสียงข้างมาก และไม่รับฟังเสียงข้างน้อยครับ ท่านประธานก็พยายามจะเตือนผม ผมคิดว่า ท่านประธานคงจำได้ เพราะฉะนั้นวันนี้จึงเป็นเรื่องที่สะท้อนให้เห็นว่ารัฐสภาเราจะต้องมา เก็บเกี่ยวจากบทเรียนที่สำคัญยิ่งนี้ครับ ผมในฐานะที่ร่วมกระบวนการทั้งหมด ผมคิดว่าวันนี้ ผมคงไม่ถามหาความรับผิดชอบของใครครับ แต่ผมอยากจะเรียนกับท่านประธานเพื่อรัฐสภา ได้เก็บเกี่ยวเอากระบวนการทั้งหมดว่า เราจะบททวนในการจัดทำกฎหมายเช่นนี้อย่างไร ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญของเรานั้นที่ฝ่ายบริหารค่อนข้างจะแยกออกจากฝ่ายนิติบัญญัตินั้น ก็ทำให้เกิดความบกพร่อง จนทำให้ฝ่ายบริหารนั้นคิดว่าฝ่ายบริหารนั้นใหญ่ที่สุด และยังมี เสียงข้างมากอาจจะไม่จำเป็นต้องฟังใครก็ได้ ผมคิดว่ากระบวนการทั้งหมดนี้แหละครับ ที่เป็น กระบวนการที่ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธาน ทำไมผมไม่ถามหาความรับผิดชอบครับ ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานจะได้ดูญัตติของผม ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖ ผมขอ เสนอญัตติให้ยกร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งโดยบทบัญญัติกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ ของรัฐธรรมนูญขึ้นมาพิจารณาใหม่ ผมได้ยื่นญัตติเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายนนะครับ แต่มีญัตติในทำนองเดียวกันนี้เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖ ที่เสนอขึ้นมาโดยฝ่ายรัฐบาล ที่มีคุณนิสิต สินธุ์ไพร ขอบระทานโทษที่เอ่ยนามครับ ท่านเสนอขึ้นมาเพื่อให้พิจารณา เช่นเดียวกันตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ แต่ท่านให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎร แต่กระผมได้ยื่น

เพื่อให้สภานั้นพิจารณายืนยันตามร่างที่ผ่านคณะกรรมการ ที่ผ่านคณะกรรมการร่วมครับ แล้ววันนั้นได้อภิปรายชัดเจนว่า นอกจากประเด็นในเรื่องของบัญชีเงินเดือนของข้าราชการครูแล้ว ร่างที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีข้อบกพร่องที่เกี่ยวข้องหลายประการ โดยเฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับอำนาจในการบรรจุแต่งตั้งของเพื่อนข้าราชการครู โดยเฉพาะในกรณีที่ไม่ได้มีบทบัญญัติรองรับเพื่อนข้าราชการครูที่เป็นบุคลากรนอกสถานศึกษา ผมกราบเรียนยืนยันไว้ตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ วันนั้นเสียงข้างมากได้ลงมติเพื่อยืนยันรับร่างของสภาผู้แทนราษฎร จึงมีผลให้ต้องนำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อม ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๓ ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ในการพิจารณาวันนี้เอง เพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ ผมยังจำได้เลยครับท่านประธาน คุณนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านถามหาความรับผิดชอบของประธานกรรมการร่วมว่า ท่านประธานกรรมการร่วมที่เข้าไปประชุมร่วมกันในฐานะตัวแทนของฝ่ายรัฐบาล ทำไมจึงไม่รับฟังความคิดเห็นของฝ่ายรัฐสภา ซึ่งมีตัวแทนของวุฒิสภา และมีตัวแทนของฝ่ายสภา มีมติร่วมกัน ท่านก็นั่งอยู่ด้วย แต่พอนั่งในสภากลับไปหยิบยกเอาร่างที่มีปัญหาขึ้นมา และนำไปสู่การทูลเกล้าฯ

ประธานรัฐสภา : คุณนิพิฏฐ์ครับ ผมขออนุญาตนะครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :

ผม ชินวรณ์ ครับ

ประธานรัฐสภา : เรื่องการให้ความนี่นะครับ ผมว่าน่าจะจบได้แล้วนะครับ

เพราะมันมีการให้ความกันอย่างละเอียดลออเกือบจะทุกขั้นตอนหมดแล้วนะครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :

กำลังจะพูดถึงว่ากระบวนการครับ เมื่อกี้ท่านประธานบอกว่าอย่าไปถามถึงความรับผิดชอบ กระบวนการแรกที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า กระบวนการร่วมกันพิจารณากฎหมายของฝ่ายวุฒิสภาและฝ่ายสภาฯร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของสมาชิกวุฒิสภา ท่านเมื่อตะกี้ครับ ท่านประธาน ว่าทำอะไรให้มีความเชื่อมโยงหลังจากกฎหมายที่ผ่านเข้ามา ผมกำลังจะพูดไปถึงจุดตรงนี้ครับ นี่เป็นประเด็นแรกในกระบวนการครับ ประเด็นที่ ๒ ครับ ท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : เดียว ๆ ครับฟังผมก่อนขออนุญาต คืออย่างที่มีสมาชิกรัฐสภา จากซีกวุฒิสภาก็ได้บอกแล้วนะครับว่า กระบวนการต่าง ๆ นี่นะครับมันก็ได้พูดกันมาหมดแล้ว เหลือตรงที่ว่าความบกพร่องตรงนี้นะครับ เราจะยืนยันหรือไม่ยืนยันว่าจุดตรงไหนบ้าง ซึ่งให้เห็น เท่านั้นเองครับ เพื่อจะได้เข้าใจในหมู่เพื่อนสมาชิกว่ามันควรยืนยันหรือไม่ควรยืนยันนะครับ ให้ชัดเจนในความบกพร่องหรือว่าความถูกต้องเท่านั้นเอง กระบวนการผมว่าน่าจะยุติในการอภิปรายทำนองนี้ได้แล้วนะครับ คุณนิพิฐครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ผม ชินวรณ์ครับ ท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : คุณชินวรณ์ครับ เชิญเลยครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ผมกำลังจะไปพูดถึงประเด็นเป็นประเด็นสุดท้ายว่า

ประธานรัฐสภา : เชิญเลยครับ สุดท้ายเลยนะครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ผมกำลังจะพูดถึงประเด็นสุดท้ายในเรื่องของว่าทำไมผมถึงไม่ยืนยัน เป็นความสมเหตุสมผล ตามพระราชอำนาจ แต่ก่อนที่จะถึงกระบวนการตรงนั้นผมอยากชี้ให้ท่านประธานได้เห็น ว่าจริง ๆ เมื่อท่านไปดูคำแถลงนโยบายนะครับ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่คณะรัฐมนตรี ถือว่าเป็นกฎหมายจำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา ๑๗๓ ครับ อยู่ในลำดับที่ ๑๒ ครับ เป็นร่างกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นี้ขนาดที่เป็นร่างกฎหมายที่ท่านใส่เอาไว้ในคำแถลงนโยบาย ในภาคผนวก ก เลยครับ ในลำดับที่ ๑๒ และกฎหมายดังกล่าวเมื่อเสนอเข้ามาสู่สภามันก็มีประเด็นนะครับ ที่ผมกราบเรียนว่า กระบวนการถึงความผิดพลาดบกพร่องที่มันได้เกิดขึ้นนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากข้ออ้างที่เพื่อนสมาชิก เมื่อตะกี้ออกว่าต้องรับผิดชอบร่วมกัน และใน ๑๒ ข้อนี้ไม่มีเพื่อนสมาชิกทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลทั้งวงดิงมาก่อน ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่จริงครับ เพราะข้อผิดพลาดบกพร่องทั้ง ๑๒ ข้อนี้ คนที่ทำข้อบกพร่องนี้ขึ้นมาคือคณะทำงานด้านการศึกษาของพวกเขาและคณะกรรมการการศึกษาเป็นผู้รวบรวมประเด็นครับ ในขณะที่มีการประชุมนะครับผมเองได้มีการทวงดิงว่า เราจะต้องมีการแก้ไขให้สอดคล้องกันทั้งหมด ทั้งในส่วนที่เป็นอำนาจในบทบัญญัติของกฎหมาย

และในส่วนของถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลง แต่บรรยากาศในการประชุมวันนั้นเป็นเช่นไร ครับท่านประธาน ที่ผมได้กราบเรียนประเด็นแรกนี้ บรรยากาศในการประชุมในวันนั้นก็ถือว่า เมื่อฝ่ายค้านร่วมมือ ไม่ใช้ร่วมมือครับ เมื่อฝ่ายค้านมีความคิดเห็นตรงกันกับวุฒิสภาว่าจะต้องมีบัญชีเงินเดือนแนบทำยนะครับ ในที่ประชุมของกรรมาธิการบอกว่าถ้าจะเอาอย่างนี้ ก็มีการคว่ำกฎหมายอย่างนี้อย่างเดียว นี่คือในทำยที่สุดที่คนที่ เป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการ และคนที่ เป็นประธานนะครับ ไม่ได้นำมาทบทวนครับในชั้นกรรมาธิการ เพราะท่านตั้งธง โดยฝ่ายบริหาร โดยกระทรวงศึกษาธิการมาแล้วว่าท่านไม่เอาร่างบัญชีเงินเดือนแนบทำย นี้ละครับคือข้อบกพร่องที่มันเกิดขึ้น ผมจึงกราบเรียนกับท่านประธานว่าเมื่อข้อบกพร่องมี อย่างมากมายที่เห็นได้ชัดถึง ๓ ประการ

ประการแรก ก็คือว่าข้อบกพร่องที่เกิดจากความมุ่งมั่นของฝ่ายรัฐบาลที่จะ ดัดบัญชีเงินเดือนลงไป ข้อบกพร่องที่เสียงข้างมากไม่ยอมฟังเสียงทักท้วงจนเกิดข้อบกพร่อง ทั้ง ๑๒ ประเด็น ในข้อบกพร่องทั้ง ๑๒ ประเด็นนี้ผมคิดว่าสมาชิกวุฒิสภาในที่นี้ทั้งหมดละครับ ไม่มีใครยอมที่จะยืนยันแน่นอน เพราะจะเกิดผลเสียหายต่อเพื่อนข้าราชการครูครับ วันนี้ กฎหมายฉบับนี้ตกไปผลเสียหายเกิดขึ้นแน่นอนครับ ๑. กฎหมายที่เป็นไปตามแนบทำย นโยบายไม่ได้บังคับใช้ ผมไม่ถามความรับผิดชอบหรือครับ ๒. ท่านประธานครับ วันนี้ ในการปฏิรูปทางการศึกษา โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องการการบริหารงานบุคคลที่ใช้ระบบ คุณธรรมในการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในการปฏิรูปครู เพราะครูเป็นหัวใจของการปฏิรูป ทางการศึกษา แต่กฎหมายนี้ต้องตกไป รัฐบาลต้องไปนับ ๑ ใหม่ -----

ประการสุดท้าย ท่านประธานครับ อำนาจในการบรรจุแต่งตั้งเพื่อนข้าราชการครูทั้งหมดของผมในขณะนี้ก็ต้องดำเนินการโดยการรักษาการไว้ก่อน ท่านประธานครับ มีผู้มาอ้างว่าอาจจะไปใช้กฎหมายที่เป็นบทเฉพาะกาล คือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู ปี ๒๕๒๓ แต่เราต้องยอมรับความเป็นจริงครับ ท่านประธาน ว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานั้นที่ยกวางขึ้นมาใหม่นั้นมีความเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ โครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการด้วย เพราะฉะนั้นเพื่อนข้าราชการครูทั้งหมดจึงไม่สามารถที่จะรับการบรรจุแต่งตั้งตามองค์กักรที่เรียกว่า ก.ค.ศ. ซึ่งเป็นองค์กักรคณะบุคคลได้

ประการสุดท้าย ท่านประธานครับ เพื่อนข้าราชการครูในยุคปฏิรูปทางการศึกษานั้น ผมคิดว่าถ้าเรายอมรับว่าครูนั้นเป็นวิชาชีพชั้นสูง แต่สิ่งที่เป็นบทบัญญัติในกฎหมายนั้นถูกละเลย วันนี้สิ่งที่น่าเกลียดมากครับ นอกจากท่านเหิมเกริม ท่านไม่คิดถึงความเป็นจริง ท่านยังกล้าที่จะเสนอเข้าระเบียบวาระไว้ด้วย ท่านประธานไปดูสิครับ วันนี้รัฐบาลยังกล้าเสนอพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเข้ามา ซึ่งเป็นการก้าวล่วงไปสู่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา อย่างนี้มิใช่มีเจตนาธรรมดาแล้วครับ มีเจตนาพิเศษที่เห็นว่ามีเสียงข้างมากแล้วทำอะไรก็ได้ และความบกพร่องเสียหายนี้เกิดกับเพื่อนครูทั่วประเทศ และนำไปสู่ปัญหาของการปฏิรูปทางการศึกษา และนำไปสู่ปัญหาที่พี่น้องประชาชนจะได้รับ ผมจึงคิดว่าต้องทบทวนกระบวนการครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ คืออย่างนี้แหละครับ ผมก็ฟังดูตั้งแต่ต้นนะครับ ส่วนใหญ่ที่ขึ้นมาอภิปรายนี่แหละครับ เป็นลักษณะทำนองเดียวกัน คือการอภิปรายในสภาฯ ถ้ามีฝ่ายหนึ่งเห็นจะเอา อีกฝ่ายหนึ่งเห็นไม่เอา อย่างนี้เราก็จะให้อภิปรายกันอย่างหลากหลายนะครับ แต่บังเอิญที่ฟังมานี้ แนวการอภิปรายไม่มีใครเลยที่จะยืนยันในความถูกต้องดังามที่จะเอากฎหมายฉบับนี้ไว้ ก็ล้วนแต่ไปทำความถึงเรื่องอดีต เรื่องอะไรต่าง ๆ แล้วก็ให้ข้อเสนอแนะการทำงานของสภากรรมาธิการนี่แหละครับมาหลากหลายพอสมควรแล้ว ผมคิดว่าประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ ผมให้ข้อสังเกตนะครับ เพราะว่าประชาชนก็ฟังการถ่ายทอดของเราอยู่ การทำงานในสภาก็ต้องเป็นแบบอย่างของการทำงานของที่อื่นด้วย เพราะฉะนั้นผมจะชี้อีกสัก ๒ - ๓ ท่าน

แล้วก็คงจะไม่สามารถชี้ได้หมดทุกท่านนะครับ เพราะมันจะเข้าทำนองเดียวกันไปหมด
ขอเชิญทางซีกวุฒิสภาบ้างครับ คุณสมครับ

นายสม ต๊ะยศ สมาชิกวุฒิสภา (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพ กระผม นายสม ต๊ะยศ สมาชิกวุฒิสภา ผมไม่ยืนยันครับ ประการแรก ประการที่ ๒
ผมอยากจะให้รัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักในเรื่องต่อไปนี้

ข้อที่ ๑ ให้รีบจัดทำร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษาเสนอสภาโดยเร็ว แล้วในการนั้นจะต้องหยิบยกเอาร่างพระราชบัญญัติ
ของกรรมาธิการร่วม ซึ่งได้จัดทำค่อนข้างสมบูรณ์มากแล้วนะครับ เอามาเทียบเคียง โดยเฉพาะ
มาตรา ๘๑ ซึ่งระบุชัดเจนว่า การลาศึกษาต่อนั้น กรรมาธิการวิสามัญของวุฒิสภา แล้วก็
กรรมาธิการร่วม ได้เห็นพ้องต้องกันว่าจะต้องมีสิทธิได้เงินเดือน

ประการที่ ๒ ในมาตรา ๑๓๐ ซึ่งผู้บริหารนอกสถานศึกษากำลังระส่ำระสายอยู่
๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ ตำแหน่งนั้น ทางกรรมาธิการร่วมได้เขียนไว้อย่างชัดเจนว่า เปิดให้บุคลากร
ผู้บริหารนอกสถานศึกษาได้เดินเส้นทางได้ถึง ๗ เส้นทาง อันนี้ฝากเป็นข้อสังเกตให้รัฐบาล
และกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนัก ขอขอบคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : มาทางนี้ ตรงกลาง

(นายนิพิฐรัฐ อินทรสมบัติ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายนิพิฐรัฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ
ผมขออนุญาตประท้วงครับ

ประธานรัฐสภา : คุณนิพิฐรัฐเชิญนะครับ

นายนิพิฐรัฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม นิพิฐรัฐ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ผมขออนุญาต
ประท้วงท่านประธาน เพราะว่าท่านประธานได้กรุณาพูดถึงชื่อผม ๒ - ๓ ครั้งครับ
และท่านประธานได้เตือนว่าคุณนิพิฐรัฐพูดนอกประเด็น ทั้ง ๆ ที่ผมนั่งเฉย ๆ ผมไม่ได้พูดอะไร
เลยครับ

ประธานรัฐสภา : ขอภัยครับ บังเอิญคุณติดปากผมนะครับ คงจะชอบกัน
เป็นพิเศษ ขอภัยนะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : นั้นประการที่ ๑ ท่านประธานครับ และประการที่ ๒ ท่านประธานได้กรุณาเตือนเพื่อนสมาชิกว่า อย่าไปพูดถึงเรื่องการรับผิดชอบหรือความผิดพลาดตรงไหนแล้ว ผมจะไม่พูดซ้ำประเด็นนั้น แต่ผมมีประเด็นอื่นนอกเหนือจากที่เพื่อนสมาชิกได้พูดมาแล้วครับ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตท่านประธานว่า ผมขออนุญาตใช้สิทธิอภิปรายด้วยครับ หลังจากนั้นครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : มาตรงกลางก่อน ข้างหน้าผมนี่นะครับ คุณนี้ คุณนิสิต บังเอิญเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มาก เชิญเลยครับ แล้วถูกพาดพิงด้วย

นายนิสิต สิ้นธุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นิสิต สิ้นธุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ และเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการบริหารงานบุคคลของครูอย่างมาก ซึ่งผมเชื่อว่าในสภาแห่งนี้ซึ่งเป็นสมาชิกรัฐสภาที่มีความห่วงใยร่วมกันอย่างมาก นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ สภาแห่งนี้เห็นความสำคัญอย่างยิ่งยวดที่จะให้กฎหมายฉบับนี้รีบคลอดออกมาเพื่อให้มีการประกาศใช้โดยเร็ว แต่ด้วยพื้นฐานที่สภาแห่งนี้โดยเฉพาะพรรคฝ่ายค้านและพรรคร่วมรัฐบาลที่มีข้อแตกต่างทางความคิดและเรื่องของบัญชีเงินเดือน ผมจำได้ว่าผมได้ยื่นญัตติยืนยันร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖ ซึ่งอีก ๒ วันท่านชินวรณ์ บุญยเกียรติ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ก็ยืนยันร่างของกรรมาธิการร่วม ซึ่งทั้ง ๒ ร่างนั้นก็มีความแตกต่างเรื่องบัญชีเงินเดือน วันนั้นผมเชื่อว่าสภาแห่งนี้ได้ให้ความสนใจเรื่องบัญชีเงินเดือนมากกว่าแบบไม่แบบ แต่วันนี้ด้วยเจตนารมณ์ที่รัฐบาลเองจะรับได้ยืนยันกฎหมายฉบับนี้ ผมเองในฐานะสมาชิกรัฐสภาที่ยืนยันกฎหมายฉบับนี้ ก็มองเห็นว่าตัวบัญชีเงินเดือนที่กรรมาธิการร่วมกันจัดทำขึ้นนั้นมันไม่เหมาะสม จึงเลือกยืนยันกฎหมายฉบับนี้ด้วยหวังว่ารัฐบาลจะเสนอกฎหมายพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่ง ซึ่งดีกว่าของกรรมาธิการร่วมกัน และวันนี้ครับก็เป็นดังที่ผมปรารถนาครับ รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ดีที่สุด มากกว่าที่สุดและก็เยี่ยมที่สุด เพราะฉะนั้นวันนี้ครับผมจึงกราบเรียนว่าข้อบกพร่องของกฎหมายที่เกิดขึ้นนั้นสภาแห่งนี้ได้ศึกษาร่วมกันว่า ๑๒ ประเด็น ๑๓ ประเด็น อันนี้เป็นข้อชัดเจน เมื่อบกพร่องครับผมเชื่อว่าสภาต้องรับผิดชอบร่วมกัน นั่นคือต้องมีการแก้ไขโดยเร็ว ก็จะเสนอแนะให้รัฐบาลนะครับว่า วันนี้สมมุติว่ารัฐสภาแห่งนี้ไม่ยืนยันกฎหมายกฎหมายก็ตกไป เมื่อกฎหมายตกไปก็อยากกราบเรียนทางรัฐบาลได้รับเสนอกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมาควบคู่กับพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่ง

ของบุคลากรครูเข้ามาในวันนี้หรือพรุ่งนี้เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้ได้ใช้โดยเร็วครับ เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนว่าเป็นเจตนารมณ์ที่ดีครับของกระผมเอง ของสมาชิกสภาแห่งนี้ต้องการที่จะให้กฎหมายนั้นมีความเป็นธรรมกับการปฏิรูปการศึกษาอย่างแท้จริง ส่วนข้อบกพร่องนั้นยอมรับร่วมกันทั้งสภาแห่งนี้ต้องรีบแก้ไข เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าต้องมีการแก้ไข ก็ต้องขอไม่ยืนยันนะครับกฎหมายฉบับนี้เพื่อให้มีการแก้ไขโดยเร็วครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ทางนี้ขอบคุณสนั่นเป็นคนสุดท้ายได้ไหมครับ เชิญเลยครับ คุณสนั่นครับ

นายสนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตุล) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ความจริงในเรื่องของร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานั้น พวกเราทุกคนก็ยอมรับกันว่าเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องของการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา และรัฐบาลเองก็ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เหมือนดังที่ท่านสมาชิกบางท่านได้อภิปรายไปแล้วว่าในการแถลงนโยบายของรัฐบาลนั้นก็มีการประกาศไว้ในภาคผนวกว่าร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นร่างกฎหมายที่มีความสำคัญที่รัฐบาลจะต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จ ทั้งนี้ก็เพราะว่าใน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทของการจัดการศึกษาที่ออกตามรัฐธรรมนูญนั้นก็กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าการปฏิรูปการศึกษานั้นจำเป็นที่จะต้องทำอย่างเป็นระบบครบกระบวนการ ซึ่งการที่จะทำให้เกิดการปฏิรูปอย่างเป็นระบบและครบกระบวนการนั้นเงื่อนไขที่สำคัญที่สุดในการปฏิรูปและเปลี่ยนแปลงที่จะมีความร้อยรัดสัมพันธ์กันและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่เป็นระบบก็จะต้องอาศัยกฎหมายที่จะมารองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว -----

ถ้ากฎหมายไม่มีการปรับเปลี่ยนเพื่อที่จะรองรับความเปลี่ยนแปลงที่เป็นระบบครบกระบวนการดังกล่าวนั้น ความเปลี่ยนแปลงทั้งหมดก็จะไม่เกิดขึ้น ที่ผมลำดับให้เห็นเช่นนี้ก็เพื่อที่จะชี้ให้เห็นว่า ต้นตอของปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับความบกพร่องของกฎหมายฉบับนี้ที่ยอมรับกันอยู่ในขณะนี้ เป็นผลมาจากอะไร ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานให้ได้มองเห็นถึงสาเหตุของปัญหาที่แท้จริงว่ามาจากอะไร ท่านจำได้ไหมครับ ทั้ง ๆ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อสภาแห่งนี้ว่าจะเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ให้เป็นไปตามกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ แล้วก็มีแถลงในภาคผนวกว่าจะเร่งรัดกฎหมายหลายฉบับ รวมถึงกฎหมายฉบับนี้ แต่ในทางปฏิบัติในการบริหารราชการแผ่นดินของท่านนายกรัฐมนตรี ท่านพูดอยู่เสมอเลยครับว่า การปฏิรูปการศึกษานั้นเรื่องกฎหมายไม่สำคัญ การพูดว่าการปฏิรูปการศึกษาเรื่องกฎหมายไม่สำคัญนั้น คือต้นตอของปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนี้ครับ ท่านบอกว่าไม่จำเป็นจะต้องเร่งรัดกฎหมายก็ได้ ไม่จำเป็นที่จะต้องมารีบออกกฎหมายก็ได้ เรามีเรื่องที่จะต้องทำเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาอีกหลายเรื่อง และรัฐบาลได้ทำไปมากแล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของหลักสูตร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแบ่งเขตพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรต่ออะไรสารพัด โดยเฉพาะในเรื่องของการปฏิรูปการเรียนการสอน ท่านบอกว่าเราทำเดินหน้าไปมากแล้ว และท่านก็ย้ำว่าเรื่องกฎหมายไม่สำคัญ เมื่อท่านย้ำว่ากฎหมายไม่สำคัญ ก็เท่ากับว่าท่านปฏิเสธหลักสำคัญของบ้านเมืองนี้ครับ เป็นบ้านเมืองที่ถือว่าป็นนิติรัฐจะต้องใช้กฎหมายเป็นหลักครับในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ใช่จะใช้ความคิด ความเห็น ความต้องการของคนที่ใช้อำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินเพียงคนเดียวหรือไม่ก็คนทำอะไรก็ได้โดยละเลยความสำคัญของกฎหมายมันก็จะปัญหาครับ เหมือนที่เป็นปัญหาปรากฏอยู่ซึ่งหน้าเราในขณะนี้มาจากความคิดของผู้ใช้อำนาจสูงสุดครับที่ปฏิเสธความสำคัญของการออกกฎหมาย ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อเป็นเช่นนี้ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่ามันจึงทำให้เกิดการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะในการใช้อำนาจของฝ่ายบริหารเพื่อที่จะขับเคลื่อน ผลักดันร่างกฎหมายที่จะรองรับการปฏิรูปการศึกษาที่เป็นระบบครบกระบวนการนั้น จึงเกิดขึ้นอย่างไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย อย่างไม่จริงจัง อย่างไม่เข้มแข็ง จนทำให้พวกผมต้องทักท้วง มีการตักเตือน มีการกระทุ้งฝ่ายบริหารอยู่ตลอดเวลา ว่าท่านจะต้องเร่งรัดการออกกฎหมาย ท่านจะต้องเร่งรีบออกกฎหมาย

ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาตินั้นได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนนะครับ ว่าการเร่งรัดออกกฎหมายเพื่อรองรับการปฏิรูปการศึกษานั้นจะต้องทำให้แล้วเสร็จภายในเดือนเวลาที่กฎหมายกำหนดครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญครับจะต้องเสร็จภายในสิงหาคม ๒๕๔๕

ประธานรัฐสภา : คุณสนั่นครับ ผมคิดว่าน่าจะไปไกลไปกว่าตรงที่เรา กำลังพิจารณากัน

นายสนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตุล) : ไม่ไกลครับท่านประธาน ผมกำลังจะชี้ให้เห็นประเด็นปัญหาที่ทำให้เกิดปัญหาเช่นนี้ขึ้น เพื่อที่จะทำให้ทุกฝ่ายนั้นได้ สัจจธรรมและทุกฝ่ายจะได้ร่วมกันทบทวนบทบาทของเราเอง ทั้งพวกผมที่อยู่ฝ่ายนิติบัญญัติ และทั้งฝ่ายบริหารที่ใช้อำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินจะต้องทบทวนครับ เพราะฉะนั้น ผมขออนุญาตท่านประธานเถอะครับได้อภิปรายเพื่อชี้ประเด็นนี้ และผมจะสรุปให้เห็น ไม่ออกนอกประเด็นเลยครับท่านครับ

ประธานรัฐสภา : คืออย่างนี้ครับคือประเด็นนี้มันอยู่ที่ความบกพร่องของ กฎหมายฉบับนี้ครับ ส่วนที่ผมบอกว่ามันจะไกลไปนี้ ที่คุณว่าไม่ไกล คือมันเรื่องเดียวกัน แต่ว่าบังเอิญมันไกลไปไกลกว่าที่เรา กำลังพิจารณาอยู่

นายสนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตุล) : ผมจะพยายามลาก เข้ามาให้ใกล้ครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : ไม่ต้องลากหรือกเข้าเลยดีกว่านะครับ ขอขอบคุณครับ

นายสนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตุล) : ท่านประธานครับ ผมจะลากเข้ามาให้ใกล้ก็เพื่อที่จะชี้ให้เห็นว่า ณ จุดที่กฎหมายการศึกษาแห่งชาติกำหนดว่า ต้องออกกฎหมายให้แล้วเสร็จภายในสิงหาคม ๒๕๔๕ วันนี้มันล่วงเลยมาเท่าไรแล้วครับ ๑ ปี ๓ เดือน เป็นอย่างน้อยครับที่เวลานั้นได้ล่วงเลยไป โดยที่เวลาที่ผ่านมานั้นผู้ใช้อำนาจ บริหารนี้ก็พยายามที่จะใช้อำนาจแบบไม่จริงจัง ไม่เต็มที่ ทำยที่สุดเมื่อมาสู่การตัดสินใจ ที่จะออกกฎหมายสำคัญ ๆ ก็ออกกันทีละฉบับ ๆ ไม่เป็นชุด เมื่อออกไม่เป็นชุดก็พยายาม ที่จะผลักดันออกมาตามความต้องการของตนเอง และทำยที่สุดนะครื่บก็ทำให้เกิดปัญหา เช่นนี้ขึ้น ผมอยากจะสรุปว่าปัญหาตรงนี้เป็นพื้นฐานที่สำคัญ มูลเหตุที่สำคัญนั้นมาจาก

ความตั้งใจของรัฐบาลที่ผิดไปจากนโยบายซึ่งแถลงไว้ ผิดไปจากหลักสำคัญที่บอกว่า
นิติรัฐนั้นมันจะต้องใช้หลักกฎหมายเป็นสำคัญในการบริหารราชการแผ่นดิน
ท่านประธานครับ เมื่อเป็นเช่นนี้ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า สิ่งที่เป็นความ
บกพร่องในขณะนี้มันจะเกิดผลกระทบมากมายครับ เกิดผลกระทบอย่างไรครับ ความล่าช้า
ในการปฏิรูปการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการปฏิรูปโครงสร้าง การปฏิรูประบบครู
บุคลากร การปฏิรูปในเรื่องของหลักสูตร และการปฏิรูปในส่วนอื่น ๆ นั้นมันก็จะพลอยได้รับ
ผลกระทบไปกับกฎหมายฉบับนี้ด้วย -----

ที่สำคัญที่สุดก็คือขวัญกำลังใจของครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจเป็นกลไกสำคัญที่จะนำไปสู่การปฏิรูปการเรียนการสอน นำไปสู่การจัดการศึกษาที่จะให้ส่งผลถึงเป้าหมายสำคัญของเราก็คือเด็กที่จะให้มีความรู้คู่คุณธรรมเป็นคนที่มีความรู้ขั้นสูง ครูก็จะได้รับผลกระทบกระเทือนในเรื่องของขวัญกำลังใจ ทั้งนี้ก็เพราะว่าวันนี้ครับ พ.ร.บ. สภาครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งเป็นกฎหมายที่ได้เพิ่มความรับผิดชอบของครูก็คือจะต้องรับผิดชอบในฐานะที่เป็นวิชาชีพขั้นสูงนั้นมีผลบังคับกับครูแล้วครับ ครูเขาจะต้องเป็นคนที่มีวินัย มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีจรรยาบรรณวิชาชีพ มีมาตรฐานวิชาชีพ ความรับผิดชอบตรงนี้เกิดขึ้นตาม พ.ร.บ. สภาครูและบุคลากรทางการศึกษาแล้ว แต่ความรับผิดชอบนี้ตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาตินั้น ครูเขาจะได้สิทธิเพิ่มเติมก็คือจะต้องมีเงินเดือน มีระบบความก้าวหน้าในตำแหน่งที่จะมาจากกฎหมายฉบับนี้ครับ แต่กฎหมายฉบับนี้ไม่ออกไปนี้ผลประโยชน์ตอบแทนที่ครูพึงได้ ความก้าวหน้าในวิชาชีพครูที่เขาพึงได้ เขาก็จะขาดหายไป เมื่อไม่สามารถที่จะผลักดันออกมาเร็วจะต้องมานับ ๑ กันใหม่ จะต้องล่าช้าไปอีกเท่าไร ผมก็ไม่ทราบนี้ แสดงว่าระบบความก้าวหน้าในตำแหน่งในเรื่องของผลประโยชน์ตอบแทนเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งของครูนั้นก็จะต้องล่าช้าออกไปอีก ผมถามสิครับว่ามันจะเป็นธรรมกับครูหรือไม่และจะทำให้ขวัญกำลังใจของครูนี้อยู่ได้อย่างไร และเมื่อครูไม่มีขวัญกำลังใจเขาจะปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ เขาจะทำได้เต็มที่อย่างไร เพราะฉะนั้นตรงนี้ถือว่าเป็นความเสียหายที่จะรุนแรงมากนะครับ ผมจึงกราบเรียนกับท่านประธานว่า ณ วันนี้ผมไม่อยากจะให้ท่านประธานได้ใช้อำนาจของท่านเร่งรัดรวบรัดในการตัดสินใจ แม้เราจะมีความเห็นที่เป็นไปในทำนองเดียวกันก็ตาม ผมอยากจะให้ท่านประธานเปิดโอกาสให้ท่านสมาชิกที่มีความเห็นที่อยากบันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ เพื่อที่จะเป็นพื้นฐานนำไปสู่การทบทวนบทบาทของฝ่ายสภา ฝ่ายบริหารที่จะนำไปสู่การตัดสินใจที่รอบคอบเพื่อประโยชน์ของบ้านเมืองนั้นใช้เวลาไปเถอะครับ ไม่เป็นไรหรอกครับ เราเสียเวลาเรื่องอื่นมามากแล้ว เราเสียเวลาเพื่อที่จะระดมความเห็นและแสดงเหตุผลที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นเพื่อบ้านเมืองนั้น ผมคิดว่าเราน่าจะยอมเสียเวลามากกว่าครับ ผมยืนยันว่าผมไม่สามารถที่จะยืนยันร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ผมขอเรียนทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกรัฐสภาอีกครั้ง นะครับ ผมไม่ได้คิดจะรวบรัดนะครับ ผมเพียงแต่อยากจะให้การทำงานมันเป็นไปในรูปแบบ ที่ควรจะเป็น เพราะฉะนั้นอย่างที่ท่านสมาชิกรัฐสภาจาก ส.ว. ได้บอกไว้ระบุว่า เนื้อหา และประเด็นที่เรากำลังพูดกันนี้นะครับ มันก็อยู่ตรงเนื้อหาของกฎหมายว่ามันควรจะยืนยัน หรือไม่ยืนยัน ส่วนที่ไปที่ไปของความอยากจะเป็นอย่างไรนั้นเป็นอย่างไรนี้นะครับ ก็มีด้วยกัน ทุกฝ่ายหลากหลาย แต่มันไม่ใช่ประเด็นที่เรากำลังจะพิจารณา ผมเน้นแต่ตรงนี้ไม่ใช่เป็น เรื่องของการรวบรัดนะครับ เพราะว่าความอยากมันก็หลากหลายนะครับ ท่านก็อยากอย่างนี้ คนอื่นก็อยากไปอีกแบบหนึ่ง ผมก็อยากให้มันเป็นไปตามครรลองการทำงานในสภาที่ถูกต้อง เท่านั้นเองนะครับ ทางซีกนี้แล้วนะครับ ผมว่าเอาวุฒิสภาแล้วก็ย้อนมาทางตรงกลางนี้ แล้วก็มาทางคุณนิพิฐก็ น่าจะขอปิดอภิปรายได้นะครับ ผมบอกไว้ก่อนนะครับ หมอบประสิทธิ์ ยกไว้ก่อนนะครับ เาหมอบประสิทธิ์ก็แล้วกันนะครับ คุณณรงค์ขอภัยด้วยครับ ยกไว้ก่อนครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภา (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์ครับ ท่านประธานครับ ผมอยากจะขออนุญาตแสดงความคิดเห็นแล้วก็ตั้งข้อสังเกตสักนิดหนึ่งครับ คือพระราชบัญญัติทุกฉบับนี้ถ้าเวลาดังกรรมาธิการร่วมกันแล้วนี่ครับ ความจริงกรรมาธิการ ร่วมกันก็คือได้รับฉันทานุมัติจาก ส.ส. ๑๒ ท่าน ส.ว. ๑๒ ท่าน แสดงว่าพวกนี้ครับ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละร่างพระราชบัญญัติทุกฉบับที่ตั้งเป็นกรรมาธิการร่วมกัน นอกจากนั้น ก็ยังมีตัวแทนของเจ้าของร่างกฎหมายแล้วก็มีกฤษฎีกาซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องกฎหมาย โดยเฉพาะเข้าร่วมนะครับ เพราะฉะนั้นพวกนี้จะรู้ละเอียดทุกชั้นทุกตอนของกฎหมาย ไม่ว่าจะ เป็นในเนื้อหา หลักการและเหตุผล แม้กระทั่งมาตราแต่ละมาตรา -----

เพราะฉะนั้นการที่เวลากรรมาธิการร่วมกันตกลงกันแล้ว เวลาที่มีการประชุมก็อาจจะมีการ
โหวตกันบ้าง หรือมีเก้าอี้ที่ว่าตกลงกันนั้นนะครับ คือความคิดเห็นใครที่จะถูกก็ยอมรับได้
แล้วก็กรรมาธิการร่วมกันของวุฒิสภาส่วนใหญ่มักจะมาพูดมาอธิบายในสมาชิกวุฒิสภา
เวลาที่มีการประชุมก็เข้าใจก็ยอมรับได้ อันไหนยอมรับไม่ได้ก็ต้องซักถามครับว่าทำไม
ไปเห็นตามกับทางกรรมาธิการร่วมกันของ ส.ส. เพราะจะต้องชี้แจงเหตุผลเราก็
รับฟังครับ แล้วก็อนุมัติยกมือลงมติรับหลักการทุกฉบับ แต่เมื่อไปผ่านสภาผู้แทนราษฎร
หลายฉบับครับไม่ยอมรับหลักการและเหตุผลที่กรรมาธิการร่วมกันได้ยืนยันมติไป ทั้ง ๆ ที่
เป็นตัวแทนจากของท่านนะครับที่นำเสนอขึ้นมา ผมก็เลยข้องใจเสียชนิดหนึ่งว่า ถ้าเราไม่เชื่อ
เขาเราจะตั้งกรรมาธิการร่วมเข้าไปพิจารณาทำไม ในเมื่อตกลงกันแล้ว ๒ สภาว่าจะเอา
อย่างนั้นจะฉันทจะเอาอย่างนั้นจะคุณจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนครับว่า นี่ละครับ
เป็นเหตุที่ทำให้พระราชบัญญัติต้องส่งคืนมาจากสำนักพระราชเลขฯ แสดงว่าสำนักพระราชเลขฯ นี้ก็มี
การพิจารณาโดยรอบคอบเหมือนกันครับ แล้วรายละเอียดทุกชั้นตอน เพราะฉะนั้นผมก็
อยากจะกราบเรียนว่า ท่านทั้งหลายต้องฟังนะครับ พวก ส.ว. ส่วนใหญ่มีหน้าที่ตาม
รัฐธรรมนูญก็คือกั้นกรงกฎหมาย เพราะฉะนั้นกฎหมายทุกอย่างเราก็จะพิจารณา
ด้วยความเป็นธรรมเหมือนกับท่านแหละครับ แล้วก็ยืนอยู่บนความเป็นกลางนะครับ ไม่ได้
เข้าข้างใครคืออยู่เป็นกลางของประชาชน เพราะเราก็เป็นตัวแทนของนี่พี่น้องประชาชนมาจาก
การคัดเลือกเหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็อยากจะฝากว่า ถ้ากรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณา
ไปแล้วโปรดยืนยันตามที่ท่านได้ส่งมาด้วยครับ ผมจะขอบคุณ คืออย่างมองข้ามความ
ปลอดภัยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ส.ว. ที่มาจากประชาชนครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านวิทยา ทรงคำ นะครับ แล้วก็มาทางคุณนิพิฐฐ์
แล้วผมจะขอปิดอภิปรายแล้วนะครับ เชิญคุณวิทยาครับ

นายวิทยา ทรงคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิทยา ทรงคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่
เขต ๔ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

ประการที่ ๑ ผมขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงก่อนแล้วค่อยอภิปรายในประเด็น
อีกสักนิดหนึ่งนะครับ เมื่อกี้ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านชินวรณ์ บุญยเกียรติ ได้พาดพิงถึง

ตัวกระผมในฐานะเลขานุการของกรรมาธิการร่วมกัน ซึ่งในการพิจารณาของกรรมาธิการร่วมกันว่าพ้อมีประเด็นที่เอาบัญชีเงินเดือนแนบท้ายท่านก็บอกว่าประธานและเลขาบอกว่าจะคว่ำพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าไม่มีโอกาสชี้แจงในที่นี้ก็จะถือว่าผมเป็นนักเผด็จการ จริง ๆ แล้วในการประชุมของกรรมาธิการร่วมกันในประเด็นของเรื่องบัญชีเงินเดือนแนบท้ายและกฎหมายที่วุฒิสภาแก้ไขขึ้นมา ในสาระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ผมเคยอภิปราย เคยชี้แจงในฐานะกรรมาธิการข้างบน บอกว่าผมเสียดายหลายมาตราที่สมบูรณ์แบบ เช่น เรื่องของอุทธรณ์ของข้าราชการครู เรื่องของบทเฉพาะกาลของพวกหัวหน้าการประถม ศึกษาธิการอำเภอ แต่กฎหมายฉบับนั้นมี พ.ร.บ. มีบัญชีเงินเดือนแนบท้าย ซึ่งผมก็อ่านดูทั้งฉบับ ถามว่าถ้ารัฐบาลจะขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการอื่นข้าราชการอื่นใช้บัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งปี ๒๕๓๘ เขาเขียนไว้ว่าถ้าเกิดภาวะเศรษฐกิจอย่างไรให้ทาง ก.พ. เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อปรับปรุงเงินเดือน โดยออกเป็นกฎฎีกา ถ้าไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ของ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่มีมาตราใดเขียนไว้ ถ้าเอาบัญชีเงินเดือนมาแนบท้ายเกิดรัฐบาลมีมติให้ข้าราชการอื่นขึ้นเงินเดือน ข้าราชการครูจะไม่ได้ขึ้นจะขึ้นต่อเมื่อต้องไปแก้ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้วยเหตุหลักเหตุนี้ผมจึงไม่สามารถที่จะเอาบัญชีเงินเดือนแนบท้ายได้ เพราะฉะนั้นในประเด็นของบัญชีเงินเดือนแนบท้ายก็ไม่เห็นด้วยในฐานะเป็นกรรมาธิการร่วมกันคนหนึ่ง แต่ในสภาก็มีมติเช่นนั้น ในเมื่อออกมาเช่นนั้นแล้วมันเป็นทางของกฎหมายท่านประธาน ก็ไม่เอาของกรรมาธิการร่วมกัน เพราะมีบัญชีแนบท้ายโดยเหตุผลที่ผมกราบเรียนสั้น ๆ ว่าเขาขึ้นเงินเดือนครูไม่ได้ขึ้นเดี๋ยวก็นำรัฐบาลอีก

ประการที่ ๒ ก็คือเป็นเรื่องของที่ว่าไม่เอาฉบับนั้นมันก็ต้องเอาฉบับของสภาผู้แทนราษฎร มันเป็นทางตันของการยืนยันกฎหมายไม่มีโอกาสที่จะแก้ได้ เราก็ยืนยันในกฎหมายของที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งผมเห็นข้อผิดพลาด อย่างเช่นไม่น่าจะเกิดขึ้นกระทรวงศึกษาธิการก็พิมพ์ว่าเป็นกระทรวงการศึกษาธิการ อย่างนี้จะโทษใครครับ เพราะฉะนั้นก็เหมือนท่านประธานบอกว่าไม่ควรจะอ้างว่าโทษใครก็เป็นกระบวนการของเราเอง ของในสภาของเราเองเราก็ต้องทบทวนกันใหม่ ก็ขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ

ขอขอบคุณครับ

ร ๓/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

สุภปภา ๒๙/๑

ประธานรัฐสภา : คุณนิพิฐศรีครับ

นายนิพิฐศรี อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฐศรี อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมต้องกราบเรียนท่านประธานครับว่า ความจริงผมนั่งฟังเพื่อนสมาชิก ได้อภิปรายด้วยความสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าเหตุการณ์ทำนองนี้หลายสิบปีกว่าจะเกิดขึ้นสักครั้งหนึ่ง และผมก็มีประเด็นที่จะอภิปรายซึ่งคงจะไม่ซ้ำกับเพื่อนสมาชิกที่ได้อภิปรายไปแล้ว แต่ว่าในขณะที่ผมเตรียมอภิปรายคิดอยู่ในใจนั้น ท่านประธานได้เตือนผมถึง ๒ ครั้งว่า ผมอภิปรายนอกประเด็น ผมก็นั่งสะดุ้งครับ ผมถึงไม่อภิปราย

ประธานรัฐสภา : ผ่านไปแล้ว ผมขออภัยแล้วนะครับ พูดเรื่องอื่นเลย เชิญครับ

นายนิพิฐศรี อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ก็ต้องกราบเรียน ท่านประธานว่า ที่ท่านประธานได้เตือนว่าผมอภิปรายนอกประเด็นนั้นผมยังไม่ได้อภิปรายนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือกราบเรียนท่านประธานสภาเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ในทำหนังสือฉบับนี้ท่านนายกได้มีหนังสือว่า บัดนี้ สำนักราชเลขาธิการแจ้งว่า พระราชทานร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวคืนมายังรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เนื่องจากมีข้อบกพร่องในถ้อยคำและในการอ้างอิงบทกฎหมายหลายประการ และเราก็นำเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาในวันนี้ คือวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ และเราต้องลงมติกันในอีกไม่กี่นาทีข้างหน้าครับว่า เราจะยืนยันหรือว่าไม่ยืนยัน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเชื่อว่าทุกอย่างเกิดจากเหตุครับ เมื่อเหตุดับทุกอย่างก็ดับวันนี้ผมอยากจะกราบเรียนถึงรัฐบาลว่า รัฐบาลทราบหรือยังครับว่าความบกพร่องของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่ตรงไหน เพื่อเป็นอุทาหรณ์หรือว่าเป็นข้อมูลให้พวกเราได้ลงมติว่าเราควรที่จะยืนยันร่างหรือไม่ยืนยันร่าง มันต้องมีข้อมูลว่ามันผิดตรงไหนเสียก่อน เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้บอกว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีประเด็นที่ผิดพลาดอยู่ประมาณ ๑๓ ประเด็นโดยประมาณนะครับ และเป็นจุดผิดพลาดประมาณ ๔๐ จุด นั้นเป็นความเห็นของเพื่อนสมาชิกทั้งสิ้นนะครับ เป็นความเห็นของทั้งผู้แทนราษฎรและเห็นของทั้งวุฒิสมาชิก แต่ว่า

ทั้ง ๑๓ ประเด็น ๔๐ จุด ที่บอกว่าผิดพลาดนั้นนะครับ จะตรงกับพระราชวินิจฉัยหรือไม่นี้ ไม่ทราบ แล้วถ้าเราถ้อยยืนยันหรือเอาร่างกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่วาระที่หนึ่งใหม่ แล้วถ้ามันเกิดผิดพลาดอีกละครับ เราจะทำอย่างไร ถ้ามันเกิดผิดพลาดซ้ำสองโดยเรายังไม่ทราบสาเหตุ นะครับ มันเป็นการรบกวนเบื้องพระยุคลบาทเป็นอย่างยิ่งครับ ผมเลยบอกว่าคุณอย่าง เกิดจากเหตุครับ รัฐบาลทราบเหตุหรือยัง นั่นประการที่ ๑ นะครับ และผมอยากให้รัฐบาล ลูกขึ้นตอบสมาชิกเพื่อเป็นข้อวินิจฉัยว่าเราจะลงมติอย่างไรว่า รัฐบาลทราบแล้ว ณ บัดนี้ว่า มันผิดพลาด และมันผิดพลาดตรงไหน เพื่อเป็นข้อมูลให้ลงมติได้ว่ามันผิดพลาดจริง ๆ หรือไม่ ผิดพลาด นั่นประการที่ ๑ นะครับ

ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ อันนี้สำคัญมากครับ ในการพิจารณาในชั้น สภาผู้แทนราษฎรว่าเราจะยืนยันร่างของผู้แทนหรือร่างของกรรมาธิการร่วมกัน วันนั้นผม อภิปรายท่านรัฐมนตรีสิริกรค่อนข้างจะมากนะครับ ว่าผมไม่เห็นด้วยกับร่างผู้แทน แต่ว่า เอละครับ อันนั้นมันผ่านไปแล้วครับ ท่านประธานครับ ผมมีเรื่องจะต้องถามท่านประธาน ถึงท่านรัฐมนตรีหรือท่านรองนายก ความจริงเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ผมได้ยิน ท่านรองนายกวิษณุบอกว่ามันเกิดครั้งล่าสุดสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๘ นะครับ ถ้าผมจำไม่ผิดนะครับ รัชกาลที่ ๗ หรืออย่างไรนะครับ แล้วเพิ่งมาเกิดครั้งนี้ครับ เพราะฉะนั้นเหตุการณ์วันนี้เป็นเรื่องประวัติศาสตร์และเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ผมอยากเห็น ท่านนายกมาตอบคำถามเหล่านี้ครับ เอละครับ ท่านไม่มาไม่เป็นไรครับ ผมคิดว่าท่านนายก กระซิบท่านรองนายกมาแล้วว่าให้ตอบอย่างนั้นอย่างนี้ ผมมีคำถามครับ

คำถามแรกครับ ๑. ความผิดพลาด เพื่อเป็นดุลยพินิจนะครับ ท่านประธานครับ
 ผิด ณ วันนี้รัฐบาลรู้หรือยังว่ามันผิดพลาดตรงไหน คำถามที่ ๑ นะครับ ๒. ถ้ามันผิดพลาด
 รัฐบาลรู้ถึงความผิดพลาดเมื่อไร ถ้ารัฐบาลรู้ก่อนที่จะทูลเกล้าทูลกระหม่อมถ้ารู้ก่อนนะครับ
 รู้ก่อนที่จะทูลเกล้าฯ ทำไมถึงไม่ยับยั้ง เพราะถ้ารู้แล้วว่าผิดพลาด แล้วนำความ
 ขึ้นกราบบังคมอีก อันนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก รู้เมื่อไร ประการที่ ๓ ครับ ที่ผมอยากจะถาม
 ท่านประธานผ่านไปถึงท่านรองนายก หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
 ก็แล้วแต่นะครับ ประการที่ ๓ ก็คือ ถ้าท่านตอบว่าท่านรู้ทีหลัง หลังจากทูลเกล้าฯ
 ไปแล้วนะครับ ถ้าท่านรู้ทีหลังนะครับ ท่านเพิ่งรู้วันนี้ หลังจากพระราชทานคืนมาแล้ว
 ถ้าท่านเพิ่งรู้วันที่ ๒๕ คือเมื่อวาน ทบทวนความสามารถของท่านครับ ว่าท่านมี
 ความรู้ความสามารถที่จะดูแลกระทรวงนี้หรือไม่ ถ้าเพิ่งทราบเมื่อวาน ๓ คำถามครับ
 ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ เชิญท่านรองนายก ถ้าท่านชี้แจงจบแล้ว
 ผมจะขอมติเนะครับ แจ่งที่ประชุมทราบ ขอเชิญสมาชิกอยู่ข้างในเข้ามาด้วยครับ

นายวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี
 และคณะรัฐมนตรี ให้มากราบเรียนชี้แจงต่อท่านประธาน ท่านประธานครับ
 ในคำอภิปรายของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านที่จริงก็หลายท่าน
 ที่ได้พูดโดยใช้คำว่า วันนั้น วันนั้นมันถึงนำผลมาสู่วันนี้ ผมไม่ทราบว่ามีท่านกล่าวถึง
 วันนั้น ท่านหมายถึงวันไหน แต่วันที่มีความสำคัญวันหนึ่งก็คือ วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖
 วันที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติโดยเสียงข้างมากมาถึงทาง ๓ แพร่ง
 แพร่งที่ ๑ ก็คือจะยกเอาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
 ทางการศึกษา ฉบับสภาผู้แทนราษฎรขึ้นยืนยันหรือไม่ หรือแพร่งที่ ๒ คือเลือกเอาร่าง
 ของคณะกรรมการร่วมกัน หรือมีฉันทมติแพร่งที่ ๓ คืองดออกเสียง หรือวางเฉยเสีย
 ถ้าตัดทางที่ ๓ ออก มันก็เหลืออยู่ ๒ ทางเท่านั้น คือจะยืนยันร่างของสภาผู้แทนราษฎร

หรือว่าจะไม่ยืนยัน ผมไม่ทราบความในใจของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่าดุลยพินิจที่ท่านจะเลือกเอาร่างของสภาผู้แทนราษฎร หรือร่างของคณะกรรมการร่วมกันนั้น ท่านวัดจากตรงไหน ตัดสินจากอะไร แต่ถ้าประมวลจากคำอภิปรายที่ว่ากันมา เอาเพียงแค่วันนี้ เพราะวันเกิดเหตุคือวันที่ ๑๗ กันยายน ผมไม่อยู่ในเหตุการณ์ ก็คงจะเป็นว่าร่างของสภาผู้แทนราษฎร แม้จะทราบกันอยู่ว่ามีข้อผิดพลาด คลาดเคลื่อน หรือบกพร่อง แต่เมื่อเปรียบเทียบซึ่งน้ำหนักกับร่างคณะกรรมการร่วมกัน ซึ่งอาจจะขจัดความผิดพลาด บกพร่อง คลาดเคลื่อนไปได้อยู่บ้าง แม้จะไม่ทั้งหมด แต่ที่ฉกฉกรรจ์กว่าคือมีบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งติดเข้ามา ซึ่งเป็นภาระทางการเงิน การคลัง งบประมาณของประเทศ เด่าเอา คาดเอาว่า เมื่อซึ่งน้ำหนักยกขึ้นเทียบอย่างนี้แล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายข้างมาก จึงเลือกเอาในทางยืนยันร่างของสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจึงต้องส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวที่สภาผู้แทนราษฎรได้ยืนยันแล้วไปยังรัฐบาล และรัฐบาลเองก็ไม่มีทางเลือกทางออกทางอื่นใด ๆ ที่จะต้องดำเนินการ นอกจากปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๓ คือนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายใน ๒๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับ ซ้ำกว่านั้นก็ได้ และบ้างอาจแก้ไขร่างนั้นเสียเองโดยพลการก็ได้ ส่งกลับคืนสภาทำเป็นรู้ดีก็ไม่ได้ วันที่รัฐบาลได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นหน่วยงานธุรการแทนรัฐบาล เหมือนกับที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นหน่วยงานธุรการแทนรัฐสภานั้น สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้พบสิ่งเหล่านี้ เหตุที่พบก็ต้องศึกษาประวัติศาสตร์ย้อนหลังไป และก็ได้รับเรื่องร้องเรียน ได้รับเรื่อง การบอกกล่าวเล่าสืบจากบุคคลหลายคน ทั้งที่ปรากฏนาม และไม่ปรากฏนาม ทั้งที่เป็นบัตรสนเท่ห์ และเป็นผู้ที่มาพบด้วยตนเอง ชี้แจงให้ทราบว่ามีความผิดพลาด คลาดเคลื่อนไม่ลงรอย ไม่ลงเนื้อความเดียวกัน ไม่สอดคล้องต้องกันอยู่หลายประการ-----

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีก็นำเรื่องขึ้นหารือผมและได้วินิจฉัยร่วมกันว่า ในส่วนใดที่เป็นความเห็นส่วนนั้นก็คงจะต้องทิ้งไว้เป็นดุลยพินิจของสภา แต่ส่วนใดที่ไม่ใช่ความเห็นแต่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนอย่างเห็นได้ชัด เช่น โยงไปถึงมาตรา ๓๕ ขอประทานโทษที่เป็นการสมมุติแต่จริง ๆ แล้วควรจะเป็นมาตรา ๓๗ พูดถึงคำว่า กระทรวงการศึกษาธิการ ทั้ง ๆ ที่ความจริงควรจะเป็นกระทรวงศึกษาธิการ อย่างนี้ไม่ใช่หลักการและไม่ต้องอาศัยเหตุผลการอภิปรายใด ๆ ที่ใครจะพยายามมาถกมาเถียงว่าควรจะเป็นกระทรวงการศึกษาธิการ ความผิดพลาดอย่างนี้ ความคลาดเคลื่อนอย่างนี้ เป็นเรื่องที่เห็นได้ชัดเมื่อแยกประเด็นออกได้ อย่างนี้ก็มีปัญหาว่ามันเหลือประเด็นอย่างนี้อยู่เท่าใด ได้ตรวจสอบพบในชั้นต้นว่าประมาณ ๑๓ ประเด็น บางประเด็นซ้ำกัน บางประเด็นเป็นคนละความ จะเรียกว่าผิดก็ไม่เชิง เช่น คำว่า กรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่จริงควรจะเป็น กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างนี้คงไม่จกจกจกจก เพราะอาจจะถือเอาได้ว่า สภาต้องการให้ใช้คำนี้ ก็ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับคำอื่น แต่พอมาถึงคำว่ากระทรวงศึกษาธิการ แล้วจะบอกว่าสภาประสงค์ให้ใช้คำนี้เป็นเรียกชื่อกระทรวงนั้นคงอธิบายไม่ได้ การอ้างไปถึงมาตราใดแล้วไม่คลาดเคลื่อนหรือมันไม่ตรงกับที่เป็นจริง เพราะไม่มีมาตรานั้นอยู่หรือมาตรานั้นพูดเรื่องอื่น แล้วจะบอกว่าสภาประสงค์อย่างนั้นก็เป็นไปไม่ได้ ตรงนี้ได้พยายามครัดติดต่อกันหลายฝ่าย ผมเองติดต่อกับประธานคณะกรรมการในระดับต่าง ๆ ของรัฐสภาเกือบทุกระดับ เพื่อสอบถามและหารือร่วมกันทุกฝ่าย ย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าหารือร่วมกันกับเจ้าหน้าที่สภา หรือร่วมกับเจ้าหน้าที่สำนักราชเลขาธิการว่าจะดำเนินการในส่วนนี้อย่างใด ไม่ใช่ปล่อยให้ผ่านไป เพราะฉะนั้นตอบคำถามท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านสุดท้ายว่า ความผิดพลาดคลาดเคลื่อนนั้นมีอะไร คำตอบก็คือเท่าที่ได้ทราบนั้นมีอยู่ประมาณ ๑๓ แห่ง ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอาจจะทราบดีกว่าเพราะท่านทำงานมา ขออภัยที่เอ่ยนาม ผมเชื่อว่าท่านอาจารย์วิจิตร ศรีสุขอาน จะอยู่ในฐานะที่ทราบได้ชัดเจนกว่ามีความผิดพลาดคลาดเคลื่อนประการใด หรือแม้กระทั่งรัฐมนตรีสิทธิกร มณีรินทร์ ในฐานะประธานกรรมการร่วมกัน หรือแม้กระทั่งคุณผ่อง เล่งอี้ ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการในชั้นวุฒิสภา หรือแม้แต่คุณจำลอง ครุฑขุนทด ในชั้นของคณะกรรมการวิสามัญในชั้นสภาผู้แทนราษฎร ท่านเหล่านี้จะอยู่ในฐานะที่ทราบได้ดีกว่า รัฐบาลได้รับทราบเพียงแค่ว่าน่าจะมีประมาณ ๑๓ จุด เป็นพลความก็มี เป็นสาระสำคัญก็มี ถามว่าพบแล้วทำอย่างไร ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ท่านสุดท้ายบอกว่าพบแล้วรู้ก่อนแล้วทำไมรัฐบาลจึงไม่จัดการแก้ไข ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๓ นั้นแก้ไขไม่ได้แน่ครับ และจะใช้เวลาแก้หรือคิดนานก็ไม่ได้ ต้องทำเสียภายใน ๒๐ วัน วันมันเดินไปทุกวัน รัฐบาลไม่ได้วางเฉยหรือวางใจในเรื่องนี้ สิ่งที่ได้หารือกันว่าน่าจะทำ ในช่วง ๒๐ วันนั้นมีครับท่านประธาน แต่ล้มเหลวหมดทุกทาง ทางที่ ๑ คิดกันว่านายกรัฐมนตรี มีอำนาจที่จะส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าส่งไปอย่างนั้น มันก็เท่ากับซื้อเวลายืดเวลาออกไป แล้วถ้าเกิดวินิจฉัยมาในที่สุดว่าไม่ได้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ วันเวลาที่จะเปล่าเปลือยไปกับเรื่องนั้น จะเดินหน้าก็ไม่ได้ จะถอยหลังก็ไม่ได้ และในที่สุดมันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องที่ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญอะไร มันเป็นประเด็นที่มีความผิดพลาดคลาดเคลื่อนไม่ลงรอย ไม่ลงเนื้อความอยู่ หนทางนี้ตัดไป ทางที่ ๒ คิดว่าเป็นไปได้หรือไม่ที่จะส่งกลับมายังสภาเพื่อขอให้สภาได้พิจารณาดำเนินการใหม่ เพราะการที่ว่าสภาจะต้องพิจารณาเรื่องนี้เป็น ๓ วาระมันไม่อยู่ในรัฐธรรมนูญ เป็นเรื่องที่กำหนดขึ้นตามข้อบังคับการประชุมสภา เรื่องอย่างนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ไม่เพิ่งคิด เคยคิดแล้วเคยทำกันมาในอดีต ผมไม่ต้องการที่จะฟื้นฟูหาตะเข็บที่พยายามยกเรื่องในทางประวัติศาสตร์ขึ้นมากราบเรียน ไม่ได้ประสงค์จะแก้ตัวว่าเคยผิดกันได้ทำไมจะผิดต่อไม่ได้ ไม่ใช่อย่างนั้น ความประสงค์ต้องการให้เห็นสิ่งที่เป็นบทเรียน วันนี้เหตุที่เกิดขึ้นก็เป็นบทเรียนที่จะต้องอ้างต่อไปในอนาคต ก่อนจะถึงวันนี้ก็มีบทเรียนในอดีต เคยมีกรณีที่สภาได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งมาแล้วในอดีต เมื่อส่งไปยังรัฐบาลนำขึ้นทูลเกล้า ทูลกระหม่อมถวายก็พบว่า มีความผิดพลาดคลาดเคลื่อนทำนองเดียวกันนี้ แล้วสิ่งที่ได้ดำเนินการในครั้งกระนั้น ซึ่งไม่ใช่สมัยอายุของรัฐบาลนี้ ครั้งนั้นได้มีการส่งเรื่องกลับมายังสภา เพื่อให้สภาได้แก้ไข ไม่ใช่ประชุมปรึกษาใหม่ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๙๔ และสภาก็ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าถ้าทำไม่ได้เพราะมันขัดต่อข้อบังคับก็แก้ข้อบังคับเสีย แล้วครั้งนั้นสภาได้แก้ไขสิ่งเหล่านั้นไป แล้วถามแก้สิ่งอื่นที่เคยถกกันมาในชั้นกรรมาธิการในชั้นไหน ย้อนกลับมาแก้กันใหม่อีกครั้งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่ผ่าน ๓ วาระและส่งไปยังรัฐบาลนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายแล้วด้วย เรื่องอย่างนี้เคยมีเคยทำจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ของสภาแห่งนี้มาแล้ว -----

๗๑

ร ๓/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

สัญญาภาค ๓๒/๑

รัฐบาลคิดว่าน่าจะใช้ทางนี้สำหรับการแก้ปัญหาครั้งนี้ แต่เกรงปัญหาอย่างเดียวกับท่านสมาชิก วุฒิสภา แก้วสรร อติโพธิ ได้กล่าวว่าถ้าส่งกลับมาให้สภาแก้ สภาก็จะถามแล้วแก้ตรงไหน แล้วมันมีบางข้อที่อาจจะอยู่นอกเหนือ ๑๓ ข้อนั้น ในที่สุดก็เกิดโกลาหลขึ้นกลางสภา ยิ่งวันนี้ ต้องส่งกลับมาให้รัฐสภาพิจารณาซึ่งโดยอำนาจของรัฐสภาอาจจะทำได้ แต่ในที่สุดแล้วจะใช้ ฐานอะไร ข้อบังคับอะไร เพราะเหตุอย่างนี้ไม่เคยนึกว่าจะเกิด ขนาดในข้อบังคับการประชุม รัฐสภาก็ยังไม่มีบทบัญญัติว่าด้วยการประชุมร่วมกันเพื่อจะพิจารณาปัญหาที่ทรงยับยั้ง พระราชทานคืนมาตามมาตรา ๙๔ แสดงว่าเป็นเหตุที่ไม่มีผู้ใดคิดว่ามันจะเกิด ฉะนั้น รัฐบาลจึงระงับข้อนั้นเพราะเกรงผลเสียอย่างอื่นมากกว่า คิดถึงทางที่ ๓ ว่าถ้านำขึ้น ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายภายใน ๒๐ วัน เพราะวันมันเร่งรัดจนตัวเข้ามาจนกระทั่งถึง วันที่ ๑๘ ๑๙ แล้ว นำขึ้นถวาย และถ้าสมมุติว่ามีพระมหากษัตริย์คุณพระราชทานกลับลงมา ทางแก้ตรงนั้นก็ต้องเป็นว่ารัฐบาลต้องทำกฎหมายใหม่แก้ไขเข้ามาทันที เรื่องอย่างนี้ เคยเกิด ก็ต้องกราบเรียนอีกในประวัติศาสตร์เกิดกับรัฐธรรมนูญด้วย เมื่อตอนที่สภานิติบัญญัติ แห่งชาติจัดทำรัฐธรรมนูญ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๑๗ นำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายได้มี พระราชบัณฑิตทรงวิจารณ์กลับมา แต่แม้กระนั้นก็มีพระมหากษัตริย์คุณลงพระปรมาภิไธย สิ่งที่รัฐบาลครั้งนั้นคือท่านนายกรัฐมนตรีสัญญา ธรรมศักดิ์ ดำเนินการคือรับพระราชทาน รัฐธรรมนูญกลับลงมาในวันใดมีขอแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนั้นเข้ามาในวันนั้นทันที ซึ่งสภา ก็ดำเนินการให้ ในอดีตก็เคยมีมาแล้ว ในสมัยรัฐบาลหนึ่ง ขอภัยที่จะไม่ต้องเอ่ยว่าตรงไหน เมื่อไร กระผมเป็นเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอยู่ในครั้งนั้นเมื่อทรงลงพระปรมาภิไธยพระราชทาน กลับลงมาโดยที่เป็นที่ทราบกันอยู่ว่ามีข้อคลาดเคลื่อนฉกฉกรรจ์ในสาระสำคัญ แต่เมื่อ มีพระมหากษัตริย์คุณพระราชทานกลับลงมาก็ได้ทำเรื่องเสนอขอแก้ไขเข้ามาในสภาทันที และสามารถสำเร็จเสร็จสิ้นเป็นกฎหมายใน ๗ วัน ๑๕ วัน ครั้งนี้รัฐบาลไม่บังอาจบังเอื่อมที่จะ ไปกราบบังคมทูลถวายคำแนะนำประการใด ก็คิดว่าเมื่อต้องทำเสียภายใน ๒๐ วันก็ต้องทำ เมื่อทำแล้วถ้าสมมุติว่ามีพระราชวินิจฉัยลงมาว่าจะลงพระปรมาภิไธยและให้ดำเนินการแก้ไข ก็แก้ไข และนี่คือที่มาว่าสภาก็จะปิดสมัยประชุมวันที่ ๒๙ พฤศจิกายนนี้อยู่แล้ว รัฐบาล จึงต้องยกร่างพระราชบัญญัติเตรียมเข้ามาเสนอเข้ามาอยู่ในวาระ แต่เมื่อมีเหตุเช่นนี้ขึ้นก็คงจะ ไม่มีเหตุที่รัฐบาลจะขอให้นำเอาร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นที่อยู่ในวาระยกขึ้นมาพิจารณา

เป็นอันขาด นี่ก็คือหนทางที่เตรียมไว้ และเตรียมต่อไปแม้กระทั่งว่าถ้าหากว่าไม่ทรง
 ลงพระปรมาภิไธยซึ่งเป็นไปตามพระราชอำนาจและเป็นเรื่องที่สามารถดำเนินการได้ทุกอย่าง
 ถูกต้องทุกประการในประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยและรัฐธรรมนูญก็ได้
 ถวายยกไว้เป็นพระราชอำนาจในส่วนนี้ คำอธิบายของครูบาอาจารย์ ศาสตราจารย์ ที่อธิบาย
 กันมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ขอร้องที่เอ่ยนาม ท่านศาสตราจารย์ดอกเตอร์หยุด แสงอุทัย กล่าวไว้
 ดีเหลือเกินว่า กฎหมายแม้จะผ่านจากสภาทั้ง ๒ ก็มีโอกาสที่จะผิดพลาดได้ เพราะฉะนั้น
 ถ้าหากว่าไม่มีกระบวนการใดเข้ามาในขั้นสุดท้ายความผิดพลาดนั้นก็จะเป็นปรากฏตลอดไป
 จึงต้องยกขึ้นถวายเป็นพระราชอำนาจเพื่อที่สุดของที่สุดแล้วจะต้องมีหนทางที่ลงมาเยียวยา
 บำบัดแก้ไขสิ่งเหล่านั้น บัดนี้ก็มีพระมหากษัตริย์คุณลงมา เมื่อผิดพลาดคลาดเคลื่อน
 ก็ดำเนินการเสีย ก็ย้อนกลับเข้ามาสู่กระบวนการวันนี้และเป็นสิ่งที่รัฐบาลคงจะต้องทำต่อไป
 ในวันหน้า รัฐบาลทราบครับ แต่ไม่รู้จะแก้ไขอย่างไร แล้วบัดนี้หนทางแก้ไขก็บังเกิดขึ้นได้
 ด้วยการที่พระราชทานกลับลงมายังสภานี้ให้ประชุมปรึกษา ผมกราบเรียนต่อไปอีกนิด
 เถอะครับท่านประธานที่เคารพ มีสมาชิกบางท่านพูดถึงว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้เคยกล่าวว่า
 กฎหมายนั้นไม่สำคัญประหนึ่งว่าประเทศนี้ไม่ใช่นิติรัฐ ท่านนายกรัฐมนตรีจะกล่าวที่ใด
 เมื่อใด แล้วมีความหมายอย่างไร กระผมไม่อยู่ในเหตุการณ์และไม่ทราบ แต่สิ่งที่อยู่ใน
 เหตุการณ์และทราบก็คือตลอดเวลาที่ท่านนายกประชุมคณะรัฐมนตรีท่านจะกล่าวเสมอว่า
 ลำพังกฎหมายอย่างเดียวไม่ใช่สิ่งสำคัญสุดยอด เพราะถ้ายกเอากฎหมายเป็นตัวตั้ง
 แล้วไม่คิดถึงปรัชญา ไม่คิดถึงเหตุผล ไม่คิดถึงที่มาของกฎหมายไม่คิดถึงผลกระทบแล้ว
 จะเกิดความเสียหาย ให้คิดถึงสิ่งอื่นด้วยนอกจากกฎหมาย นั่นก็คือปรัชญา นั่นคือเหตุผล
 เพราะฉะนั้นรัฐบาลให้ความสำคัญกับกฎหมาย พูดไปทำไมมี การที่ตั้งท่านรองนายกรัฐมนตรี
 โภคิน พลกุล เข้ามาเมื่อวานขึ้นนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เห็นว่าภาระทางกฎหมายของรัฐบาลนั้น
 มีมาก เหลือปากว่าแรงที่ผู้ใดจะทำไปโดยลำพัง ต้องช่วยกันเข้ามาแก้ไข สิ่งเหล่านี้
 ขอกราบเรียนเป็นเบื้องต้น กราบเรียนท่านประธานครับว่าถ้าสมมุติว่ารัฐสภาพิบัติไม่ยั่งยืน
 ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นอำนาจและ
 ดุลยพินิจโดยเต็มเปี่ยมของที่ประชุมแห่งนี้ รัฐบาลก็ได้คิดทางแก้ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้

๗๓

ร ๓/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

สัญญาภาค ๓๒/๓

ก็คงจะเป็นไปตามที่ท่านอาจารย์ชุมพล ศิลปอาชา ขอร้องที่เอ่ยนามได้กล่าวไว้ว่า ถือว่าตกไป เมื่อตกไปรัฐบาลก็จะทำร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ฉบับใหม่ที่สมบูรณ์ ประมวลเอาสิ่งที่เคยเป็นข้อผิดพลาดและแก้ไขเสียให้ถูกต้อง ประมวลเอาสิ่งที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาทั้ง ๒ สภาเองได้เคยเสนอแนะไว้มาพิจารณาร่วมกัน ประมวลเอาสิ่งที่เป็นร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลได้เสนอเข้ามาอยู่ในวาระและคงไม่จำเป็นต้องยกขึ้น พิจารณามารวมเข้าด้วยกัน แล้วจัดทำเป็นฉบับที่สมบูรณ์ หวังว่าจะสมบูรณ์เสนอเข้ามา ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในโอกาสแรกสุดเมื่อมีการเปิดสมัยประชุมหน้าต่อไป

ในระหว่างนี้ถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ก่อนเปิดสมัยประชุม สิ่งที่รัฐบาลจะทำคือพยายามเยียวยาแก้ไขความเสียหายโดยมาตรการทางบริหาร ได้คิดกันแล้วว่าภายใต้พระราชบัญญัติข้าราชการครูในปัจจุบันสามารถที่จะออกกฎ ก.ค. กฎคณะกรรมการข้าราชการครู สามารถที่จะออกกฎ ก.พ. และสามารถที่จะออกกฎกระทรวงหลายอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาหลายเรื่องที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ฝากและตั้งประเด็นไว้ไปพลางก่อนได้ กว่าจะไปถึงวันนั้น คือวันที่ทำให้ทุกอย่างสมบูรณ์ตามกระบวนการนิติบัญญัติและเจตนารมณ์ของวุฒิสภาต่อไป ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ผมคิดว่าน่าจะขอมติได้เนาะครับ ผมขอเชิญสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเข้าห้องเพื่อใช้สิทธิด้วยเนาะครับ

(ประธานวุฒิสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกวุฒิสภาครับ ขั้นตอนต่อไปก็คือ ผมจะขอมติว่าจะยืนยันร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ตามข้อปรึกษาของวุฒิสภาหรือไม่ ซึ่งคะแนนเสียงยืนยันจะต้องไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้ง ๒ สภา คือตั้งแต่ ๔๖๕ เสียงขึ้นไปเนาะครับ พร้อมหรือยังครับ พร้อมแล้วผมเชิญลงคะแนนอย่างที่ได้ทำมาในร่างที่แล้วเนาะครับ คือถ้าใครยืนยันเนาะครับ กดคำว่า เห็นด้วย ถ้าใครไม่ยืนยันเนาะครับ ก็กดคำว่า ไม่เห็นด้วย เนาะครับ เข้าใจกันดีแล้วเนาะครับ ผมให้ข้อสังเกตเนาะครับ ท่านสมาชิกครับ

(สมาชิกทำการเสียงบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ขออนุญาตครับ ท่านประธานครับ ในช่วงนี้เป็นช่วงเที่ยง ขออนุญาตอีกสักกระยะหนึ่งครับ ท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : เข้าใจครับ ผมกำลังจะให้ข้อสังเกตว่า ถ้าท่านสมาชิกนั่งฟังการอภิปรายอยู่ข้างนอกห้องประชุมเนาะครับ น่าจะพอสันนิษฐานได้ว่า พอรัฐบาลเริ่มสรุป เริ่มชี้แจง ไขแล้วจะลงมติก็เข้ามา ไม่ต้องเรียกเนาะครับ พอเอาอย่างนี้แล้วก็เห็นไหมครับ ก็รุ่นพอสมควร อย่างกับ

๗๕

ร ๓/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ยาวเวศ ๓๓/๒

เด็กนักเรียนนะครับ ผมให้ข้อสังเกตนะครับว่าต่อไปนี่ครับ พอรัฐบาลเริ่มชี้แจง
นี้รู้แล้วว่าจะลงมติ ก็ทิ้งข้อ ทิ้งงาน ทิ้งกันบูหรือเข้ามาเสียนะครับ ขอบคุณนะครับ
ผมปิดการลงมตินะครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่ลงตัวเลขมาได้แล้วครับ ท่านสมาชิกครับ
มีเสียงยืนยัน ไม่มีนะครับ ไม่ยืนยัน ๓๘๓ ท่าน แล้วก็ไม่ได้ลงคะแนน ๑๑ ท่าน
เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ไม่ยืนยันก็เป็นอันตกไปนะครับ

๗๖

ร ๓/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ยาวเจศ ๓๓/๓

คุณสุทัศน์มีอะไรครับ เห็นยกมือนะครับ หมากระเบียบวาระแล้ว
ไม่มีอะไรนะครับ

เนื่องจากวันนี้หมากระเบียบวาระแล้ว ผมขอปิดการประชุมในวันนี้ครับ
ขอบคุณสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๒๕ นาฬิกา

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๒๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ผู้จดรายงานการประชุม

พัชรี ไชคำพา

สุภภา หนองพงษ์

สติมา จันทรไพจิตร

เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์

สันทนา ทรัพย์พูนผล

รพีพร ดิยามา

นนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์

วิมลณี อุดมภักดี

ชนิกา ศรีสมวงศ์

ชัญญาภักดิ์ ทองมา

อัมพา กันทิโกวิทย์

สมบัติ จันทรไพจิตร

บังอร วิบูลโกศล

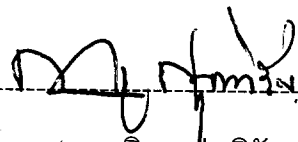
สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

รัฐสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

ครั้งที่ ๓/๒๕๔๖

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งนี้ได้จัดทำเสร็จแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานก่อนที่จะเสนอให้สภารับรอง ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พุทธศักราช ๒๕๔๔ ข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง

(ลงชื่อ) _____



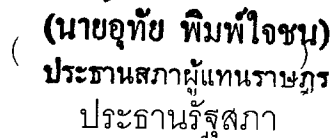
(นายพิฑูร พุ่มหิรัญ)

เลขาธิการรัฐสภา

ตรวจแล้ว วัน ๒๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ที่ประชุมรัฐสภาได้รับรองแล้วในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ วันพุธที่ ๒๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

(ลงชื่อ) _____



(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ประธานรัฐสภา

รายชื่อสมาชิกรัฐสภาที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ
วันพุธที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑	นายกมล จิระพันธุ์วณิช		✓		
๒	นายกมล มั่นศักดิ์	✓			
๓	นางกรรณิกาญจน์ วิสมหมาย	✓			
๔	นายกรีช กงเพชร	✓			
๕	นางกรรณา ชิดชอบ		✓		
๖	นายกฤษฎา ลัจจุกุล	✓			
๗	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
๘	นางกอบกุล นพอมรบดี	✓			
๙	นายกอบศักดิ์ ชูติกุล	✓			
๑๐	นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	✓			
๑๑	นางสาวกัญญา ศิลปอาชา	✓			
๑๒	นางกัณฑวรรณ กุลจรรยาวิวัฒน์	✓			
๑๓	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
๑๔	พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล	✓			
๑๕	นายการุญ จันทรางศุ	✓			
๑๖	นายการุณ ไสงาม	✓			
๑๗	นายกำซุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
๑๘	นายกำพล ภูมณี	✓			
๑๙	หม่อมราชวงศ์กำลูนเทพ เทวกุล	✓			
๒๐	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
๒๑	พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร	✓			
๒๒	นายกิตติพงษ์ เทียมสุวรรณ	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๓	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
๒๔	ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง	✓			
๒๕	นางกุศลมาลวดี ศิริโกมุท	✓			
๒๖	นายเกรียง กัลป์ตินันท์	✓			
๒๗	นายเกรียงไกร ไชยมงคล	✓			
๒๘	นายเกษม ชัยสิทธิ์	✓			
๒๙	นายเกษม ปานอุดมลักษณ์		✓		
๓๐	นายเกษม มาลัยศรี	✓			
๓๑	นายเกษม อุประ	✓			
๓๒	หม่อมราชวงศ์เกษมสโมสร เกษมศรี	✓			
๓๓	นายเกื้อกูล ด้านชัยวิจิตร	✓			
๓๔	นายแก้ว บัวสุวรรณ			✓	
๓๕	นายแก้วสรร อติโพธิ	✓			
๓๖	นายโกเมศ ขวัญเมือง	✓			
๓๗	นายโกเมศ ศิษรนาพันธ์	✓			
๓๘	นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ	✓			
๓๙	นายขจรชน จุดโต		✓		
๔๐	นายคงกฤษ ทรงษ์ไฉไล	✓			
๔๑	นางสาวคณิง ไทยประสิทธิ์		✓		
๔๒	นางคมคาย พลบุตร	✓			
๔๓	นายคำนวน ชโลปถัมภ์		✓		
๔๔	นายคำนวน เหมาะประสิทธิ์		✓		
๔๕	นายคำพันธ์ บ็องปาน		✓		
๔๖	นายคำรณ ณ ลำพูน	✓			
๔๗	นายแคล้ว นรปติ	✓			
๔๘	นายเงิน บุญสุภา		✓		
๔๙	นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๐	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
๕๑	นายจรัส พัวช่วย			✓	
๕๒	นายจรรยา ยังประกาศ	✓			
๕๓	นายจองชัย เทียงธรรม	✓			
๕๔	นายจอห์น อึ้งภากรณ์	✓			
๕๕	นายจักรพันธ์ ยมจินดา	✓			
๕๖	นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	✓			
๕๗	นายจาดุรงค์ เฟ็งนรพัฒน์	✓			
๕๘	นายจำเริญ จิตรวรร	✓			
๕๙	นายจำนงค์ โพธิสาโร	✓			
๖๐	นายจำรัส เวียงสงค์	✓			
๖๑	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	✓			
๖๒	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	✓			
๖๓	คุณหญิงจินตนา สุขมาก	✓			
๖๔	นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริวัฒน์	✓			
๖๕	นายจิโรจน์ โชติพันธ์	✓			
๖๖	นายจตุติ ไกรฤกษ์		✓		
๖๗	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
๖๘	นายจตุฤทธิ์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
๖๙	นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	✓			
๗๐	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
๗๑	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
๗๒	พันตำรวจโท เจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะโมง			✓	
๗๓	นายเจือ ราชสีห์	✓			
๗๔	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
๗๕	ร้อยตำรวจเอก เณลิม อยู่บำรุง	✓			
๗๖	นายเฉลิมชัย ฉินะวิจารณ์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๗๗	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	✓			
๗๘	นายเฉลิมชัย อุฬารกุล	✓			
๗๙	นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	✓			
๘๐	นายชงค์ วงษ์พันธ์		✓		
๘๑	คุณหญิงชดช้อย โสภณพนิช	✓			
๘๒	นางสาวชรินทร์ พุทธปวน	✓			
๘๓	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
๘๔	นายชวน หลีกภัย	✓			
๘๕	นายชวลิต มหาจันทร์	✓			
๘๖	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
๘๗	นายชัชวาลย์ คงอุดม	✓			
๘๘	นายชัย ชิดชอบ	✓			
๘๙	นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล	✓			
๙๐	นายชัยวุฒิ ธนาคนานุสรณ์	✓			
๙๑	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
๙๒	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
๙๓	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
๙๔	นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม	✓			
๙๕	นายชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์	✓			
๙๖	นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์	✓			
๙๗	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
๙๘	นายชิต เจริญประเสริฐ	✓			
๙๙	นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	✓			
๑๐๐	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
๑๐๑	นายชุมพล ศิลปอาชา	✓			
๑๐๒	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๐๓	พลตำรวจโท ชูชาติ ทศนเสถียร	✓			
๑๐๔	นายชูวงศ์ ฉายบุตร	✓			
๑๐๕	นายชูวิทย์ กุ่ย พิทักษ์พรพัลลภ	✓			
๑๐๖	นายชูศักดิ์ แอทอง	✓			
๑๐๗	นายเชน เทือกสุบรรณ	✓			
๑๐๘	ร้อยตำรวจโท เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ		✓		
๑๐๙	นายเชิดพงษ์ อุทัยสง	✓			
๑๑๐	นายไชยยศ จิรเมธากร			✓	
๑๑๑	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
๑๑๒	นายไชยา พรหมา	✓			
๑๑๓	นายไชยา สะสมทรัพย์	✓			
๑๑๔	นายญาณเดช ทองลิมา	✓			
๑๑๕	นายจุนีสรุ เทียนทอง	✓			
๑๑๖	พันโทหญิงจิตติยา รังสิตพล		✓		
๑๑๗	นายณรงค์ นุ่นทอง	✓			
๑๑๘	พลตำรวจโท ณรงค์ อมาตยกุล		✓		
๑๑๙	นายณรงค์เลิศ สุรพล			✓	
๑๒๐	นายณรงค์สิทธิ์ เจริญรัตน์		✓		
๑๒๑	นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล	✓			
๑๒๒	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
๑๒๓	นายดำรง พุฒตาล	✓			
๑๒๔	หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	✓			
๑๒๕	นาวาโท เดชา สุขารมณ์	✓			
๑๒๖	นายเด่น ไต้ะมีนา		✓		
๑๒๗	นางสาวตรีนุช เทียนทอง	✓			
๑๒๘	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
๑๒๙	นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓๐	นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากุล	✓			
๑๓๑	นางเตือนใจ ดีเทศน์	✓			
๑๓๒	นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี	✓			
๑๓๓	นายถวิล จันทร์ประสงค์	✓			
๑๓๔	นายถวิล ไพรสณฑ์	✓			
๑๓๕	นายถวิล ฤกษ์ห่วย	✓			
๑๓๖	นายถาวร เกียรติไชยากร	✓			
๑๓๗	นายถาวร ตริรัตน์ณรงค์	✓			
๑๓๘	นายถาวร เสนเนียม	✓			
๑๓๙	นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
๑๔๐	นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	✓			
๑๔๑	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			
๑๔๒	พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	✓			
๑๔๓	นายทวี สุระบาล		✓		
๑๔๔	นายทวีป ขวัญบุรี		✓		
๑๔๕	นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๑๔๖	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			
๑๔๗	นายทศพล สังขทรัพย์	✓			
๑๔๘	นายทองดี มนิสสาร	✓			
๑๔๙	นายทองใบ ทองเปาต์	✓			
๑๕๐	นายทองหล่อ พลโคตร		✓		
๑๕๑	พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง	✓			
๑๕๒	นายเทวฤทธิ์ นิกרתศ	✓			
๑๕๓	นายเทวัญ ลิปตพัลลภ	✓			
๑๕๔	นายเทอดพงษ์ ไชยนั้นนท์	✓			
๑๕๕	นายธนกร นันท์	✓			
๑๕๖	นายธนัญ ดันตีสุนทร	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕๗	นายชนเทพ ทิมสุวรรณ	✓			
๑๕๘	นายธนิตพล ไชยนันท์	✓			
๑๕๙	นายธเนศ เกรือรัตน์	✓			
๑๖๐	นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	✓			
๑๖๑	นายวัชชัย เมืองนาง	✓			
๑๖๒	นายวัชชัย ลัจจุกุล		✓		
๑๖๓	นายวัชชัย อนามพงษ์	✓			
๑๖๔	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
๑๖๕	นายธานี ยี่สาร	✓			
๑๖๖	นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์			✓	
๑๖๗	นายธีรโชต กองทอง	✓			
๑๖๘	นายธีระ สลักเพชร	✓			
๑๖๙	นายธีระชัย คิริขันธ์	✓			
๑๗๐	นายธีระชัย แสนแก้ว	✓			
๑๗๑	นายธีระยุทธ วานิชชัง	✓			
๑๗๒	นายนคร มาจิมี	✓			
๑๗๓	นายนพคุณ วัฐไผ่	✓			
๑๗๔	นายนพดล พลเสน	✓			
๑๗๕	นายนพดล สมบูรณ์	✓			
๑๗๖	นายนพดล อินนา	✓			
๑๗๗	นายณรินทร์ ศรีสรรพวงค์	✓			
๑๗๘	นายนราพัฒน์ แก้วทอง	✓			
๑๗๙	นายนริศ ขำนุรักษ์	✓			
๑๘๐	นายนริศร ทองธิราช	✓			
๑๘๑	นางสาวนริศ อติเทพวรพันธุ์	✓			
๑๘๒	นายจำลองดีน อูมา		✓		
๑๘๓	นางนัฐมล สมบูรณ์เทอดธนา	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๘๔	นางนันทนา สงฆ์ประชา	✓			
๑๘๕	นายนิคม เซาร์กิตติโสภณ		✓		
๑๘๖	นายนิติชัย นาคกรทรรพ		✓		
๑๘๗	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
๑๘๘	นายนิพนธ์ คนขยัน	✓			
๑๘๙	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
๑๙๐	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
๑๙๑	นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์	✓			
๑๙๒	นายนิพนธ์ สุทธิเดช	✓			
๑๙๓	นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา	✓			
๑๙๔	นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ	✓			
๑๙๕	นางนิกา พริ้งศุลกะ	✓			
๑๙๖	นายนิมิตร นนทพันธาวาทย์	✓			
๑๙๗	นายนิยม วรปัญญา	✓			
๑๙๘	นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	✓			
๑๙๙	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
๒๐๐	นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ	✓			
๒๐๑	นายนิโรธ สุนทรเลขา	✓			
๒๐๒	นายนิวัฒน์ พันธุ์	✓			
๒๐๓	นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
๒๐๔	นายนิสิต สิ้นธุ์ไพร	✓			
๒๐๕	นายบรรพบุรุษ เกริกพิทยา	✓			
๒๐๖	พันตำรวจโท บรรยนิ ตั้งภากรณ์	✓			
๒๐๗	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
๒๐๘	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๒๐๙	พลเอก บัณฑิตย มลายอริสุนย์	✓			
๒๑๐	นายบัวสอน ประชามอญ	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๑๑	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	✓			
๒๑๒	นายบุญชู ตรีทอง	✓			
๒๑๓	นายบุญญา หลีเหลด	✓			
๒๑๔	นายบุญเต็ม จันทะวัฒน์	✓			
๒๑๕	นายบุญถึง ผลพานิชย์	✓			
๒๑๖	นายบุญทรง เติรยาภิรมย์	✓			
๒๑๗	นายบุญหัน ดอกไร่สง	✓			
๒๑๘	นายบุญพันธ์ แซ่ฉมนะ	✓			
๒๑๙	นายบุญยืน ศุภสารสาทร	✓			
๒๒๐	นางบุญวัน ศรีธเรศ	✓			
๒๒๑	นายบุญลือ ประเสริฐโสภ	✓			
๒๒๒	นายบุญเลิศ ไพรินทร์	✓			
๒๒๓	นายบุญส่ง ไขเกษ	✓			
๒๒๔	นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ	✓			
๒๒๕	นางสาวบุษรินทร์ ดิยะไพรัช	✓			
๒๒๖	นายบูรานันดิน อุเชิง			✓	
๒๒๗	นายปรกรณ์ บุรณุปกรณ์	✓			
๒๒๘	นายปกิต พัฒนกุล	✓			
๒๒๙	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
๒๓๐	นายประกิจ พลเดช	✓			
๒๓๑	นายประเกียรติ นาสิมมา	✓			
๒๓๒	นายประจวบ อิงภากรณ์	✓			
๒๓๓	นายประจักษ์ แก้วกล้าหาญ	✓			
๒๓๔	นายประชา ประสพดี	✓			
๒๓๕	นายประชาติปไตย คำสิงห์นอก	✓			
๒๓๖	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๓๗	นายประจักษ์ มั่นหมาย	✓			
๒๓๘	นายประทวน เขียวฤทธิ์	✓			
๒๓๙	พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภาพ	✓			
๒๔๐	นายประทีป กรีกาเวช	✓			
๒๔๑	นางประทีป อึ้งทรงธรรม	✓			
๒๔๒	นางประไพพรรณ เล็งประเสริฐ	✓			
๒๔๓	นายประภัตร โปธสฤษ		✓		
๒๔๔	นายประไพวัฒน์ สภาวสุ		✓		
๒๔๕	นายประมณฑ์ คุณะเกษม	✓			
๒๔๖	นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์	✓			
๒๔๗	นายประยุทธ ศรีมีชัย	✓			
๒๔๘	นายประวิช นิลวัชรมณี	✓			
๒๔๙	นายประวิช รัตนเพียร	✓			
๒๕๐	นายประศักดิ์ ณ กาฬสินธุ์	✓			
๒๕๑	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			
๒๕๒	นายประสงค์ โฆษิตานนท์		✓		
๒๕๓	นายประสงค์ บุรณพงษ์	✓			
๒๕๔	นายประสานครินทร์ บุญมี	✓			
๒๕๕	นายประสิทธิ์ จันทาทอง	✓			
๒๕๖	นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ	✓			
๒๕๗	นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล	✓			
๒๕๘	นายประสิทธิ์ ปทุมรัตน์	✓			
๒๕๙	นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา	✓			
๒๖๐	นายประเสริฐ จันทรรวมทอง	✓			
๒๖๑	นายประเสริฐ เต็นนากัลย	✓			
๒๖๒	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
๒๖๓	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ		✓		

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๖๔	นายประแสง มงคลศิริ	✓			
๒๖๕	นายปราโมทย์ ไทชนม์	✓			
๒๖๖	นายปราโมทย์ ไม้กลัด	✓			
๒๖๗	นายปราโมทย์ สุขุม		✓		
๒๖๘	นายปริญญา กรวยทอง	✓			
๒๖๙	พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสกรกิจ	✓			
๒๗๐	นายปรีชา ปิตานนท์	✓			
๒๗๑	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
๒๗๒	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๒๗๓	นายปรีชา เลหาพงศ์ชนะ	✓			
๒๗๔	พันตำรวจเอก ปรีดี เจริญศิลป์	✓			
๒๗๕	นายปรีดี หิรัญพุกษ์	✓			
๒๗๖	นางปวีณา หงสกุล		✓		
๒๗๗	นายปัญญา จีนาคำ	✓			
๒๗๘	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ	✓			
๒๗๙	นายปานปรีดิ์ พิทธิฐานุกร	✓			
๒๘๐	นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ	✓			
๒๘๑	นายปิยะ ปิตุเตชะ	✓			
๒๘๒	นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์		✓		
๒๘๓	นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	✓			
๒๘๔	นางผณิตทรา ภัคเกษม	✓			
๒๘๕	นายผ่อง เล่งอี้		✓		
๒๘๖	นางผ่องศรี แซ่จิ่ง	✓			
๒๘๗	นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์	✓			
๒๘๘	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
๒๘๙	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
๒๙๐	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๙๑	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	✓			
๒๙๒	นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	✓			
๒๙๓	นายพงษ์ศักดิ์ วรปัญญา	✓			
๒๙๔	พลเอก พนม จินะวิจารณ์	✓			
๒๙๕	นายพนัส ทศนียานนท์	✓			
๒๙๖	ร้อยตำรวจเอก เพียว พูลธรัตน์		✓		
๒๙๗	นายพร เพ็ญพาส	✓			
๒๙๘	นายพรชัย อรรถปรียางกูร	✓			
๒๙๙	นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ	✓			
๓๐๐	นายพรวุฒิ สารสิน		✓		
๓๐๑	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
๓๐๒	นายพรศักดิ์ เปี่ยมคล้า	✓			
๓๐๓	นายพรเสก กาญจนจारी	✓			
๓๐๔	นางพรหมจारी รัตนเศรษฐ์	✓			
๓๐๕	นายพฤทธิชัย ดำรงรัตน์	✓			
๓๐๖	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง	✓			
๓๐๗	นายพ้อง ชีวานันท์	✓			
๓๐๘	นางพัฒนา ศิริวันสาณฑ์	✓			
๓๐๙	นายพา อักษรเสื่อ	✓			
๓๑๐	นายพายัพ ปันเกตุ	✓			
๓๑๑	นายพิชัย ขำเพชร		✓		
๓๑๒	นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง กิตติรักษกุล	✓			
๓๑๓	นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์	✓			
๓๑๔	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	✓			
๓๑๕	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	✓			
๓๑๖	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล			✓	
๓๑๗	นายพิทยา บุญเฉลียว	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑๘	นายพิทักษ์ สันติวงศ์เดชา		✓		
๓๑๙	นายพินิจ จันทรสมบุญ	✓			
๓๒๐	นายพินิจ จันทรสุรินทร์	✓			
๓๒๑	นางพิมพ์พา จันทรประสงค์	✓			
๓๒๒	นายพิมล ศรีวิกรม์		✓		
๓๒๓	นายพิษณุ พลไวย์	✓			
๓๒๔	นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์	✓			
๓๒๕	นายพีระพันธุ์ สาสิริฐวิภาค	✓			
๓๒๖	นายพีระเพชร ศิริกุล		✓		
๓๒๗	นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	✓			
๓๒๘	นายพูลสวัสดิ์ โทตระไวศยะ	✓			
๓๒๙	นางเพ็ญศักดิ์ จักขุจินดา	✓			
๓๓๐	นายเพิ่มพูน ทองศรี		✓		
๓๓๑	นายไพธิพงษ์ ลำช้า	✓			
๓๓๒	พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา		✓		
๓๓๓	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๓๓๔	นายไพบุลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร	✓			
๓๓๕	นายไพบุลย์ อุบัติศฤงค์	✓			
๓๓๖	นายไพโร พัฒโน		✓		
๓๓๗	นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร	✓			
๓๓๘	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณทวี	✓			
๓๓๙	นายไพศาล จันทรภักดี	✓			
๓๔๐	นายไพศาล จันทวารา	✓			
๓๔๑	นายไพศาล ยิงสมาน	✓			
๓๔๒	นายไพครุดดิน บอดตอ		✓		
๓๔๓	นางฟาริดา สุไลมาน		✓		
๓๔๔	นายภัทรศักดิ์ โอสธานุเคราะห์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๔๕	นายภาคิน สมมิตร	✓			
๓๔๖	นายภิญญา ช่วยปลอด		✓		
๓๔๗	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
๓๔๘	นายภิมุข สิมะโรจน์	✓			
๓๔๙	นายภูมิ สาระผล	✓			
๓๕๐	นายภูมินทร์ สีธีระประเสริฐ	✓			
๓๕๑	นางสาวกวนนิดา คุณผลิน	✓			
๓๕๒	นายมงคล กิมสุนจันทร์	✓			
๓๕๓	นายมณฑิเยร สงฆ์ประชา	✓			
๓๕๔	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	✓			
๓๕๕	นายมนตรี ลินทวีชัย	✓			
๓๕๖	นายมนัส รุ่งเรือง	✓			
๓๕๗	พลเอก มนัส อร่ามศรี	✓			
๓๕๘	นายมนู วณิชชานนท์	✓			
๓๕๙	พลตรี มนูญกฤต รูปขจร	✓			
๓๖๐	นางมยุรา มนะสิการ	✓			
๓๖๑	นางมลิวลัย เงินหมื่น	✓			
๓๖๒	นายมรรณพ เดชวิทักษ์	✓			
๓๖๓	นายมหิตล จันทรางกูร	✓			
๓๖๔	นายมานพ จรัสดำรงนิตย	✓			
๓๖๕	นายมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
๓๖๖	นายมานิชญ์ วิชัยกุล	✓			
๓๖๗	นายมารุต บุณนาค	✓			
๓๖๘	นายมารุต โรจนปิยาวงค์	✓			
๓๖๙	นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ	✓			
๓๗๐	นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	✓			
๓๗๑	พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๗๒	นายมีชัย วีระไวทยะ	✓			
๓๗๓	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
๓๗๔	นายमुख สู่ไลมาน		✓		
๓๗๕	นาย मुखตาร์ มะทา		✓		
๓๗๖	นายเมธี ฉัตรจินดารัตน์	✓			
๓๗๗	นายยงยศ อติเรกสาร	✓			
๓๗๘	นายยงยุทธ ตียะไพรัช	✓			
๓๗๙	นายยงยุทธ นพเกตุ	✓			
๓๘๐	นายยงยุทธ สุภาพ	✓			
๓๘๑	พลเอก ยุทธนา คำดี		✓		
๓๘๒	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร		✓		
๓๘๓	นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล	✓			
๓๘๔	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	✓			
๓๘๕	นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต	✓			
๓๘๖	นาวาอากาศโท รวยลามา เอี่ยมทอง	✓			
๓๘๗	นายรส มะลิผล	✓			
๓๘๘	นางระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช	✓			
๓๘๙	นายระวัง เนตรโพธิ์แก้ว	✓			
๓๙๐	นายระวี กิ่งคำวงศ์	✓			
๓๙๑	นายระวี หิรัญโชติ	✓			
๓๙๒	นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	✓			
๓๙๓	พลเอก รัตน์นะ เณลิมนแสนยากร	✓			
๓๙๔	นายรุ่งเรือง พิทยศิริ	✓			
๓๙๕	นางสาวเรวดี รัชมิทัต	✓			
๓๙๖	นายเรวัต สิรินุกูล	✓			
๓๙๗	พลเรือโท โรช วิภัติภูมิประเทศ	✓			
๓๙๘	นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๙๙	นายลามศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ	✓			
๔๐๐	นางลาวัญญ์ ตันติกุลพงศ์	✓			
๔๐๑	นายลำพอง พิลาสมบัติ	✓			
๔๐๒	นายลิขิต ธีรเวคิน	✓			
๔๐๓	นายลิขิต หมู่ดี	✓			
๔๐๔	นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง	✓			
๔๐๕	พลตำรวจโท วรรณรัตน์ คชรัักษ์	✓			
๔๐๖	นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล	✓			
๔๐๗	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
๔๐๘	นายวรวิทย์ เชื้อเพชร	✓			
๔๐๙	นายวรวุฒิ ภูมมะกาญจนะ	✓			
๔๑๐	นายวรารุท ศิลปอาชา	✓			
๔๑๑	นายวัชรนา ณ วังขนาย	✓			
๔๑๒	นายวัฒนา เสงไพบเราะ	✓			
๔๑๓	พลเอก วัฒนา สรรพานิช	✓			
๔๑๔	นายวัยโรจน์ พิพิธภักดี		✓		
๔๑๕	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	✓			
๔๑๖	ว่าที่เรือโท วัลลภ ยิ่งตรง	✓			
๔๑๗	นายวัลลภ สุปรียศิลป์	✓			
๔๑๘	นายวารุจ ศิริวัฒน์	✓			
๔๑๙	นายวาสิต พยัคฆบุตร	✓			
๔๒๐	นายวิกรม อัยศิริ	✓			
๔๒๑	นายวิชัย วัฒนาประสิทธิ์	✓			
๔๒๒	นายวิจิตร พรพฤตพันธ์	✓			
๔๒๓	นายวิจิตร มโนสิทธิ์ศักดิ์	✓			
๔๒๔	นายวิจิตร ศรีสอ้าน	✓			
๔๒๕	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๒๖	นายวิชัย ครอบยุติ	✓			
๔๒๗	นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	✓			
๔๒๘	นายวิชัย สามีตร	✓			
๔๒๙	พลเอก วิชา ศิริธรรม	✓			
๔๓๐	นายวิชาญ มีนชัยนันท์	✓			
๔๓๑	นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล	✓			
๔๓๒	นายวิชิต พูลลาภ	✓			
๔๓๓	นายวิเชียร เปาอินทร์	✓			
๔๓๔	นายวิญญู อู่ฟ้ากุล	✓			
๔๓๕	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
๔๓๖	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
๔๓๗	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
๔๓๘	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
๔๓๙	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
๔๔๐	นายวิทยา เทียนทอง		✓		
๔๔๑	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
๔๔๒	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	✓			
๔๔๓	นายวิทยา มะเสนา	✓			
๔๔๔	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
๔๔๕	นายวินัย เสนเนียม	✓			
๔๔๖	นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	✓			
๔๔๗	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
๔๔๘	นายวิรัตน์ ตยางคนนท์	✓			
๔๔๙	พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พิณแสน	✓			
๔๕๐	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
๔๕๑	พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท	✓			
๔๕๒	นายวิโรจน์ อมตกุลชัย		✓		

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๕๓	นางวิลาวัณย์ ตันวัฒนะพงษ์	✓			
๔๕๔	นายวิลาศ จันทรพิทักษ์	✓			
๔๕๕	นายวิวรรณไชย ฅ กาศสินธุ์	✓			
๔๕๖	นายวิวัฒน์ นิติกาญจนา	✓			
๔๕๗	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
๔๕๘	นายวิสันต์ เดชเสน	✓			
๔๕๙	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
๔๖๐	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
๔๖๑	นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์	✓			
๔๖๒	นายวิสุทธิ ไชยณรุณ	✓			
๔๖๓	นายวีรพงศ์ สกลกิติวัฒน์	✓			
๔๖๔	นายวีรวัชร สิทธิธรรม	✓			
๔๖๕	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล	✓			
๔๖๖	นายวีระพล วัชรประทีป	✓			
๔๖๗	นายวีระพล อติเรกสาร	✓			
๔๖๘	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	✓			
๔๖๙	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
๔๗๐	นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง	✓			
๔๗๑	นายเวียง วรเชษฐ์	✓			
๔๗๒	พันตำรวจโท ไหวพจน์ อารมณ์รัตน์	✓			
๔๗๓	นายศรคม ภาชา		✓		
๔๗๔	พลตรี ศรชัย มนต์วิวัฒน์	✓			
๔๗๕	นายศรารัฐ เพชรพนมพร	✓			
๔๗๖	นายศรีเมือง เจริญศิริ	✓			
๔๗๗	นายศักดิ์ดา คงเพชร	✓			
๔๗๘	นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ		✓		
๔๗๙	นางสาวคณินีย์ นาคพงศ์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๘๐	นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี	✓			
๔๘๑	พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์	✓			
๔๘๒	นายศิริ หวังบุญเกิด	✓			
๔๘๓	นายศิริโชค โสภา	✓			
๔๘๔	นางศิริวรรณ ปราชจากัตตรู	✓			
๔๘๕	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์		✓		
๔๘๖	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
๔๘๗	นายศิโรทัย เศรษฐศิริ		✓		
๔๘๘	นายศุภชัย โพธิ์สุ	✓			
๔๘๙	นางสาวศุภมาส อิศรภักดี	✓			
๔๙๐	นายศุภรักษ์ ควรหา	✓			
๔๙๑	นายสงกรานต์ คำพิสัย	✓			
๔๙๒	นายสงวน นันทชาติ	✓			
๔๙๓	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
๔๙๔	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	✓			
๔๙๕	นายสถาพร มณีรัตน์	✓			
๔๙๖	นายสนั่น สบายเมือง	✓			
๔๙๗	นายสนั่น สุทธกุล	✓			
๔๙๘	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง	✓			
๔๙๙	นายสนิท กุลเจริญ	✓			
๕๐๐	นายสนิท จันทรวงศ์	✓			
๕๐๑	นายสม ต๊ะยศ	✓			
๕๐๒	นายสมเกียรติ จันทวานิช	✓			
๕๐๓	นายสมเกียรติ ทรัพย์	✓			
๕๐๔	นายสมเกียรติ อ่อนนิมล		✓		
๕๐๕	นายสมควร จิตแสง	✓			
๕๐๖	นายสมควร โอบอ้อม	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๐๗	พันเอก สมคิด ศรีสังคม	✓			
๕๐๘	นายสมเจตน์ ลิ้มปะพันธ์	✓			
๕๐๙	นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	✓			
๕๑๐	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	✓			
๕๑๑	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
๕๑๒	นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ	✓			
๕๑๓	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	✓			
๕๑๔	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
๕๑๕	นายสมบัติ รัตน์	✓			
๕๑๖	นายสมบัติ วรามิตร	✓			
๕๑๗	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	✓			
๕๑๘	นายสมบูรณ์ ไพรวลัย	✓			
๕๑๙	นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๕๒๐	นายสมบูรณ์ อุกัยเวียนกุล	✓			
๕๒๑	นายสมพงษ์ สระแก้ว	✓			
๕๒๒	นายสมพร คำชื่น	✓			
๕๒๓	นายสมมารท เจ๊ะหา	✓			
๕๒๔	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์			✓	
๕๒๕	นายสมศักดิ์ คุณเงิน	✓			
๕๒๖	นายสมศักดิ์ ปรีศนายนันทกุล	✓			
๕๒๗	นายสมศักดิ์ พันธุ์เกษม			✓	
๕๒๘	นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ		✓		
๕๒๙	นายสมศักดิ์ วรคามิน	✓			
๕๓๐	นายสมศักดิ์ โสมกลาง	✓			
๕๓๑	นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย	✓			
๕๓๒	นายสมัย ฮมแสน	✓			
๕๓๓	นายสรรเสริญ สมะลาภา	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๓๔	นายสราวุธ นิยมทรัพย์	✓			
๕๓๕	นายสฤต สันติเมทนีดล	✓			
๕๓๖	นายสฤษฏ์ อึ้งอภินันท์	✓			
๕๓๗	นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์	✓			
๕๓๘	นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ	✓			
๕๓๙	พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์		✓		
๕๔๐	นายสวัสดิภาพ กันหาธรรม	✓			
๕๔๑	นายสหัส พิณฑุเสณีย์	✓			
๕๔๒	นายลัก กอแสงเรือง	✓			
๕๔๓	นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร	✓			
๕๔๔	นายสันดี เทพมณี	✓			
๕๔๕	นายสันติ ต้นสุหัช	✓			
๕๔๖	นายสันติภาพ อินทรพัฒน์	✓			
๕๔๗	นายสันหัต จีนาภักดี	✓			
๕๔๘	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
๕๔๙	นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	✓			
๕๕๐	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
๕๕๑	พลตรี สาคร กิจวิริยะ	✓			
๕๕๒	นายสาคร พรหมภักดี	✓			
๕๕๓	นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย	✓			
๕๕๔	นายสาธิต ปิตุเตชะ	✓			
๕๕๕	นายสานิต ว่องสิทธิ์พงษ์	✓			
๕๕๖	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			
๕๕๗	นายสามารถ รัตนประทีปพร	✓			
๕๕๘	นายสาวิตต์ โพธิวิหค	✓			
๕๕๙	นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร	✓			
๕๖๐	นายสิทธิชัย ไควสุรัตน์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๖๑	นายสิน กุมภะ	✓			
๕๖๒	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
๕๖๓	นายสุขวิช รังสิตพล	✓			
๕๖๔	นายสุขุม เลาว์ณย์ศิริ	✓			
๕๖๕	นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	✓			
๕๖๖	หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร	✓			
๕๖๗	นายสุชน ชามพูนท	✓			
๕๖๘	นายสุชน ชาลีเครือ	✓			
๕๖๙	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
๕๗๐	นายสุชาติ ตันเจริญ	✓			
๕๗๑	นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์	✓			
๕๗๒	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	✓			
๕๗๓	นายสุชาติ ศรีสังข์		✓		
๕๗๔	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
๕๗๕	นายสุทธิชัย จันท์อาร์ักษ์	✓			
๕๗๖	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			
๕๗๗	นายสุทัศน์ จันท์แสงศรี	✓			
๕๗๘	นายสุทิน คลังแสง	✓			
๕๗๙	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๕๘๐	นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์	✓			
๕๘๑	นายสุธา ชันแสง	✓			
๕๘๒	นายสุนทร จินดาอินทร์	✓			
๕๘๓	นายสุนทร วิลาวลัย		✓		
๕๘๔	นางสุนีย์ อินฉัตร	✓			
๕๘๕	นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์	✓			
๕๘๖	นายสุพร สุภัสร์	✓			
๕๘๗	นายสุพล ฟองงาม	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๘๘	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
๕๘๙	นายสุภรณ์ อุตถาวงค์	✓			
๕๙๐	นายสุภาพ คลีขาย	✓			
๕๙๑	ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคณี	✓			
๕๙๒	นายสุรใจ ศิริบุหงค์	✓			
๕๙๓	นายสุรัชย์ ดนัยตั้งตระกูล	✓			
๕๙๔	นายสุรัชย์ เบ้าจรรยา	✓			
๕๙๕	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	✓			
๕๙๖	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
๕๙๗	นายสุรเดช ยะสวัสดิ์	✓			
๕๙๘	นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ	✓			
๕๙๙	พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล	✓			
๖๐๐	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
๖๐๑	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
๖๐๒	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
๖๐๓	นายสุรศักดิ์ นาคดี	✓			
๖๐๔	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๖๐๕	นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช	✓			
๖๐๖	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรักษ์	✓			
๖๐๗	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ	✓			
๖๐๘	นายสุรียน ภูมิรัตนประพิณ	✓			
๖๐๙	นายสุลัยมัลย์ วงษ์พานิช			✓	
๖๑๐	นายสุวรรณ กุ้สุจริต	✓			
๖๑๑	นายสุวโรช พะลัง	✓			
๖๑๒	นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ	✓			
๖๑๓	นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล	✓			
๖๑๔	นายสุวิทย์ โยทองยศ	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๑๕	นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล	✓			
๖๑๖	นางสาวสุวิมล พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
๖๑๗	นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	✓			
๖๑๘	พลตำรวจตรี เสกสันต์ อุณสำราญ	✓			
๖๑๙	นายเสรี สุวรรณภานนท์	✓			
๖๒๐	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			
๖๒๑	นายเสริมศักดิ์ การุญ	✓			
๖๒๒	นายเสรี สาระนันท์	✓			
๖๒๓	นายแสง ฤกษ์จรัส	✓			
๖๒๔	นายโสภณ ชาร์มย์		✓		
๖๒๕	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
๖๒๖	นายโสภณ สุภาพงษ์	✓			
๖๒๗	นายไสว พรหมณี	✓			
๖๒๘	พลเอก ทาญ ลีนานนท์	✓			
๖๒๙	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
๖๓๐	นายอดิคร เพียงเกษ	✓			
๖๓๑	นายอดิศักดิ์ โภคกุลภานนท์	✓			
๖๓๒	พันตำรวจโท อดุลย์ บุญเสรรฐ	✓			
๖๓๓	นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๖๓๔	นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	✓			
๖๓๕	นายอนันต์ ฉายแสง	✓			
๖๓๖	นายอนันต์ ดาไลตม	✓			
๖๓๗	นายอนันต์ ผลอำนวย	✓			
๖๓๘	จำลองเอก อนันต์ สุขสันต์	✓			
๖๓๙	นายอนันต์ อนันตกุล	✓			
๖๔๐	นายอนันตชัย คุณานันทกุล	✓			
๖๔๑	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๔๒	นายอนุชา นาคาศัย	✓			-
๖๔๓	นายอนุชาติ บรรจงศุภมิตร		✓		
๖๔๔	นายอนุสรณ์ ปิ่นทอง	✓			
๖๔๕	นายอภิชาติ การิกานุจน์	✓			
๖๔๖	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	✓			
๖๔๗	นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	✓			
๖๔๘	พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย		✓		
๖๔๙	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๖๕๐	นายอมร นิลเปรม	✓			
๖๕๑	นายอมรเทพ สหหมาย	✓			
๖๕๒	นางสาวอรดี สุทธศรี	✓			
๖๕๓	นายอรรคพล สรสุชาติ	✓			
๖๕๔	นายอรรคพล มามะ		✓		
๖๕๕	นายอรรคพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
๖๕๖	นายอรรณสิทธิ์ กาญจนสินินท์	✓			
๖๕๗	นายอรรณสิทธิ์ (คั่นคาย) ทรัพย์สิทธิ์	✓			
๖๕๘	นางอรัญญา สุนิล	✓			
๖๕๙	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง			✓	
๖๖๐	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
๖๖๑	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
๖๖๒	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
๖๖๓	นายอาคม ตูลาดิลก		✓		
๖๖๔	นายอาคม เอ่งฉ้วน	✓			
๖๖๕	พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก	✓			
๖๖๖	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์	✓			
๖๖๗	นางสาวอภาภรณ์ พุทธปวน	✓			
๖๖๘	นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์		✓		

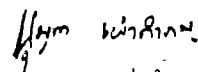
ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๖๙	นายอำนาจ คลังผา	✓			
๖๗๐	ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์	✓			
๖๗๑	นายอำนาจ เขียรประมุข	✓			
๖๗๒	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร	✓			
๖๗๓	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
๖๗๔	นายอิทธิเดช แก้วหลวง	✓			
๖๗๕	นายอิทธิพล คุณปลื้ม	✓			
๖๗๖	นายอิทธิรัตน์ จันทรสุนทร	✓			
๖๗๗	พลตรี อินทร์ตัน ยอดบางเตย	✓			
๖๗๘	นายอิสรอน มะลูลีม	✓			
๖๗๙	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	✓			
๖๘๐	นายอุดม ไกรวัตนุสสรณ์	✓			
๖๘๑	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
๖๘๒	นายอุดร ตันติสุนทร	✓			
๖๘๓	นายอุทัย พิมพีไชน	✓			
๖๘๔	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี	✓			
๖๘๕	นายอุบล เอื้อศรี	✓			
๖๘๖	นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ	✓			
๖๘๗	นายอุมาร์ ตอยิบ		✓		
๖๘๘	นายเอกกมล ศิริวัฒน์	✓			
๖๘๙	นายเอกรักษ์ อินทร์รอด	✓			
๖๙๐	นายเอกพจน์ ปานแย้ม	✓			
๖๙๑	นายเอกภาพ พลซื่อ	✓			
๖๙๒	นายเอนก ทัฬหสุวรรณ	✓			
๖๙๓	นายเอนก หุตั้งคบดี	✓			
๖๙๔	นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๙๕	นายไธมาส ร่องเงิน	✓			
๖๙๖	พลโท ไธมาส รัตนบุรี	✓			
๖๙๗	นางฐวีย์ดิษฐ์ พิศสุวรรณ อุเชิง	✓			
	รวม = ๖๙๗	๖๑๙'	๖๖	๑๒	



(นางสาววรรณัสสร รุจิกุลศิริ)

บุคลากร ๕



(นางบุญพา เผ่าสำราญ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ